

श्री अर्जुन पताडा भाषान्तर

अहं

श्रीमहावीर ग्रन्थमाला

सप्तम पुष्पं ७

महामहोपाध्याय श्रीमेघविजयजी गणि

विरचित

अनुभूत सिद्धविशा यंत्र आदि छे कल्पका संग्रह

भाषान्तर सहित.

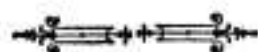
प्रकाशकः—श्रीमहावीर ग्रन्थमाला के मानदमंत्री

एस्. के. कोटेचा, धुलीया.

(आग्रारोड) प. खानदेश.

मुद्रकः—रामचंद्र गोविंद पावसकर

मालिक, श्रीराम इलेक्ट्रिक छापखाना धुलीया.

सर्वेधिकाराः स्वाधिनाः

वीर संवत् २४६३

विक्रमाब्द १९९३

मुल्य पंचरूप्यकम्.

मुनिरत्न श्रीमंगलसागरजीका अभिप्राय.

श्रीमहावीर ग्रंथमाला-एस्. के. व.

धुलीया, ता. १।६।३७

धर्मलाभ के साथ विदीत होकी मेरे जीवनमें आपके ग्रंथमालाकी विचित्र वस्तुएं ए देखनेमें न आई. आपका सिद्ध विशा आदि कल्पका निरीक्षण किया त्तिद्ध विशा का देवी पद्मावतीने महामहोपाध्याय श्रीमेघविजयजी गणिको स्वप्ने बतायाथा वह विशा यं नेसेही बनता है यहबात आपके ग्रंथ परसेही साबित होती है.

गाहाजुअल स्तुति सोपन्न आम्नाय यह बहुत अलौकीक है. इसे जो कोई शौकीन अनुसार किया करेगा. व दरिद्रता रूप दावानलमें कभी न जलेगा । आपके पासव मुलप्रती है जिसके टीकाकार जिनप्रमसूरि है वह बहुतही अपूर्व है.

श्रीजिनदत्तसूरिस्वरजीका बनाया हुवा बावन तोला पावरती कल्प नाम जैसा गुण है

चंद्रकल्पः—जो जगत सेटर्जने स्वयं अनुभव किया है. तब इस कल्पका क्या

उग्रवीरः—यहकल्प हमने वर्णन सुनाथा । परंतु नजरसे देखनेमें नहीं आय आजही यह कल्प देखा है. यह बहोतही उत्तम है । विशेषमें विशा यंत्रके साथमें ४५३ यंत्राकृती दिया । ससे सोनेमें सुगंध जैसा हुवा है. बहुत क्या लिखना.

स्वरतरगच्छीय उपाध्यायजी श्रीसुखसागरजी महार
शिष्य मुनि मंगलसागरजी.

नोटः—हमारे ग्रंथमालाकी प्रत्येक पुस्तक पुराणे पुस्तकोंके आधारसे अक्षरशा नकल छपाई जाती है. अगर पाठकोंको भाषामें गलती मालूम होतो सुधारकर ओर करके पढे कारण भाषा पुराणी हानेसे भाषाका गौरव नष्ट न हो जाय इसलिये परिवर्तन नहीं किया जैसाथा वैसाही छपाया गया है. छपानेका कार्य हमारा है पढनेका का कार्य पाठकोंका है.

प्रस्तावना.

विज्ञ पाठक धृन्दः—

लिखते हुये मुझे अत्यन्त होता है कीं, श्री. महावीर ग्रंथमालाके यह अंक के साथ लुप्त प्रायः विद्याओंका और औषधियोंका बड़ीही खोजके और परिश्रमके साथ चार किया जा रहा है.

यद्यपि इस बीसवींशदीमें अधिकांश महानुभावोंका इतना विश्वास इन विद्याओंपर नहीं और वे इस विषयमें अनेक प्रकारकी शंकाएँ किया करते हैं लेकिन इस साम्प्रतिक भी यह विद्याएँ पहिले जितनीही सिद्ध और कार्यकारिणी हो सकती है वरात्तोंकी ही दृढ़ विश्वासपूर्वक इनकी साधना की जावे। क्योंकि “ विश्वासों फलदायकः ” इस दूसरे विश्वासहीसे फलकी सिद्धि होती है. उपेक्षा करना ठीक नहीं हो सकता। अतः इस विषयमें अब जादा न लिखकर आपके समक्ष जो लिखनेका है वही लिखा जा रहा है.

सिद्धविसाकल्पः—यह कल्प वही है कीं, जो श्रीपद्मावती देवीने महामहोपाध्या विजयजी गणिको स्वप्नमें बताया था.

पद्मावत्या स्वप्नकथित यंत्रस्याप्राहुवाहुबल्याद्याः मुनयाः नयकोविदाः
 इसीको हमने ४५० यंत्र प्रति कृती ओर करीबन ३५०० श्लोक मूल भाषांतरके साथ आपके सामने उपस्थित किया है उसके अंदर ‘अहं’ शब्दसे विसा किस तरह बनता है वह सरल युक्ति योंसे समजाया गया है. इस ग्रंथको देखकर पाठकोंकी यह शंका विनष्ट है की विसा यंत्र नव कोठेमें भी बनता है. इस ग्रंथमे तिखुणा चोखुणा पद्माकार जैसी प्रकारके विसा सिद्ध करके दिखला दिया है. लौकीक कहावत है कीं, “ जिसके विश्वास । उसका क्या करेगा जगदीश ॥ यह ग्रंथ बहोत उपादेय वा संग्राहणीय यह यंत्र राजदरबारमें विजय दिलाता है, वसीकरणमें इसका सानि दुसरा नहीं रखता. व्यापारमें दिलानेमें इसके ढंगका यह एकही है, आरोग्यादी प्राप्तिमें अपने जोडका दुसरा नहीं । वंदीखानेसे छुटकारा दिलानेमे यह अद्वितीय है, ओर दुखियोंका दुखको यह बीसा भरमें कापुर कर देता है. इत्यादि—

नोट—आजकल दुनियामे यंत्रोंकी हरिफाई बहुतसी चलती है. परंतु हमारे भाईयोंको निका कुछ भी लाभ नहीं मिल सकता है. इस लिये उनसे हमारा निवेदन है कीं इस ग्रंथको खरे. ताकी इस ग्रंथके आधारसे कोईभी यंत्रकी हरिफाई करनेमें ठीक पड़ेगा. यह ग्रंथ की हरिफाईमे रामबाण है. (मेघविजयजी के हस्तलिखित ग्रंथोंकी यादी ओर उनके ग्रंथका वर्णन अर्हद् गीताग्रंथके प्रस्तावनामें देख लें.)

गाहाजुअल स्तुतिः—कर्ता अंचलगच्छीय श्रीपादलिससूरीश्वरजी टीकाकार पूण्यसागर चक्रने किया है. दुसरी सोपज्ञआम्नाय सहित है आम्नाय बहुत सरल है. इसमें बहुतसी

आलौकीक हेमसिद्धि आदि गुप्तविद्याएं हैं जो थोड़ासा श्रम करनेपर सिद्ध हो सकती हैं. सं. १३८० में जिनप्रभसूरिने अपने हातोसे टीका रची है और लिखी है वहभी समयपर छपाया जायगा पुस्तकोंकी प्रेस कॉपी तयार हो रही है.

बावन तोला पावरती—यह कल्प उन्हीं महात्माका बनाया हुआ है की जिनोंने सवालाख अजैनकों जैन बनाया था उन्हीं महात्माका यहकल्प पाठकोके सामने रखा जाता है. वही श्रीदादाजी जिनदत्तसूरेश्वरजी महाराज जो दुनीयामे धर्मार्थ काम और मोक्षके आले-दरजेके डॉक्टर या वैद कहे जाते हैं.

धर्मके लिये बड़े बड़े ग्रंथ निर्माण करगये हैं उदाहरणार्थ [उपदेशरसायन, कलिकोश, चरचरी इत्यादि.] दुनीयामें ३५ महान बिमारी या [देहरोग] ३६ मी दरिद्रावस्था और ३७ मी मौत [कर्मरोग] है. इसकल्पकेद्वारा ३५ महानबिमारी [देहरोग] और ३६ मी दरिद्रा-वस्था नष्ट होती है. और मौत (कमरोग) के लिये उपदेश रसायन आदि ग्रंथ मौजुद हैं.

पाठकस्वयं—इसकल्पको परीक्षा करदेख सकते हैं. उस महात्माका निर्वाण वि. संवत् १०११ मे अजमेरमें हुआ है इससे समयका निर्णय की कल्पना हो सकती है.

उग्रवीर कल्प—यहएक महात्माका अनुभूत किया हुआ कल्प है. इसके विषयमें अधिक तारीफ करना व्यर्थ होगी. जबकि इसकी महत्ता इसके नामसेही प्रकट होती है। इसकी साधनासे अनेकों प्रकारकी बाधाएँ और दरिद्रता देखतेही देखते नष्ट हो जाती है साधना बहुतही सरल है। षट प्रयोगोमे चलता है.

चंद्रकल्प—श्रीमान् जगतशेठजीका सिद्ध किया हुआ। यह चंद्रकल्प बड़ीही खोज और परिश्रमसे जगतशेठकी उनपुस्तकोंसे प्राप्त हुआ है. जिनका कि वे हमेशा अध्ययन किया करतेथे।

इसकी दृढ़ विश्वासपूर्वक यथाविधी साधना करनेसे ६ महिनेमें चन्द्रका साक्षात्कार होता है यह लिखना कोई गलतफहमी नहीं होगी कि जगतशेठने इसकी साधनासेही अतुल यश प्राप्त किया था।

हम अपने उत्तर दायित्व पूर्ण कृतकार्यमें कहांतक सफल हुवे हैं इसका निर्णय विज्ञ पाठकोंपर ही निर्भर हैं।

प्रेसके भूतोंकी कृपासे यदि कहीं शुद्धाशुद्धीका नियम भंग हुआ हो तो विज्ञ उसे सुधारकर पढ़ें।

यह सिद्ध विसाकल्प आदि ६ कल्प समाजमें नई लहर पैदा करही देगी.

यदि पाठकोने इसे अपनाया तो फौरसे मैं दुसरा ग्रंथ लेकर उपस्थित होउगा एसी आशा है।

निवेदन,

एम्. के. कोटेचा.

मु० धुलीया, (जि. प. खानदेश.)

॥ श्रीरावण पार्श्वनाथस्तवम् पाठः ॥

श्रीपार्श्वः प्रकटः प्रभाकर इव प्राज्यप्रभावैभवा-
त्तेजोनन्ततया जगत्त्रयमपिप्रोद्धासयनंजसा ॥
श्रीमद्रावणनामतीर्थविषये ख्यातस्तमोनाशकः ।
स्तुत्यादर्शनं निर्मलश्रियमयं पुष्पातु मे नित्यशः ॥ १ ॥

अर्थः-विशाल प्रभावना वैभवधी अनन्त तेजवडे त्रणे जगतने पण शीघ्र उद्भासन करता (प्रगट करता) એવા, તથા શ્રીમદ્રાવણ નામના તીર્થના વિષયમાં (સંબંધમાં અથવા તે ક્ષેત્રથી) પ્રસિદ્ધ થયેલા, તથા સ્તુતિવડે અજ્ઞાન-રૂપી અંધકારનો નાશ કરનારા એવા પ્રગટ સૂર્યસરસ્વા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ (એટલે શ્રીરાવણ પાર્શ્વનાથ), તે હમેશા મારી સમ્યક્ત્વરૂપી નિર્મલ લક્ષ્મીને પુષ્ટ કરો [વૃદ્ધિ પમાડો] ॥ ૧ ॥

શ્રીમદ્શ્રાવણમાસવત્ ત્રિજગતીસન્તાપવિચ્છિન્તયે ।
પ્રોત્તીતામ્બુદગર્ભ (વત્સ્વ) દેહવિમલજ્યોતિર્જલૈર્વિસ્તૃતૈઃ ॥
યો વૈ રાવણ મેઘવત્સિતરુચિશ્ચિન્તામણી વાગ્રણી ।
લોકાલોક નમો દદાન વિધિના જાગર્તિમૂર્ત્યાવિધુઃ ॥ ૨ ॥

અર્થઃ-આકાશમાં ચઢેલા મેઘના ગર્ભ સરસ્વા પોતાના શરીરની વિસ્તાર પામેલી નિર્મલ કાંતિ વડે [અર્થાત્ મેઘ સરસ્વી કૃષ્ણ કાન્તિ વડે] શ્રીમદ્ (મેઘ જલની લક્ષ્મી બાલા) શ્રાવણ માસ સરસ્વા જે પાર્શ્વપ્રભુ ત્રણ જગતના સંતાપને નાશ કરનારા છે, તથા જે પ્રભુ વૈરાવણ મેઘસરસ્વી કૃષ્ણ કાન્તિવાલા છે, અથવા જે પ્રભુ મુખ્ય ચિંતામણી રત્ન સરસ્વા છે, તથા લોકના [લોકાલોકના] આલોકનથી [જ્ઞાનથી] હર્ષ આપવા વડે મૂર્તિમાન્ [સાક્ષાત્] ચન્દ્ર સરસ્વા જાગૃત છે-પ્રગટ છે [સંબંધ અગ્રે] ॥ ૨ ॥

यस्यश्रावणगोचरेपि विचरन्नामापिनिर्मापितः ।
 त्रैलोक्याद्भुतवैभवान्भवभृतां प्रोद्भावयेद्भावतः ॥
 स श्रीरावणनामधेय भगवान् पार्श्वः सदा सम्पदे ।
 भूयाद्मंगलमालिकाकमलिनी प्रोह्यासभानूदयः ॥ ३ ॥

અર્થ:-તથા જે પ્રભુનું નામ પણ શ્રાવણના વિષયમાં વર્તતું નિર્માણ થયેલું છે. [શ્ર રહિત કરતાં રાવણ પાર્શ્વનાથ નામ થયેલું છે], તથા ત્રણે લોકના અદ્ભુત વૈભવથી પ્રાણીઓને ભાવથી જે પ્રભુ જ્ઞાનાદિ વડે પ્રગટ કરનારા [અર્થાત્ જીવોની જ્ઞાનાદિલક્ષ્મીનો વૈભવ પ્રગટ કરનારા] છે તે મંગલીકની માઝા [મંગલના સમુહ] રૂપી કમલિનીને વિકશ્વર [પ્રગટ] કરવામાં સૂર્યોદય સરસ્વા શ્રીરાવણ પાર્શ્વનાથ નામના પ્રભુ હંમેશાં સંપદાનેમાટે થાઓ ॥ ૩ ॥

स्पष्टश्चाष्टम एव यः प्रतिहरि नाम्नातिधाम्नाहरिः ।
 पूर्वरावण एष ते चलनयोः भक्ति प्रसक्तोभवत् ॥
 ते न त्वत् प्रतिमासमान महिमा कैलाशशैलाशयात् ।
 निन्येऽर्चारचनैः स्तवादि वचनैः स्वीयं पुरं पावितुम् ॥ ४ ॥

અર્થ:-સ્પષ્ટ (પ્રગટ થયેલા) એવો જે આઠમોજ પ્રતિવાસુદેવ કે જે પોતાના નામ વડે અને અત્યંત તેજ વડે હરિ=હિન્દ્ર સરસ્વોથયો તે રાવણ પ્રતિવાસુદેવજ પ્રથમ તારા જે ચરણ કમલની ભક્તીમાં અત્યંત લીન થયો, અને તે રાવણેજ તારી સમાન મહિમાવાળી [ઉત્તમ મહિમાવાળી] પ્રતિમા કૈલાશપર્વતના સ્થાન ઉપરથી (અષ્ટાપદ પર્વત ઉપરથી) પુજા રચવા પુર્વક અને સ્તુતિ વિગરેનાં વચનો સહીત (અર્થાત્ પુજા સ્તુતી કરીને) પોતાનું નગર પવિત્ર કરવાને માટે લઈ ગયો [અર્થાત્ રાવણ પોતાના નગરમાં શ્રીપાર્શ્વ પ્રભુની પ્રતિમા લાવ્યો] ॥ ૪ ॥

जानेतज्जनकात्मजाव्यतिकर प्रोद्भूयमानानया..
 न्मत्वा त्वं ननुभङ्गमेवभगवन्नैतस्थले तस्थिवान् ॥
 सेवार्थं भुविरावणाख्यनगरं तत्तेम संवासितम् ।
 पार्श्वे चेन्द्रपथं सुतेन विहितं तेनेन्द्रजिच्छर्मणा ॥ ५ ॥

अर्थ:—जाणे ते सीतामा वृत्तान्तथी प्रगट थयेला अन्यायथी हे भगवन् निश्चय आ नगरनो भंगज थशे अेम जाणीने तमो ते स्थळे न रह्या; तेथी तेणे सेवाने माटे पृथ्वीमां रावण नामनुं नगर वसाव्युं, अने तेनी पासे इन्द्रजीत नामना पुत्रे पोताना कर्म वडे (पोतानी इच्छा वडे) इन्द्रप्रस्थ नामनुं नगर वसाव्युं ॥ ५ ॥

तत्तीर्थं प्रथितं पुराणकथितं त्वत्संज्ञयैव प्रभो ॥

लोकाभ्यर्थनयार्थसार्थयुगपद्दानेन देवार्चितम् ॥

श्रीवामेयममेयमेवभवताद्बुद्धिर्भवेत्सेवने ।

यस्याश्चक्रिरमा रसेन परमा वश्याभवेदाभवम् ॥ ६ ॥

अर्थ:—तेथी लोकनी प्रार्थना वडे लोकना वांछितार्थना समूहने सम-काळे-शीघ्र पूर्ण करवाथी हे प्रभु ! देवोने पण पूजनीक अेवुं ते नगर तारा नामवडेज तीर्थ रूपे प्रसिद्ध थयुं, अने पुराणमां-शास्त्रमां पण तेनुं वर्णन लखायुं. अेवा तीर्थमां रहेला ते श्री वामेय=पार्श्व प्रभु के जे अमेय=अपार महिमा वाळा छे तेमने सेववाथी बुद्धि=ज्ञान लक्ष्मी प्रगट थाय छे, तेमज जे सेवा थी चक्रवर्तिनी पण उत्कृष्ट लक्ष्मी हर्ष सहित संपूर्ण भवपर्यन्त पोताने वशवर्ती थाय छे. ॥ ६ ॥

त्वज्जन्मन्यमृतं जगत्समभवद्दुःखोपशान्तेर्जने ।

सा कल्याणमयी तदामृतसैः वृष्टिः सुरैर्निमिता ॥

विस्तीर्णं जिनशासनं तवंगिरा यत्रामृतस्थापना ।

लोकेनामृतमस्ति तेनसुलभं देवप्रमादोदयात् ॥ ७ ॥

अर्थ:—जे वखते हे प्रभु ! तमारो जन्म थयो त्यारे लोकमां दुःखनी शान्ति थवाथी आ जगत अमृत (मरणादि दुःख रहित) थयुं ते वखते देवोअे पण कल्याणकारी अेवी ते अमृत रसनी वृष्टि करी, तेमज तारुं विस्तीर्ण अेवुं जिनशासन के जेमां त्हारी वाणी वडे अमृतनी स्थापना थयेली छे (अर्थात् जिनशासनमां तारी वाणी रूप अमृत सदा विद्यमान छे), तेथी लोकमां हे देव ! प्रमादना उदयथी अमृत मळवुं सुलभ नथी. (कारण के अमृत तो सघळुं श्री जीनेन्द्रनी वाणीमांज वसेलुं छे [तो लोकमां बीजे क्या मळे !] ॥ ७ ॥

इन्द्रास्त्वज्जनने जिनेन्दुसहसा सर्वेसमीयुर्भुवि ।
 वैरस्यापि विहाय सर्वमसुरा वैरस्यमभ्यैयरुः
 इन्द्रैराग्निकुमारकासुरगणैः सत्राभवत्सौहृदम् ।
 नक्षत्रस्यततोजनेऽजनिकथा देवर्द्धिदैवाख्यया ॥ ८ ॥

અર્થ:—હે શ્રી જિનચંદ્ર ! ત્હારા જન્મ વખતે સર્વે ઇન્દ્રો આ પૃથ્વીપર
 સહસા-શીઘ્ર આવ્યા, તેમજ પોતાની વૈરી દેવોની સાથેના વૈરનો ત્યાગ કરીને
 સર્વે અસુરા=અસુરન્દ્રો પળ આવ્યા. (સુર અને અસુરનો વૈર લોક પ્રસિદ્ધ છે
 તેથી એમ કહ્યું.) તેમજ [લોક પ્રસિદ્ધ વૈરવાળા એવા] ઇન્દ્રોને અને અગ્નિ
 કુમારાદિ અસુર દેવોને પળ એક બીજા સાથે પરસ્પર મિત્રાઈ થઈ, તેથી
 દેવાધિદેવના નામથી લોકમાં નક્ષત્રની કથા પ્રસિદ્ધ થઈ [આ કથા શ્રી
 બહુશ્રુતથી જાણવી] ॥ ૮ ॥

द्राग्विद्रावणमेतिमोहचरट स्तेवीक्षणात्तत्क्षणात् ।
 नामश्रावणभावसौख्यकरणं विश्वेशितस्तावकम् ॥
 श्रीमद्रावणपार्श्वमेघविजयाज्જોતિર્ભવન્મूर्तिजां ।
 नित्यानन्दपदं ददातु विशदं शैवं च दैवं शुभम् ॥ ९ ॥

અર્થ:—હે પ્રભુ ! ત્હારા દર્શનથી તત્ક્ષણ-શીઘ્ર મોહ રૂપી ચરટ-ચોર તુલ્ય
 વિનાશ પામે છે, હે વિશ્વના ईश ! ત્હારું નામ સાંભળવું (ત્હારા નામનું શ્રવણ
 તે) પળ ભાવસુખને (મોક્ષસુખને) કરનારું છે. હે શ્રીમદ્ રાવણપાર્શ્વ પ્રભુ !
 મેઘના વિજયથી ઉત્પન્ન થયેલી ત્હારી મૂર્તિની જ્યોતિ: [મેઘને જિતનારી
 ત્હારા શરીરની કાન્તિ] અથવા શ્રી મેઘવિજયજી ઉપાધ્યાય જે આ સ્તોત્રના
 કર્તા તેમનાથી સ્તુતિ કરાયેલી ત્હારા શરીરની કાન્તિ] તે નિર્મલ, ઉપદ્રવ રહિત
 અને શુભદૈવરૂપ એવું નિત્યાનંદપદ એટલે મોક્ષપદ આપો ॥ ૯ ॥

। इति श्रीरावणपार्श्वनाथ स्तोत्रम् ॥

श्रीअर्जुनपताकारव्ये, विजयापर नामनि ।

स्यादर्ध ५ भू १ मितेयंत्रम्, मध्ये पंचप्रतिष्ठया ॥ १ ॥

अर्थ:-जेनुं बीजुं नाम विजययन्त्र छे, अेवा अर्जुनपताका नामना यन्त्र-
मां [अर्ध=५ अने भू=१, अंकोनां वामतो गतिः अे प्रमाणे] १५ प्रमाणनो
अेटले पंदरीयो यन्त्र मध्यखानामां ५ नो अंक स्थापवाथी थाय छे ॥ १ ॥

एवं यत्र त्रिभागाति - र्यन्त्राणि पूर्वसूरिभिः ।

सर्वाणि तानि फलदा - न्युक्तानि नव वेश्मसु ॥ २ ॥

अर्थ:-अे प्रमाणे ज्यां पूर्वाचार्योअे त्रीजा भागनी प्राप्तिवाळां यन्त्रो
दर्शाव्या छे, ते सर्वे यंत्रो नव गृहमां-खानामां स्थापय छे, अने ते सर्वे
फलदाता कह्या छे ॥ २ ॥

पूर्वनैऋतिकोदीची - वायु मध्याऽग्निदक्षिणः !

ऐशानी पश्चिमा तासु, क्रमादंकनिवेशनम् ॥ ३ ॥

अर्थ:-प्रथम पूर्वदिशामां, त्यारबाद नैऋत्यकोणमां उत्तरदिशामां वाय-
व्यकोणमां मध्यमां अग्निकोणमां दक्षिणदिशामां ईशानकोणमां अने
पश्चिमदिशामां अेप्रमाणे क्रमपूर्वक कहेली दिशाओमां अनुक्रमे अंक-
स्थापन करवुं ॥ ३ ॥ आ ९ खानावाळा कोठामां पंदरीयो यन्त्र करवानो
छे, तेथी उपर कह्या प्रमाणे पंदरनो त्रीजो भाग ५, तेने प्रथम मध्य
खानामां स्थापवो. त्यारबाद अे ५ जतां वघेला दशमांथी अेक अंक
न्यून करीने त्यारबाद अेकेक न्यून न्यून अंक त्रीजा श्लोकमां कहेला
अनुक्रम प्रमाणे स्थापतां पूर्वखानामां ९, नैऋत्य खानामां ८, उत्तर

१ दो अहेहिं न दीजइ दीजइ छकेण तह चउकेण । सत्तमितइएवत्ता नव पंचेकेणआगमणां॥
=५ अे मध्यमां स्थापेछ छे तेनी साथे २-८ स्थापतां ६-४ स्थापतां ७-३
स्थापतां, अने ९-१ स्थापतां पंदरीयो यंत्र थाय छे. उपरनो पंदरीयो यंत्र अे प्रमाणेज
बन्यो छे ते अनुक्रमे ईशान नैऋत्य २-८, वायु अग्नि ६-४, उत्तर दक्षिण ७-३, पूर्व
पश्चिम ९-१ अे क्रमथी मध्यगत ५ पूर्वकज बन्यो छे.

ઈશાન	પૂર્વ	અગ્નિ.
૨	૯	૪
૭	મધ્ય	૩
૬	૧	૮
વાયુ	પશ્ચિમ	નૈઋ.

૧૫ યન્ત્રમિદમ્

ર	ચં	મં
બુ	વૃ	શુ
શ	રા	કે

૪	૯	૨
૩	૫	૭
૮	૧	૬

વૈશ્યે મધ્યમગતિ
વિજયયંત્રં

સ્થાનામાં ૭, વાયવ્ય સ્થાનામાં ૬ મધ્ય સ્થાનામાં ૫ (નો અંક તો પ્રથમથી સ્થાપેલોજ છે), અગ્નિ સ્થાનામાં ૪, દક્ષિણસ્થાનામાં ૩, ઈશાન સ્થાનામાં ૨, અને પશ્ચિમ સ્થાનામાં ૧, પુનઃ દિશિના ફેરદ્વારથી [જે સ્થાનામાં જે અંક આ યંત્રમાં આવેલ છે તે પ્રમાણે નહિં આવતાં બીજી બીજી રીતે] પણ પંદરીયા યંત્ર અનેક બને છે. જેમ કે-ઉપરના યંત્રમાં પૂર્વદિશિને ઉધ્ધર્વ સ્થાપી છે, તેને બદલે જમણી બાજુમાં સ્થાપીએ તો બીજી રીતે પણ પંદરીયો યન્ત્ર થાય તે આ પ્રમાણે-

વા.	ઉ.	ઈ.
૬	૭	૨
૧	૫	૯
૮	૩	૪
નૈ.	દ.	અ.

એ રીતે દિશિસ્થાપનના ફેરફારથી જેમ આ બીજો પંદરીયો યંત્ર બને તેવી રીતે મધ્યસ્થાનું વર્જીને શેષ ૮ સ્થાનામાં ૯ ના અંકને ફેરવતાં આઠ પ્રકારના પંદરીયા યંત્ર બની શકે છે, પરન્તુ મધ્યસ્થાનામાં નવનો અંક રાખીને પંદરીયો યંત્ર બની શકે નહિં.

ક્રમાદ્કોલ્લંઘનેઽપાચ્યા - મેકેઽધિકે ધૃતે ભવેત્ ।

રસ ૬ મ્મૂ ૧ યંત્રનિષ્પત્તિઃ, એવમેકોનવિંશતિઃ ॥ ૪ ॥

અર્થ:-પંદરીયામાં જે અનુક્રમે અંક સ્થાપ્યા છે તેનું ઉલ્લંઘન [તે કામનું ઉલ્લંઘન] કરીને જો દક્ષિણદિશાથી પ્રારંભીને તેજ ક્રમથી એકેક અંક અધિક સ્થાપતા જઈએ તો (રસ = ૬ મ્મૂ = ૧) રસમ્મૂ એટલે * ૧૬ ના

यंत्रनी उत्पत्ति थाय छे, अने अेज प्रमाणे १९ नो यंत्र पण बने छे. ॥४॥

वायावेकेधिकेतद्वत्, मुनिभू १७ यंत्र निर्मितिः ।

एवंद्वयेधिके विंश -- त्यादि यंत्रं प्रसाध्यते ॥ ५ ॥

अर्थ:-तेनी पेठे [१६ ना यंत्रनी पेठे] वायुकोणमां [वायु-मध्य-अग्निमां] १ अधिक कर्याथी [मुनि ७ भू १ अटले] १७ ना अंकनो यंत्र थाय छे, अने अे प्रमाणे बे अधिक [तथा अेक] कर्याथी २० विगरेनो यंत्रो बने छे ॥ ५ ॥

दश१० द्य२ दृ८ चतु४ सप्त७ -- नव१ षड्वे६ षवः५ शिवाः११ ।

त्रयंचेत्यंक राजीस्यात्, साकस्माद्विंशयंत्रके ॥ ६ ॥

अर्थ:-१०-२-८-४-७-९-६-५-११ अे अंकश्रेणि जे २० ना यंत्रमां आवे छे ते शा माटे ? -इति प्रश्न:- ॥ ६ ॥

तत्रोत्तरं नवस्थान्यां, शकुनार्थगृहस्थितौ ।

भानुर्दशशतार्चिष्मान्, आदाबुच्चोदिगं १० शतः ॥ ७ ॥

* इ.

१
२

३	९	४
७	५	४
६	२	८

द.

३	९	५
७	६	४
७	२	८

प.

१६ यन्त्रम्

१७ यन्त्रम्

स्तां १७ नो यंत्र अे प्रमाणे थयो. १९-२० नो यंत्र आगळ कहेवाशे.

अे प्रमाणे दक्षिण पश्चिम इशानमां अेकेक अंक अधिक करवाथी १६ नो यंत्र थयो. अेमां वायुथी अग्नि कोणनी श्रेणिमां १६ थता नथी, तेमज४नो अंक बे वार आव्यो तेनो विरोध विचारवो नहिं. पुनः अेज १६ ना यंत्रमां वायुकोणथी वायु-मध्य अग्नि अे त्रणस्थाने अेकेक अंक वधा-

* ३ नो अंक पण आवे छे.

१ २० नो यंत्र—

अहिं यंत्रमां ५-६ अंक छे तेनुं कारण आगळ कहेवाशे.

१०	२	८
२.	सो.	मं.
४	७	९
बु.	गु.	शु.
५-६	११	३
श.	रा.	के.

५	४	१०
६		
११	७	२
३	९	८

२०

२०

અર્થ:-ઉત્તર-એ પ્રશ્નનો ઉત્તર આ પ્રમાણે છે કે-ગ્રહસ્થાનોમાં રહેલા અર્થાત્ નવ સ્થાનોમાં રહેલા નવ ગ્રહો ઉપરથી શકુન (શુભાશુભફલ) દેખવાને અર્થે-જાણવાને અર્થે નવ સ્થાનોમાં એ નવ અંક સ્થપાય છે. ત્યાં પ્રથમ ૧૦ નો અંક સ્થાપવાનું કારણકે-સૂર્યગ્રહ હજાર કિરણવાળો છે, અને પહેલી રાશિમાં [મેષ રાશિમાં] દિગ્=૧૦ અંશ જેટલો હોય ત્યાંસુધી અતિ ઉચ્ચ ગણાય છે, માટે ૧ સ્થાનાવાળા યંત્રમાં પ્રથમ ૧૦ નો અંક સ્થપાય છે. ॥ ૭ ॥

उत्तरायणतः पूर्वो -- त्रयोरन्तरेस्थितः ।

श्रेष्ठोदिगर्क योगोस्मात्, एकोने नवमोपिच ॥ ८ ॥

અર્થ:-વહી તે સૂર્ય ઉત્તરાયણથી (ઉત્તરાયણમાં વર્તતો હોય ત્યારે) પૂર્વ અને ઉત્તર દિશાના આંતરામાં (ઈશાનકોણમાં) રહેલો [ઉગતો] હોય છે તેથી (દિગ્=૧૦ અર્ક=સૂર્ય એટલે) સૂર્યનો ૧૦ અંશવાળો યોગ શ્રેષ્ઠ કહ્યો છે, અને તેથી ૧૦ નો અંક ઈશાન કોણમાં સ્થપાય છે. અને તેમાંથી ૧ ન્યૂન કરતાં નવમો સૂર્યયોગ પણ શ્રેષ્ઠ ગણ્યો છે ॥ ૮ ॥

चंद्रःप्राच्यां वृषेप्युच्चौ, द्विकेवारो द्वितीयेकः ।

अंशोऽत्युच्चः कृष्णपक्ष -- हान्या चैकोन भावतः ॥ ९ ॥

અર્થ:-ચંદ્ર પૂર્વ દિશામાં ઉદય પામે છે, અને બીજી વૃષભરાશિમાં તે અતિ ઉચ્ચ ગણાય છે, તે ત્રણ અંશ સુધી અતિ ઉચ્ચ ગણાય છે, જેથી બે અંશમાં વર્તતો પણ ઉચ્ચ ગણાય, તેમજ ચંદ્રનો વાર (સોમવાર) પણ સૂર્યવારથી [રવીવારથી] બીજો છે, પુનઃ ત્રણ અંશની ઉચ્ચતામાંથી અહિં બે અંશની ઉચ્ચતાગણી તે કૃષ્ણપક્ષમાં હાનિ પામવાથી અહિં અંશમાં પણ એકની ન્યૂનતા ગણીને બે અંશનો ઉચ્ચ ગણ્યો, જેથી દશના અંક પછી બીજો ૨ નો અંક સ્થાપવો. ॥ ૯ ॥

अंगारकस्तथाग्नेय्यां, नवार्चिष्मान् स चक्ररुक् ।

तदेकोनेस्थितोऽष्टांके, दशातोऽस्याष्टवार्षिका ॥ १० ॥

અર્થ:-અંગારક=મંગલ ગ્રહ અગ્નિકોણમાં રહે છે, અને નવ અર્ચિ [નવ

જીવ્હા] વાઙ્ગો તથા મુખરોગ વાઙ્ગો ગણાય છે, અથવા વક્રી હોય ત્યારે રોગ ફઢને આપનારો છે, તે નવમાંથી એક ન્યૂન કરતાં ૮ અંકમાં રહેલો ગણાય, અને તે કારણથી એ મંગલની દશા પળ ૮ વર્ષની છે. ॥ ૧૦ ॥

પતિરષ્ટમરાશેશ્ચ, સિદ્ધૈકોનાંક ૧ પાદવાન્ ।

આગામિરાશિફલદો, ભવેદષ્ટ દિનાંતરે ॥ ૧૧ ॥

અર્થ:-વઙ્ગી એ મંગલ ગ્રહ આઠમી રાશિનો (વૃશ્ચિક રાશિનો) પતિ છે, તેથી (એક ન્યૂન અંક એટલે) ૮ પાદવાઙ્ગો સિધ્ધિને અર્થે છે, તેમજ ૮ દિવસને આંતરે (૮ દિવસ વાદ) આગામી રાશિનું (વૃશ્ચિક રાશિ પછી આવતી ધનરાશિનું) ફલ આપવા વાઙ્ગો છે. [માટે વીસના યંત્રમાં બે પછી ૮ નો અંક સ્થપાય છે. ॥ ૧૧ ॥

પંચાર્ચિષ્માન્ બુધોવક્ર - ભાવાદેકોનતઃ કૃતે ।

દશાસત્તદશાદ્વાસ્યાઽ - કર્મભાગે શેષમાશુગાઃ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ:-પાંચ અર્ચિવાઙ્ગો [પાંચ જીભવાઙ્ગો] છે, અને તે વક્રભાવ વાઙ્ગો [વક્રી] હોવાથી ૪ પ્રાપ્ત થયા. વઙ્ગી એની ૧૭ વર્ષની દશા છે, તેને [અર્ક-વહે=] ચાર વહે ભાગતાં શેષ [આશુગ-વાળ એટલે] પાંચ રહ્યા. ॥૧૨॥

તત્રાપ્યેકોનતાયાં સ્યાત્, દ્વિગુણંશ્ચન્દ્રતો બુધઃ ।

અષ્ટસ્થાનાક્ષરાસ્યાદ્વીઃ - પતિસ્તસ્યા વૃહસ્પતિઃ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ:-તે પાંચમાંથી પળ એક ન્યૂન કરતાં ૪ રહ્યા, જેથી ચંદ્રથી બુધ દ્વિગુણ થયો. [કારણકે પૂર્વે ચંદ્રમાટે ૨ નો અંક છે અને અહિં બુધ માટે ૪ નો અંક થયો તેથી દ્વિગુણથયો], માટે વિંશતિયંત્રમાં ૪ નો અંક સ્થપાય છે તથા ગીઃ=વાળી-સરસ્વતી આઠ સ્થાનના અક્ષરવાઙ્ગી (કંઠ્ય-સ્થાનાદિ આઠ સ્થાનથી અક્ષરોચાર ગણ્યા છે માટે આઠ સ્થાન વાઙ્ગી) કહી છે, અને તે ગી [=વાળી પતિ ગિષ્પતિ=વૃહસ્પતિ છે.] ॥ ૧૩ ॥

અષ્ટબુદ્ધેર્ગુણસ્તદ્વાન્, સપ્તાંગે મધ્યગો ગુરુઃ ।

વક્રત્વાદેકહીનત્વે, સિદ્ધછાયાપ્રસપ્તાત્ ॥ ૧૪ ॥

અર્થ:-બુદ્ધિના ૮ ગુણ વાળો ગુરુ છે, પરંતુ વક્રપણાથી [ગુરુવક્રી હોવાથી] એક ન્યૂન કરતાં ૭ રહ્યા, તે સાથે અંશમાં વર્તતો ગુરુ મધ્યમ ગણાય છે, [અર્થાત્ ગુરુ કર્કરાશિનો ૫ અંશ સુધી વર્તતો હોય ત્યારે અતિ ઊચ્ચ ગણાય છે, અને તે ઉપરાંત છ સાત આદિ અંશમાં વર્તતો મધ્યમ ગણાય છે], તેમજ સિદ્ધ છાયાવડે પ્રાપ્ત થયેલા ૭ ના અંકથી ગુરુસ્વામી વિંશતિયંત્રમાં કહ્યો છે ॥ ૧૪ ॥

દશાસ્યૈકોનવિંશાદ્વાઽ - ર્ક ૧૨ ભાગેશેષસસકાત્ ।

વાગિન્દ્રિયંસત્તમંત-સ્વામી સસાંકવાન્ ગુરુઃ ॥ ૧૫ ॥

અર્થ:-વઢી એ ગુરુની દશા ૧૨ વર્ષની છે, તેને અર્ક-સૂર્ય એટલે વાર વડે ભાગતાં શેષ ૭ રહેવાથી, તેમજ વચનેન્દ્રિય [૧૦ કર્મેન્દ્રિય જ્ઞાનેન્દ્રિયમાં] વચનેન્દ્રિય સાતમો છે, તેનો સ્વામી ગુરુ છે, માટે ગુરુ વિંશતિયંત્રમાં ૭ ના અંકવાળો છે. ॥ ૧૫ ॥

અશ્વિન્યાંદશમંપૈત્રં, તજ્જાતત્વાત્કવેદશ ।

નવવક્રૈકહીનત્વે, નવાહં પશ્ચિમાસ્તતઃ ॥ ૧૬ ॥

અર્થ:-અશ્વિની નક્ષત્રથી દશમું પૈત્ર [મઘા] નક્ષત્ર છે, તે દશમા પૈત્ર નક્ષત્રમાં જન્મ થવાથી અને વક્રીહોવાથી એક અંક ન્યૂન કરતાં શુક્રનો વિંશતિયંત્રમાં ૯ નો અંક છે. તેમજ પશ્ચિમ દિશામાં નવ દિવસ વર્તતો હોવાથી નવ અંક શુક્રના સ્થાપના કરેલા છે ॥ ૧૬ ॥

દશૈકવિંશત્યબ્દા - સ્યાદર્કોને નવશેષતઃ ।

સિદ્ધસાર્ધાષ્ટપાદેષુ, રાશિમધ્યફલાવમૂ ॥ ૧૭ ॥

અર્થ:-તથા શુક્રની દશા એકવીસ વર્ષની છે, તેને સૂર્યના વાર અંકવડે વાદ કરતા (અથવા ભાગતાં) ૯ શેષ રહેવાથી, તથા પોતાની રાશિમાં ૮ પાદોમાં વર્તતો શુક્ર મધ્યફલવાળો હોવાથી (સાઢા આઠ તે નવમાનો અર્ધ અંક છે માટે) શુક્રનો ૯ નો અંક વિંશતિયંત્રમાં સ્થપાય છે ॥ ૧૭ ॥

कविसार्धाष्टमासान्प्राग्, प्रतीच्यां नवमासभुक् ।
सप्तार्चिष्मान्शनिर्वक्र - भावात्षट्चैकहानितः ॥ १८ ॥

अर्थः—शुक्र पूर्व दिशामां साढा आठ मास अने पश्चिम दिशामां ९ मास भुक्त होय छे, (भोगी होय छे), ते कारणथी शुक्रनो ९ नो अंक विंशतियंत्रमां होय छे. तथा शनि सात अर्चि [७ जिह्वा] वाळो छे, अने ते वक्की होवाथी अेक बाद करतां ६ ना अंकवाळो गणाय छे ॥ १८ ॥

षन्मासानातिचरेत्, फलंदद्यात्ताथग्रिम ।
वक्रत्वेपंचमास्यस्य, युगान्निभूदिनो१३४क्तितः ॥ १९ ॥

अर्थः—तथा शनि ६ मास अतिचार गतिवाळो छे, तथा ६ मासे अग्रिम [पछीनी राशिनं] फळ आपनारो होय छे, अने वक्र होवाथी ते बन्ने छमांथी १-१ बाद करतां पांचनो अंक आवे छे, तेमज वक्की-पणाना १३४ दिवस कहेला होवाथी चार मास उपरान्त पांचमो मास पण १४ दिवस सुधी वक्की छे ते कारणथी शनिनो ६ नो अंक विंशतियंत्रमां स्थापय छे ॥ १९ ॥

राहुकेतुर्वक्रगती, त्रिभीरुद्रै११स्तयोर्गतिः ।
स्थानद्वये वैपरीत्यात्, प्रतिष्ठाऽत्र द्वयोरिह ॥ २० ॥

अर्थः—तथा राहुनी अने केतुनी गति अनुक्रमे ३ मास तथा ११ मासनी छे. माटे विंशतियंत्रना स्थानमां विपरीतपणे ते बन्ने अंकनी स्थापना करवी, अर्थात् प्रथम केतु संबंधि ११ नो अंक स्थापनीने तयारबाद राहु संबंधि ३ नो अंक स्थापवो ॥ २० ॥

एवं शकुनखेटानां, स्थानाद्विंशतियंत्रकम् ।
निश्चितं मेघविजय-श्रिया विभववृद्धिदम् ॥ २१ ॥

अर्थः—अे प्रमाणे शकुन निमित्तवाळा ग्रहोना स्थानोथी [नव स्थानोथी] श्री मेघविजयजी उपाध्याये लक्ष्मीवडे वैभवनी वृद्धि-आपनारो-करनारो २० ना अंकनो यंत्र [विंशति यंत्र] नो निश्चय कह्यो ॥ २१ ॥

દશાવતારાદાશાહે, ચંદ્રાકૌ દશિ જન્મના ।

અષ્ટમીદોશ્વતુષ્કં, નગભૃત્વં૭ચ નંદજે ॥ ૨૨ ॥

અર્થ:-દાશાર્હના-કૃષ્ણના ૧૦ અવતાર થયા, ચંદ્ર અને સૂર્ય બે છે [અથવા જમ્બૂદ્વીપમાં ૨ સૂર્ય ૨ ચંદ્ર છે], તેનો જન્મ-ઉદય ૮ દિશિમાં થાય છે [આઠે દિશિમાં ભિન્ન ભિન્ન ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ ઉદય-પ્રકાશ કરનાર હોવાથી ૮ દિશિમાં ઉદય ગણાય], અથવા દિશાઓ ૮ હોવાથી કેવલ દિશાઓ તથા અષ્ટમી તિથિ, તથા [દોશ્વતુષ્કં=] ચાર ભુજાઓ કૃષ્ણની છે તે, તથા નગભૃત્પણું એટલે [કૃષ્ણે પર્વતને ધારણ કર્યો છે માટે કૃષ્ણનું ગિરિધર પણું, અને નંદ નવ થયા છે માટે નંદપણું] ॥ ૨૨ ॥

વિંદુષ્ટકં પંચહૃષી - કેશત્વં ચ ત્રિવિક્રમે ।

एकादशीव्रतेष्टत्वं, ध्येयं विंशतियंत्रतः ॥ २३ ॥

અર્થ:-વિંદુ છ છે, તેથી વિંદુ પણું, તથા હિન્દ્રિયો પાંચ છે, તેથી હિન્દ્રિય-પણું, [અથવા કૃષ્ણ હૃષીક=પાંચ હિન્દ્રિયોનો હશ=પતિ હોવાથી કૃષ્ણ પોતેજ હૃષીકેશ કહેવાય છે માટે હૃષીકેશપણું એટલે પાંચ હિન્દ્રિયોનું સ્વામીપણું], અને ત્રિવિક્રમ [૩ પરાક્રમવાળા] પણ કૃષ્ણનૂંજ નામ છે, તેથી ત્રિવિક્રમપણું, અને એકાદશી વ્રતનું ઈષ્ટપણું એ સર્વ વિંશતિયંત્રથી ધ્યેય-ભાવના યોગ્ય છે ॥ ૨૩ ॥

पार्श्वेदशभवाअष्ट - गणागणभृतस्तथा ।

युग्मंजयस्यविजय - स्तुर्याबोधेऽनगाऽफलः ॥ २४ ॥

૧ વિંશતિ યંત્રમાં કૃષ્ણની ભાવના આ પ્રમાણે—

૧૦ ના અંકથી દશ અવતાર

૨ ના અંકથી ચંદ્ર સૂર્ય

૮ ના અંકથી આઠ દિશિ

અથવા અષ્ટમી તિથિ

૪ ના અંકથી ચાર ભુજા

૭ ના અંકથી ગિરિધારણતા

૯ ના અંકથી નવનંદપણું

૬ ના અંકથી વિંદુપણું

૫ ના અંકથી પાંચ હિન્દ્રિય

સ્વામીપણું

૩ ના અંકથી ત્રિવિક્રમપણું

૧૧ ના અંકથી એકાદશી વ્રતેષ્ટપણું

अर्थ:- (हवे श्री पार्श्वनाथ प्रभुनी भावना विंशति यंत्रथी थाय छे ते आ प्रमाणे-). श्री पार्श्वनाथना दशभव थया छे माटे १० नो अंक भाववो, अर्थात् विंशतियंत्रमां स्थापेला १० ना अंकथी श्रीपार्श्वप्रभुना १० भव विचारवा. ८ ना अंकथी श्रीपार्श्वनाथना आठ गणअने आठ गणधर थया छे ते विचारवा, जय अने विजय [कर्मोपर जय विजय प्राप्त करवा] थी २ नो अंक विचारवो. ४ ना अंकथी चार प्रकारना महाव्रत वा बोध उपदेश विचारवो, ७ ना अंकथी सात फणा विचारवी ॥ २४ ॥

नवहस्ततनूरत्न - त्रयमेकादशीव्रते ।

शतानिपंच५सांगादनि, वैक्रियर्धिभृतः प्रभोः ॥ २५ ॥

अर्थ:- ९ ना अंकथी नव हाथनुं शरीर, ३ ना अंकथी रत्नत्रयीपणुं [दर्शन ज्ञान चारित्र], ११ ना अंकथी ऐकादशी व्रतपणुं, तथा ५ ना अंकथी पांच भूत अने ते सहित अेक शरीर मळीने ६ नो अंक विचारवो. अे प्रमाणे वैक्रियकृद्धि वाळा प्रभुना ९ प्रकारना स्थानथी ९ प्रकारना अंक विंशतियंत्रथी विचारवा ॥ २५ ॥

आयुर्विशाब्धयः पूर्वं, भांव्यन्ते भव्यजन्तुभिः ।

द्वेघारिविजयात् सर्व-सिध्यै विंशति यंत्रके ॥ २६ ॥

अर्थ:- विंशति यंत्रमां-यंत्रथी भव्य जिवोअे श्रीपार्श्वनाथ विगैरे प्रभुनुं पूर्व भवनुं २० सागरोपमनुं आयुष्य विचारवुं, तथा बे प्रकारना शत्रुना [राग द्वेष रूप शत्रुना] विजयथी सिद्धि पण विंशतियंत्रथी विचारवी २६ ॥

॥ इति श्रीविजययंत्र प्रभावः ॥

हवे चार गति-रीतिबडे २० नो यंत्र बने छे, तेनी रचना कहेवाय छे ते आ प्रमाणे—

આદ્યાલિંગાઃ પક્ષે ૨ હયા ૭ વ્ધયોં ૪ કાઃ ।
 દ્વિતીયપંક્તૌ રસ ૬ દૃક્ ૨ સમુદ્રા ॥
 અધોંગ ૬ રામા ૩ વસવઃ ૮ પ્રસિદ્ધં ।
 સિદ્ધં બુધા વિંશતિ યત્રમાહુ ॥ ૧ ॥

અર્થ:-વિંશતિ યંત્રમાં પહેલી પંક્તિને વિષે પક્ષ=૨ હયા=૭ અને અવ્ધિ=૪
 [=અંકગતિ પ્રતિલોમ હોવાથી અનુલોમ-ક્રમશઃ
 સ્થાપતાં ૪-૭-૨] એ ત્રણ અંક છે, ત્યારબાદ
 બીજી પંક્તિમાં રસ ૬ દૃક્=૨ અને સમુદ્ર=૪,
 જેથી ક્રમશઃ સ્થાપતાં ૪-૨-૬ એ ત્રણ અંક છે, તથા
 ત્રીજી પંક્તિમાં અંગ=૬રામ=૩ અને વસુ=૮પ્રસિદ્ધ
 છે, જેથી ક્રમશઃ સ્થાપતાં ૮-૩-૬ એ ત્રણ અંક છે. એ પ્રમાણે બુધ-
 પંડિત જનોએ સિદ્ધ થયેલો આ ૨૦ નો યંત્ર કહ્યો છે. ॥ ૧ ॥

ઈશાન	પૂર્વ	અગ્નિ.
૪	૭	૨
૪	મધ્ય ૨	૬
૮	૩	૬
વાયુ	પશ્ચિમ	નૈઋ.

નિધાનમાનૈરિહશિષ્ટકોષ્ટૈઃ ।

સ્વેષ્ટમયે યંત્ર સુસૂત્રણેયં ॥

મધ્યસ્થિતાકૈઃ ૭-૬-૩-૪ દ્વિગુણૈઃ ૧૪-૧૨-૬-૮ સ્વપાશ્વો-
 ભયાંક ૪-૨-૨-૬-૬-૮-૮-૪ યુક્તૈર્ગતય ચતસ્રઃ ॥ ૨ ॥

સાતદૂ ૧૪ તત્ર ૪-૨ મેલને ૨૦ હત્યેકાગતિઃ ૬ છદૂ ૧૨ તત્ર ૨-૬ મેલને
 ૨૦ દ્વિતીયા ત્રીન દૂ ૬ તત્ર ૬-૮ મેલને ૨૦ તૃતીયા ચાર દૂ ૮ તત્ર ૪-૮
 મેલને ૨૦ ચતુર્થી.

અર્થ:-એમાં નિધાન=નવ સંખ્યાવાલા કહેલા ઉત્તમ કોઠાઓ-સ્વાનાં વડે
 પોતાની ઈષ્ટા-ઈચ્છાપ્રમાણે આ યંત્રની ઉત્તમ સૂત્રણા-ગુંથણી-રચના
 કહેલી-કરેલી છે. તે આ પ્રમાણે-મધ્યવર્તી અંકોને ૭-૬-૩-૪ ને દ્વિગુણ
 કરતાં ૧૪-૧૨-૬-૮ થાય, તે દરેકને પોતાની પડખે રહેલા બે બે અંકોની
 સાથે [૪-૨ । ૨-૬- । ૬-૮ । ૮-૪ ની સાથે] યુક્ત કરતાં ચાર ગતિયે
 (ચારે રીતિયે) ૨૦ નો અંક આવે છે ॥ ૨ ॥ તે આ પ્રમાણે-સાત દૂ ૧૪

मां ४-२ मेळवतां २० थया ॥ इत्येका गतिः ॥ छ दू १२ मां २-६ मेळ-
वतां २० थया ॥ इति द्वितीया गतिः ॥ त्रण दू ६ मां ६-८ मेळवतां २०
थया ॥ इति तृतीया गतिः ॥ चार दू आठमां ४-८ मेळवतां २० थया
॥ इति चतुर्थी गतिः ॥ अे प्रमाणे चार रीते २० नो अंक प्राप्त थाय छे.

हये ७ गुणे ३ चद्विगुणे १४-६ पिर्विंशा ।

कृते ४ रसे ६ पि द्विगुण ८ १२ तथा सा २० ॥

कोणेप्यथांगे ६ जलधौ ४ द्विनिघ्ने १२-८ ।

गजे ८ भुजे २ चद्विगुणे १६-४ तथान्या ॥ ३ ॥

अर्थः—हय=७ ने गुण=३ अे बेने द्विगुण करतां १४-६ थाय ते बेने मेळ-
वतां पण २० थाय छे, ॥ इति पंचमी गतिः ॥ पुनः कृत=४ तथा रस=६
ने द्विगुण करतां ८-१२ थाय, ते बेने मेळवतां २० थाय ॥ इति षष्ठी गतिः ॥
(अे बे गति मध्योर्ध्वपंक्ति तथा मध्यतिर्यक्पंक्तिनी अेटले दिशिअंकनी
थई, अे प्रमाणे विदिशिपंक्तिनी पण बे गति आ प्रमाणे—] विदिशिमां
पण अंग=६ तथा जलधि=४ अे बेने द्विगुण करतां १२-८ थाय, ते बेने
मेळवतां २० थाय ॥ इति सप्तमि गतिः ॥ पुनः गज=८ तथा भुज=२ ने
द्विगुण करतां १६-४ थाय, ते बेने मेळवतां बीजा २० थाय, ॥ अष्टमी
गति ॥ ३ ॥

१ उपर स्थापेला यंत्रमां मध्यवर्ती अेटले पूर्व दिशानो ७ नो अंक छे तेने बमणा कर-
वाथी १४ थया तेमां पडखे रहेला बे अंक अेटले ईशाननो ४ अने अग्रिनो २ मेळ-
वतां २० थया. अे अेक रीति थई. पुनः दक्षिणनो ६ अंक मध्यवर्ती छे, तेने
द्विगुण करवाथी १२ थया तेमां अेज छनी बे पडखेना बे अंक अेटले अग्रिनो २
अने नैऋत्यनो ६ अे बे अंक मेळवतां २० थया—अे बिजी रीति. पुनः पश्चिमनो
३ अंक मध्यवर्ती छे तेने द्विगुण करतां ६ थया, तेमां अे त्रणनी पडखेना ८ तथा
६ ने मेळवतां २० थया—अे त्रीजी रीति. पुनः उत्तरनो अंक ४ मध्यवर्ती छे,
तेने द्विगुण करतां ८ थया, तेमां अे चारनी पडखेना बे अंक ८-४ मेळवतां २०
थया—अे चौथी रीति.

२ ७-२-३ अे त्रण अंकवाळी मध्योर्ध्वपंक्ति अेटले पूर्व पश्चिम पंक्ति. अने ४-२-६
अे त्रण अंकवाळी मध्यतिर्यक्पंक्ति अेटले उत्तरदक्षिण पंक्ति.

દિગંક ૭-૬-૩-૪ યોગે નવમીગતિઃસ્યા-
 દ્વિદિગ્ગતાંકૈ ૪-૨-૬-૮ દશમી સ્ફુટૈવ ॥
 આઘ્યાલિકોષ્ટદ્વિતયે ૪-૭ પિચાઘ્યે ।
 યુક્તેતૃતીયાલિમકોષ્ટયુગ્મે ૩-૬ ॥ ૪ ॥

અર્થ:-તથા યંત્રમાં દિશિને વિષે સ્થાપેલા ૭-૬-૩-૪ અંકોને મેઝવતાં
 પળ ૨૦ થાય તે નવમી ગતિ-રીતિ છે ॥ इति नवमी गति ॥ તેમજ
 વિદિશિમાં રહેલા અંકો ૪-૨-૬-૮ ને મેઝવતાં પળ ૨૦ થાય, એ દશમી
 ગતિ તો સ્પષ્ટજ છે ॥ इति दशमी गति ॥ તેમજ પહેલી પંક્તિના પહેલા
 બે કોઠામાં-શ્વાનામાં રહેલા ૪-૭ એ બે એકમાં ત્રીજી પંક્તિના છેદેલા
 બે કોઠામાં રહેલા ૩-૬ એ બે અંક મેઝવીએ તો પળ ૨૦ થાય. ॥ इति
 एकादशी गति ॥ ૪ ॥

एकादशीयं गतिरित्थमुक्ता ।
 तथाद्य पंक्तावचले ७ भुजे २ च ॥
 युक्ते तृतीयालिमुखाष्ट ८ रामैः ३ ।
 स्याद्वादशीयंगतिरर्क १२ तुल्या ॥ ५ ॥

અર્થ:-એ પ્રમાણે એ અગિઆરમી ગતિ કહી, તથા પહેલી પંક્તિમાં છેદ્યા
 બે અંક અચલ=૭ તથા ભુજ=૨ છે, તે બેને ત્રીજી પંક્તિના પહેલા અષ્ટ=૮
 અને રામ=૩ એ બે અંકમાં યુક્ત કરીયે તો તે ૨૦ ના અંકની [અર્ક-તુલ્ય
 સૂર્ય જેટલી એટલે] બારમી ગતિ થઈ इति द्वादशी गति: ॥ ૫ ॥

द्विकेन २ तर्केण ६ कृतेन ४ सिध्या ८ ।
 त्रयोदशी सांग ६ रसैः ६ समुद्रः ४ ॥
 प्रमाण ४ युक्तैश्च चतुर्दशीसा ।
 जातागति विंशतिसंख्ययैव ॥ ६ ॥

અર્થ:-તથા દ્વિ+ = ૨ તર્ક=૬ કૃત=૪ સિદ્ધિ=૮ એ [અર્થાત્ અગ્નિ દક્ષિણના
 ૨-૬ માં ઉત્તર વાયવ્યના ૪-૮] મેઝવતાં જે ૨૦ થાય તે તેરમી ગતિ

गति जाणवी ॥ इति त्रयोदशी गतिः ॥ तथा अंग=६ रस=६ समुद्र=४
अने प्रमाण=४ [अर्थात् दक्षिण नैऋत्यना ६-६ मां उत्तर ईशानना ४-४]
मेळवतां पण २० थाय ते विंशति संख्या संबंधि ज चौदमी गति थई
इति चतुर्दशी गति ॥ ६ ॥

अधःस्थिताष्ट ८ द्विगुणस्तु मध्य-

स्थितद्वयेनेत्यपि षोडशामीः ।

मुख्यैश्चतुर्भिः सहिताहिविंश-

संख्याततः पंचदशीयमत्र ॥ ७ ॥

अर्थः-पुनः यंत्रमां नीचे रहेला ८ ने द्विगुण करी १६ थाय तेमां मध्य
कोठामां रहेला २ ने पण द्विगुण करतां थयेला मुख्य अंक ४ ने मेळवीअे
तो अे रीते पण [$८ \times २ = १६$ $२ \times २ = ४$ $१६ + ४ = २०$] विसनो अंक प्राप्त
थाय, तेथी विंशतियंत्रमां अे पंदरमी गति थई ॥ इति पंचमदशागतिः ॥ ७ ॥

कोणस्थषड्मध्यगतद्वयेन, द्विघाततोद्वादशतेऽष्टयुक्ता ।

स्यात्षोडशीयंगणनातथैव, साविंशते स्तोरणसंज्ञयेह ॥ ८ ॥

अर्थः-तथा खूणामां रहेला ६ ने मध्यमां रहेला २ वडे द्विगुण करीअे,
तो १२ थाय, तेमां खूणामां रहेला ८ ने युक्त करीअे तो २० थाय, अे
सोलमी गणत्री (गति) छे, अे प्रमाणे करेली वीसनी गणत्री ते आ
यंत्रमां तोरण गति नामनी छे. ॥ इति षोडशी तोरणगतिः ॥ ८ ॥

सिध्या ८ऽथमध्याऽब्धि ४ भुजां २ ग ६ भाजा-

त्वष्टि १२ प्रमाण गणानापताका ॥

धृति १८ प्रमाष्ट ८ त्रि ३ भुजा २ चलां ७ कैः ।

पिपीलिका शंकुगति प्रवृत्त्या ॥ ९ ॥

अर्थः-सिद्धि=८ तथा मध्यवर्ती अब्धि=४ भुजा=२ अंग=६ अे
(८-४-२-६) वडे सत्तर प्रमाणवाळी (अटले सत्तरमी) गणत्रीथी पण

૨૦ થાય છે, તે સત્તરમી પતાકાગતિ જાણવી ॥ इति सप्तदशी पंताका गतिः ॥ तथा अष्ट=८ त्रि=३ भुजा=२ अने अचल [पर्वत]=७ अ (८-३-२-७) अंकवडे शंकुगतिनी प्रवृत्ति गणत्रीथी २० ना अंकनी पिपीलिका गति ज्ञाणवी अ धृतिप्रमा [=धृति=१८ प्रमाणनी अटले] १८ मी गति છે ॥ इति अष्टादशी पिपीलिका शंकुगतिः ॥ ९ ॥

मध्यस्थ षड् ६ द्वि १२ कृत ४ सागरां ४ कैः ।

एकोनविंश प्रमितापि संख्या-

द्विमे १४ नगां ७ के पिचकोणषड् ६ भिः ।

युक्तेच सा विंशतिरेवगण्या ॥ १० ॥

અર્થ:-તથા મધ્યવર્તી ૬ ને દ્વિ=ગુણ કરતાં ૧૨ થયા તેમાં કૃત=૪ સાગર =૪ મેઝવતાં [$૬ \times ૨ = ૧૨ + ૪ + ૪ =$] ૨૦ થાય છે. એ ઓગણીસમી પ્રમાણવાલી સંખ્યાગતિ (એટલે ઓગણીસમી ગતિ થઈ) ॥ इति एकोनविंशती गतिः ॥ तथा नग=७ ना अंकमां पण तेवी रीते अटले द्विगुण करीने तेमां विविदिशिमां रहेलो ६ नो अंक मेळवतां ($७ \times २ = १४ + ६ =$) २० થાય છે, એ વીસવી ગતિ ગણવી ॥ ૧૦ ॥

अस्मिन् दशत्रिंशदथाभ्रवेदा ४० ।

पंचाशता ५० षष्टिरपिप्रबोध्या ॥

सप्त ७ त्रि ३ योगे ६ चतुष् ४ संगे-

ऽष्ट ८ द्वि २ प्रयोगे प्रकटादशापि ॥ ११ ॥

અર્થ:-વઢી એ વિંશતિયંત્રમાં દશ=૧૦ ત્રિસ=૩૦ અભ્રવેદ [અભ્ર=૦, વેદ=૪=] ૪૦, તેમજ ૫૦ અને ૬૦ ની અંકગણત્રી પણ થાય છે એમ જાણવું. તે આ પ્રમાણે—સાત અને ત્રણના યોગે ૧૦, અંગ=૬ અને ૪ ના

૧ અર્ધ ૮-૪-૨-૬ એ અંક વાયવ્ય-ઉત્તર-મધ્ય-અને દક્ષિણ સ્થાનીય હોવાથી
 એ રીતે પતાકા આકાર થયો, અને શંકુગતિનો
 એ આકાર થયો. इत्यादि रीते बीस गति-
 ઓના વીસ આકાર દર્શાવાશે.

योगे पण १०, तेनज आठ अने बेना योगे पण प्रकट रीते १० थाय छे
[अे प्रमाणे $७+३=१०$, $६+४=१०$, $८+२=१०$ अे त्रण रीते १०
थाय छे ॥ ११ ॥

तथावध्यः ४ सप्रगुणा २८ द्वयाढ्या २ ।

त्रिंश ३० तथाऽष्टौ त्रिगुण २४ स षट्का ६ ॥

३० चतुर्गुणा अष्ट ३२ मुखेऽवध्यो ४ द्विः ८ ।

खवार्द्धि संख्येति ४० बुधैर्विवोध्या ॥ १२ ॥

अर्थः-तथा अवधि=४ ने ७ गुणा करतां २८ थाय तेमां २ उमेरता ३०
थाय छे. तथा आठने त्रण गुणाकरी छ उमेरतां पण ३० थाय छे अे
प्रमाणे बे रीते ($४-७=२८+२=३०$ । $८\times ३=२४+६=३०$) त्रीसनो अंक
प्राप्त थाय छे. तथा आठने चार गुणाकरी प्रथमना [ईशान गत] चार
ने द्विगुण मध्यगत बे वडे तेमां उमेरतां [ख=०, वार्द्धि=४=] ४० नो
अंक [$८\times ४=३२$, $४\times २=८$ $३२+८=४०$] प्राप्त थाय छे, अे प्रमाणे बुद्धि-
मानोओ जाणवुं ॥ १२ ॥

चतुर्गुणा अष्ट ३२ चतुर्गुणत्वे ।

कृते ४ कृते १६ मध्यगतद्वि २ योगे ॥

पंचाशदेवं फलितास्तिषष्टिः ।

षड्वर्ग ३६ मध्ये त्रिगुणाष्ट २४ युक्तेः ॥ १३ ॥

अर्थः-आठने चार गुणाकरी तेमां चारने चारगुणाकरी मेळवी तेमां
मध्यगत बेने मेळवतां ५० जवाब ($८-४-२$ अे त्रण अंकथी) प्राप्त थयो
तथा अे प्रमाणे पहेला [दक्षिणगत] छनो नीचेना छ साथे वर्ग=गुणा-
कार करी तेमां त्रण अने आठनो गुणाकार उमेरवो अेथी ६० नो जवाब
($६-६-३-८$ अे चार अंकथी) प्राप्त थाय छे. ($८\times ४=३२$, $४\times ४=१६$
 $३२+१६+२=५०$ तथा $६\times ६=३६$ $३\times ८=२४$ $३६+२४=६०$) ॥ १३ ॥

કોણસ્થષણાં ૬ ત્રિગુણેંતરસ્થ-દ્વયેનયુક્તિવિંશતિકાપ્યુપૈતિ ॥

કોણદ્વયેસસગુણેચમધ્ય । પદસંગતૌ સા નવિવક્ષણીયા ॥ ૧૪ ॥

અર્થ:-સ્વૂણામાં રહેલા છ ને ત્રણ ગુણા કરી મધ્યગત બે ને ઉમેરતાં
[૬-૨ ના અંકથીજ $૬ \times ૩ - ૧૮ + ૨ =] ૨૦$ પળ થાય છે. તથા સ્વૂણામાં
રહેલા બે વડે સાતને ગુણતાં ચૌદ થાય તેમાં મધ્યગત ૬ [દક્ષિણના ૬]
ઉમેરતાં પળ ૨૦ થાય પરન્તુ એ બે ગતિની અર્હિં વિવક્ષા કરી નથી ॥ ૧૪ ॥

પ્રાચ્યાંસુરેન્દ્રઃ સહસોમરાજો-પાચ્યાંયમસ્તીવ્રરુચાતિચારુઃ ॥

પાશીપ્રતીચ્યાંસહશેષનાગો । બ્રહ્માન્વિતઃ શ્રીદ્વિહાસ્ત્યુદીચ્યામ્ ॥ ૧૫ ॥

અર્થ:-પૂર્વ દિશામાં સુરેન્દ્ર સોમરાજ [સોમ લોકપાલ] સહિત જાણવો.
દક્ષિણ દિશામાં કાન્તિવડે અતિ મનોહર યમ લોકપાલ છે, પશ્ચિમ
દિશામાં શેષનાગ સહિત વરુણ નામનો લોકપાલ દેવ છે, અને ઉત્તર
દિશામાં બ્રહ્મા સહિત કુવેર નામે લોકપાલ છે ॥ ૧૫ ॥

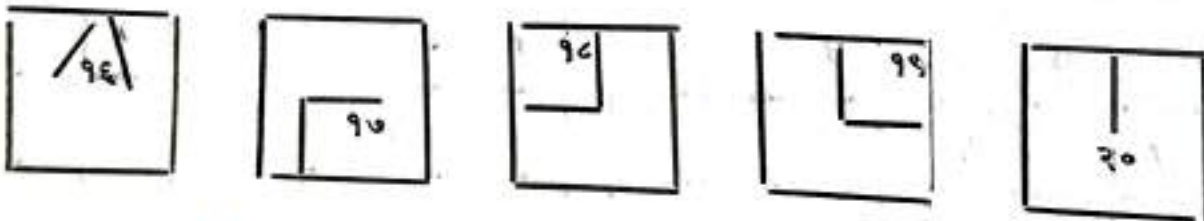
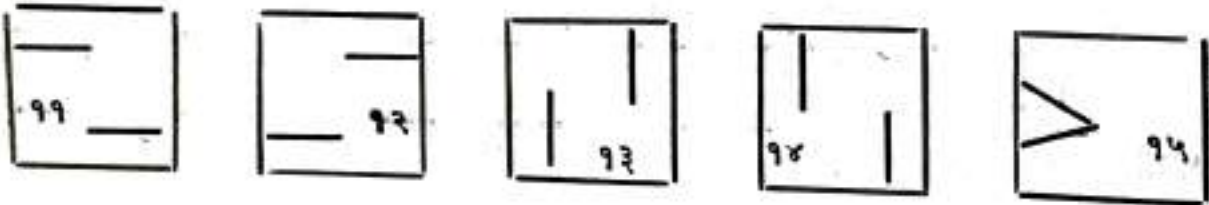
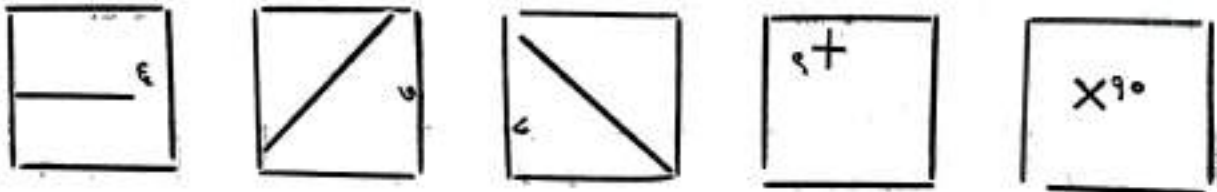
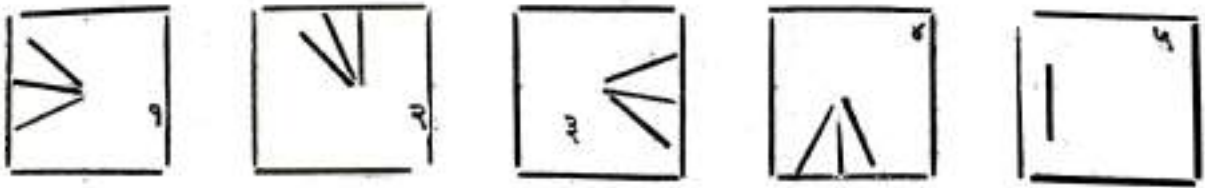
શ્રીયંત્રમેતદ્વિહરજિનાનાં । નામ્નાધિયાસ્તાપરિતઃ પરીતમ્ ॥

સર્વાર્થસિધ્યાદિગુણૈઃ પ્રતીતિં । ચિંતામણીવ ત્રિદશાગ્રણીનામ્ ॥ ૧૬ ॥

અર્થ:-વીસ વિહરમાન જિનનો આ વિંશતિયંત્ર નામ વડે તથા વુધ્ધિવડે
સર્વત્ર વ્યાપ્ત છે. સર્વ અર્થની સિધ્ધિ આદિ ગુણોવડે પ્રસિદ્ધ છે, અને
દેવતા ઈન્દ્રોને પળ ચિંતામણિ રત્ન સરખો છે. ॥ ૧૬ ॥

॥ ઇતિ વિંશતિ યંત્રામ્નાયઃ ॥

८	१	६
३	५	७
४	९	२
१५	१५	

९	१	६
३	५	८
४	१०	२
१६	१७	

९	१	७
३	५	८
४	१०	२
१८	१७	

९	२	७
४	६	८
५	१०	३
१८	१८	

१०	२	७
४	६	९
५	११	३
१८	१९	

१०	२	८
४	७	९
५	११	३
२१	२०	

१०	३	८
५	७	९
६	११	४
२१	२१	

९	२	८
४	७	८
६	१०	३
१९	१९	

४	७	२
	२	

१ ली

		२
	२	६
		६

२ जी

	२	
८	३	६

३ जी

४		
४	२	
८		

४ भी

	७	
	३	

५ मी

४		६

६

४		
		६

७

		२
८		

८

	७	
४		६
	३	

९

४		२
८		६

१०

४	७	
	३	६

११

	७	२
८	३	

१२

		२
४		६
८		

१३

४		
४		६
		६

१४

	२	
८		

१५

	२	
८		६

१६

४	२	६
८		

१७ पताका

	७	
	२	
८	३	

१८ शंकु

४		
४	२	६

१९

	७	
	२	६

२० मी

पक्षारहि९सिंधु ४ नग ७ बाण५गुण३र्तु६चंद्र १ ।

नागैः ८ क्रमांक धरणै विजयार्जुनस्य ॥

अस्यांगतौ क्रमिक पंचक लंघनेन ।

षट्स्थापने भवति विंशति यंत्र मंत्र ॥ १ ॥

अर्थः-पक्ष=२, अहि=९, सिंधु=४, नग=७, बाण=५, गुण=३, ऋतु=६, चंद्र=१ [परन्तु अहिं बिंदु सहित १०], नाग ८ अं (२-९-४-७-५-३-६-१०-८) अंकोने अनुक्रम प्रमाणे स्थापतां [अटले २-३-४-५-६-७-८-९-१० ने अनुक्रमे त्रिजा श्लोकमां दर्शाव्या प्रमाणे स्थापतां] अर्जुननो विजय यंत्र नामनो बने छे । बाळि अं विंशति यंत्रनी गतिमां (अंक-स्थापन पद्धतिमां) ५ नो अंक उल्लंघनीं ६ थी स्थापन करतां अहिं विंशतियंत्र बने छे [जेथी १० ने स्थाने ११ नो अंक प्राप्त थाय छे] ॥१॥

तत्रैक कोण गणने खलु विंशति स्यात् ।

सैकाथ तत्रतु षडंक पदेपि पंच ॥

भाव्याततो भवति कोपिन दोषलेशः ।

क्लेशोन्यथा न किलयंत्र गते निवेशः ॥ २ ॥

अर्थः-त्यां अं विंशति विजय यंत्रमां [दिशिश्चेणि तो बीस बीसनी थाय छे, परन्तु] विदिशिश्चेणि गणतां अंक विदिशिश्चेणिमां निश्चय २० गणाय छे, परन्तु बिजी विदिशिश्चेणि गणतां २१ थाय छे, मोटे ते अंक श्रेणिमां ते कोठाने विषे [६ ना कोठामां] ६ ना अंकने स्थाने ५ नो अंक पण स्थापवो, अने ते रीते ते बिजी विदिशिश्चेणि विचारवी, गणवी, तेथी कोई लेशमात्र पण दोष नथी, अने जो तेमन गणीये तो (६ स्थाने ५ न गणीये तो) क्लेशरूप गणाय, तेमज यंत्र गतिनो [यंत्रनी रीतिनो] निवेश पण थाय नहिं (यंत्र रचना पण सम्यक् गणाय नहिं) ॥२॥

१ ५ ना अंकनु उल्लंघ करीने (पांचने बदले) ६ नो अंक स्थापतां अन्ते ११ नो अंक आवे छे, जेथी यंत्रमां स्थापतां अंक अनुक्रमे २-३-४- (५) ६-७-८-९-१०-११ अं प्रमाणे ५०-नै०-उ०-वा०-म०-अ०-द०-इ०-प० दिशामां स्थापय छे.

સ્યાદ્ભાવનાતિશયતઃ શકુને ઽશુભેપિ ।
 સમ્યક્ ફલં તદિતર ત્વશુભે વિહંગે ॥
 સ્વપ્નેષ્યુપશ્રુતિષુ ધર્મ વિઘ્નૌ તથાત્ર ।
 મંત્રેપિ ચિંત્ય ફલદા કિલભાવ નૈવ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-ભાવનાના અતિશયથી અશુભ શકુનમાં પણ સમ્યક્ શુભ ફલની પ્રાપ્તિ થાય છે, અને શુભ [વિહંગમાં =] શકુનમાં અશુભ ફલની પ્રાપ્તિ થાય છે, એ પ્રમાણે સ્વપ્નમાં ઉપશ્રુતિઓમાં અને ધર્મવિધિઓમાં પણ જેમ શુભાશુભ ફલની પ્રાપ્તિ ભાવના વિશેષથી છે, તેવી રીતે અહિં મંત્રમાં (યંત્રમાં) પણ નિશ્ચય ભાવનાજ અચિંત્ય ફલ આપનારી છે. ॥ ૩ ॥

તે તૈવસા યવન વિંશતિ યંત્ર મધ્યે-
 ડકાંકે ૧૨ દ્વયસ્ય૨વત ષડ્ ગણને કલાંકે ૧૬ ॥
 પ્રાજ્ઞૈઃફલાય કથિતા હ્રદિ ભાવનૈવ ।
 નૈવાન્યથી ભવતિ વિંશતિ યંત્રાસિદ્ધિ ॥ ૪ ॥

અર્થ:-તે કારણથીજ યવનના વિંશતિ યંત્રમાં અર્ક=૧૨ ના અંકમાં ૨ ની ગણત્રી અને કલા=૧૬ ના અંકમાં ૬ ની ગણત્રી થાય છે. બુદ્ધિમાનોએ હૃદયની ભાવનાજ ફલ આપનારી કહી છે, નહિતર વિંશતિ યંત્રની સિદ્ધિ થતી નથી. ॥ ૪ ॥ [યવનનો વિંશતિયંત્ર આગળ દર્શાવશે].

તત્રાયં કેષાં ચિદભિનિવેશઃ ક્લેશઃ કૃમપાપ્તાકં લોપે પુનસ્તત્કાર્ય
 નધાર્ય પ્રસક્તા દર્શનં લોપઃ તસ્મિન્ જાતે યદિ તેન કાર્યસ્યા તર્હિ કાનિ
 સંતીત્યાદૌ યકારઃ સ્યાત્ ધાતોરકાર લોપેપિ તત્કાર્ય પ્રસંગાત્ સૃતો
 જ્ઞીવન પ્રાયત્વાદશુદ્ધમિદં યંત્રં લોપસ્ય ધ્વંસ રૂપસ્ય નિત્યત્વાત્
 નચભાવનૈવ સવત્ર ફલદા ' ગુહોય ' મિતિ મુગ્ધ ભાવનયા સ્વાદ્યમાનેન
 વિષેન મરણાત્ અશુદ્ધે નાણકાદૌ શુદ્ધ ધિયા ગૃહ્યમાણોપિ ન તત્ફલં
 તસ્માન્નૈકોંકઃ કાર્યદ્વયે ગમ્ય ઇતિ અત્રોચ્યતે નાયમેકાન્તઃકાન્તઃ અચકથ
 દિત્યાદૌ લુપ્તાકારસ્ય વૃદ્ધ્યભાવ પ્રયોજકત્વાત્ અંકવિદ્યાયામપિ
 કેવલસ્ય વિંદોરનંકત્વેપિ અંક સંનિધાનંકત્વાચ નચેદંકગણના નષાતૈ

वदशमांकः कतमः अंक शब्देन नव संख्यानात् अतएव अंक संकलने
 बिंदुः प्रसक्तोपि तल्लघने संकलना अंक गणने एकः दश इत्यादौ तद
 पेक्षा च दृश्यते अंकप्रधान ज्योतिशास्त्रेपि उभयीगतिः उदया पेक्षया
 तिथिलोपेपि प्राच्यतिथौ घटिकापेक्षया तिथिच्छेदादि दोष प्रयोजकत्वात्
 अतएव प्रत्यय लोपे प्रत्यय लक्षणं न याति १ स्थानिवदादेशो ऽनलविधा
 विति परिभाषाद्वयं युक्तं अलंकारशास्त्रेपि एकस्मात् शब्दात् यथायोगं
 नानार्थलाभः यथा अनुदराकन्या अलोमाण्डका इत्यादौ विशिष्टार्थं
 शक्तेश्च वैद्या अपि लंघनस्यायोग लघु भोजने तदेव व्यवहरन्ति उत्सर्गाप
 चादयोरेकार्थविषयात् नचैवं षडंकस्थाने पंचकभावेनेइति प्रसंगः साव-
 र्णस्य नियोजकत्वात् तथाहि प्रथमेकद्विकयो सावर्ण्यं संख्यादिरा धर्म्यात्
 द्विकस्यसंख्यादित्वं लङ्घसंखिज्जंदुचियइति सिद्धान्तात् तत्रापि एकस्य
 वस्तु रूपत्वाभिप्रायात् आद्यद्वितीययोरघोषत्वमपि एव मेव नवक-
 दशकयोः सावर्ण्यं संख्यांत साधर्म्यादेव विषम समभावेपि एकद्विकयोः
 संबधः यथा पूर्वं दिनं तदनुगारात्रिरित्यनयोः संबधः अतएव द्वाभ्यां
 केवलाणुभ्यां द्वणुकं न तथा तार्किक मते अणुकं तस्य षडणूमानात् यद्यपि
 सिद्धान्तमध्ये त्रिभिरणुकैस्त्र्यणुकं तथापिनद्विकत्रिकयोः सार्धका नर्द्धक
 विरोधात् यद्यपि एकोऽनर्धकोऽणुस्तथापि न त्रिकेण सावर्ण्यभाक्
 द्विकेनव्यवधानात् एकस्मिन्ननर्धकत्वेपि अव्यवधानात्सावर्ण्यं एकं हि वस्तु
 सदपिनसत् द्वयोभावेतु आस्तिक्यं संयोगादेव सिद्धेः संयोगादिद्वयं ।
 ततएव सम्यग्ज्ञान क्रियाभ्यांमोक्षः इतिसूत्रं शाद्विक मते सर्वादिपाठोपि
 एकद्वि शब्दयोर्न त्रिशब्दस्य अतएव एक संमुखोद्विकः शाब्दिका अपि
 प्रथमा द्वितीययोः सावर्ण्यं माहुः मुने रित्यादौ षष्ठी पंचम्योश्च एकत्व
 रूपस्य एकस्य वाचकत्वं एककेयथा द्विकेपि तथा द्विरूप एकार्थ वाचकत्वं
 न पुनः त्रिके बहुत्वस्य त्रित्वसंख्या पर्यवसानात् । एवंत्रिक चतुष्कयोरपि
 सावर्ण्यं स्थान विशेषे ऽभिधानात् यद्यपि कचित् द्विमार्गादौ द्विकाभिधान
 मपि तथापि त्रियचउक्चच्चर चउम्मुहे त्यादि सूत्रेत्रिक चतुष्कयोः एव-
 साहचर्यं न द्विकस्य शब्दशास्त्रेपि त्रिचतुरोरेव सूत्रणात् ज्योतिर्मतेपि
 चतुर्थ्या भद्रा कृष्णपक्षे तृतीमायां पर्यवसन्ना वेदेष्वपि त्रित्वं चतुष्टमपि
 'त्रयीवनीतांगगुणेन विस्तरं, इतिश्रीहर्षः 'चउण्हं वेयाणं सारए, इतिसूत्रं
 वर्णेषु त्रित्वं चतुष्टमपि त्रिव्रह्मवर्णा स्त्रियः इतित्रिपुरास्तवे चातुर्वर्ण्यं

प्रसिद्धं ' त्रिवर्गो धर्मकामार्थश्चतुर्वर्गः समोक्षकः॥ इति कोषवचनात्
 एवं पंचक षडंकयोः सावर्ण्यमुदाहरणीयं रसानां कचित् पंचत्वे लवण
 रसस्यभेद विवक्षया षोढा भणनात् एवमिन्द्रियाणां तद्विषयाणां च
 पंचधाषोढा इति उभयी संख्या 'पंचेन्द्रियाणि त्रिविधं बलं च, इति षडिन्द्रियाणि
 षड्विषया, इति केशवः ततएव हिंदुकमते पंचकः यवन मते षडंकः
 उभयोस्तुल्याकृतिः वक्राः पंचम षष्ठेके इत्यपि सप्ताष्टकयोः सावर्ण्यं सत्तद्व-
 पयाइ अणुगच्छइ तथा सत्तद्वभवज्जहणाइ तथा सत्तपुढवीओ पण्णत्ता-
 ओक्कापि अट्टपुढवीओ इत्यादि सूत्राणि गमकानि ज्योतिर्मतेऽष्टमी
 भद्रा कृष्णपक्षे सप्तम्यां तथा अतिवक्रा नगा ७ ष्टमे ८ ॥ नवकदशकयो
 सावर्ण्यं ' नवमे दशमे भाना जायते सरलागतिः, ॥ एवं पंचक षडंकयोः
 सावर्ण्यमस्तु परमुभयार्थत्वं कथमिति चेत् एकोपिलकारः अनिलइति वायु
 नाग्निसहजरीत्या उच्चार्यते अनलइति अग्निनाग्नि प्रयत्नांतरेण यथा य-
 कारः योगी योधः इत्यादौ स्पष्टोच्चारणेन नियोगी नियम इत्यादौ अस्पष्ट
 तथा ध्येयः एवं वकारेपि मंतव्यं संवृतोप्यकारः प्रक्रियानियोगा द्विवृतः
 प्रतिज्ञायते उच्चारणार्थोपि प्रत्याहारार्थं सानुनाशिकश्च ततोर्थवशाद्विभक्ति
 परिणामवत् अंकस्यापि गणना नियोगात् सैक निरेकत्वे यथाह परिणामः
 कार्यः बारादिवत् यथावा विवक्षातः कारकाणि तथात्रापि षडंके पंचक
 विवक्षा कार्या स्वरसंज्ञापनुस्वारे सिद्धांत कौमुदीमता व्यंजनत्व हैममते
 कस्यादे व्यंजना श्रयात् यथाहि ' भुवणानि निवघ्नियात् । त्रीणि सप्त
 चतुर्दश ॥ चतस्रः कीर्तयेद्वाष्टौ । दशवाककुभः कचित् ॥ १ ॥ तथा चतुरा
 सप्तवांबुधीम् इति स्वरास्त्रयः ३ पंच ५ सप्त ७ चतुर्दश १४ नव ९ कचित्
 एवं यथा संभवयाख्या सर्व पंडितसंमता सार्वत्रिकी तथात्रापि सैक निरेक
 करणात् सावर्ण्येन सर्वयंत्र निर्वाहः यथा वा छंदःशास्त्रे लघुरपि पादांते
 गुरुर्भावनीयः अर्हादिगणे संयोग परत्वेन गुरुरपि लघुर्भाव्यः नोऽनिष्टार्था
 शास्त्रप्रवृत्तिरिति न्यायात् तथात्रापि अंकानां तत्तत्सवर्णभावनयैव
 निर्व्यूढव्यं सतो गति श्रितनीया इति न्यायात् नच भावनया नकार्यं सिद्धि-
 रित्येकांतः ' पानीय मप्यमृत मित्यन्युचित्यमानं किनामनो विषविकार
 मपाकरोति, इति प्राचीन वचनात् विषादनात् विषादना शुद्धना णकादौ
 तुमौह्य दोषात्सहकारि वैरूप्यान्त भावनामात्रतः तत्तत्कार्यं किंच यंत्राणां
 विचित्रागति रित्यनेन संतोष्टव्यं यथाकमलाकृति विशतियंत्रे चतस्रो गत-

यस्त्रिस्थानिका दिग् १ विदिग् २ परिधिसव्य ३ तदितर ४ गतया श्रुतस्थाने
काद्वादशकयंत्रे काचिद्गति स्त्रिभिर्गृहैः काचिद्वाभ्या मेवगृहाभ्या मित्यादि
विस्तरो गंगाप्रवाह ग्रंथाद्वेद्यः एवं दश समानानामिव दशांकानामपि
सावर्ण्यं । ज्ञेयं तत एव चूडामणि शास्त्रे अक्षरेषु अंकन्यासः लिपिभेदे अंकै
रेव वर्णभावणात् वस्तु तस्तु यंत्राणां गति वैचित्र्य भेवमत्त्वा संतोष्टव्यं
न शास्त्र विरोध योर्धैर्भाव्यं अनन्यगतिकत्वात् ॥

इति नवग्रह यंत्रं विंशतेवर्तमाना—

ऽभयद जयद सेवा सक्तदेवानुपक्तम् ॥

विजयविधिनिधानं तर्जनं दुर्जनानाम् ।

भवतु विभवहेतुः केतु रेवार्जुनस्य ॥ १ ॥

प्राचीनानूचानै-स्त्रिभागदाना दिहैक शेषेपि ॥

कृत ४ गुण ३ यंत्रं रचितं । ख वाणह यंत्रं द्वयेशेषे ॥ २ ॥

तन्मार्गानुगतधियो-पाध्यायपदस्थ मेघविजयेन ॥

विहरज्जिनयंत्रमिह । स्फुटीकृतं विजयकरं ॥ ३ ॥

अर्थः-अहिं [५ नो लोप करी ६ स्थापचामां] केटलाकनो अेवो आग्रहरूप
कलेश छे के-अनुक्रमे प्राप्त थयेला अंकनो लोप कर्याथी पुनः कार्यसिद्धि
थाय अेम न जाणवुं, केमके-प्रसक्तादर्शनं लोपः=प्राप्त थयेलानुं
अदर्शन-अदृश्यपणुं ते लोप, अने ते लोप थये छते पण जो ते लोप
थयेला वडे अर्थ थतुं होय [अेटले लोप थयेलो अक्षर पण जो पोतानुं
कार्य करी शक्तो होय] तो कानि सन्ति इत्यादि वाक्योमां * य

* सन्ति मां अस् धातु छे परन्तु अस् धातुने अन्ति प्रत्यय लागतां अस्ना अकार नो
लोप थवाथी कानि सन्ति वाक्य थयुं, जो अस्ना अ नो लोप न थात तो कानि+
असन्ति अे वेनी सांधे थात, अने सांधि थती वखते नि मां रहेला इकारनो अग्रे आवेला
अकार थी) य् कार थात, जेथी कानि+असन्ति=कान्यसन्ति अेवुं वाक्य थात, परन्तु
अस्ना अ नो लोप थवाथी इ नो य् कार थयो नहि.—इति तात्पर्यः—

કારથવો જોઈયે, કારણકે ધાતુના [અસ્ ધાતુના] અકારનો લોપ થવા છતાં પણ તેના કાર્યનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થવાથી, માટે મરણ પામેલાને પુનઃ જીવતો કરવા સરસ્વો [૫ નો લોપ કર્યા છતાં પણ પુનઃ ૫ ની ગણત્રી કરવાથી] આ વિંશતિ યંત્ર અશુદ્ધ ગણાય, કારણકે વિનષ્ટ સ્વરૂપ વાળો લોપ નિત્યભાવી છે, (જેથી કદાચિત્ દૃશ્ય થાય અને કદાચિત્ દૃશ્ય ન થાય એવો નથી, માટે લોપ કૃત ૫ નો અંક કોઈ વસ્તુ ગણત્રીમાં લેવો ને કોઈ વસ્તુ ગણત્રીમાં ન લેવો એમ ન થાય, જો ૫ નો લોપ કર્યો છે તો તે લોપ નિત્યભાવી હોવાથી કદી પણ ગણત્રીમાં લઈ શકાય નહિં). વળી કહો છો કે ભાવનાજ સર્વત્ર ફાટ આપનારી છે, તેમ પણ નથી કારણકે આ ગોઠ છે. એવી મુગ્ધ ભાવનાથી સ્વવાતું વિષ મરણ માટેજ થાય છે, તથા સ્વોટા નાળાને (સ્વોટા રૂપિયાને) સ્વરાની બુદ્ધિ એ ગ્રહણ કરતાં પણ તેનું કંઈ ફાટ થતું નથી, માટે એક અંક બે કાર્યમાં (ગણત્રીમાં અને અગણત્રીમાં એમ બે રીતે) ઉપયોગી થઈ શકે નહિં. [અથવા લોપમાં અને અલોપમાં એ બન્નેમાં ઉપયોગી ૫ નો અંક થાય નહિં]. ॥ હિતિ પ્રશ્નઃ ॥

અર્થઃ—હવે અહિં એનો ઉત્તર દર્શાવાય છે કે—એ વાત એકાન્ત દૃષ્ટ નથી, (અર્થાત્ લુપ્ત અક્ષર કંઈ પણ કાર્ય ન જ કરે એમ એકાન્ત નથી), કારણકે—કાન્તઃ અચકથત્ इत्यादि પદોમાં લુપ્ત અકાર પણ વૃદ્ધિના અભાવમાં પ્રયોજનવાળો થયો છે. તેમજ અંકવિદ્યામાં [અંકગણિતમાં] પણ કેવળ બિંદુને અંકરહિતપણું છે [અર્થાત્ બિંદુને અંકમાં ગણ્યો નથી] તો પણ અંકની પાસે રહેલું હોય ત્યારે અંક તરીકેજ ગણાય છે, અને જો તેમ ન હોય તો અંકની ગણત્રી ૯ સુધીજ થાય, પરંતુ ૧૦ મો અંક ક્યાંથી પ્રાપ્ત થાય? કારણકે અંક એ શબ્દ વડે નવનીજ સંખ્યા ગણાય છે. તે કારણથીજ અંક સંકલનામાં બિન્દુ પ્રાપ્ત હોવા છતાં પણ તે બિન્દુનું ઉલ્લંઘન કરીનેજ અંક સંકલના થાય છે, અને તેથીજ અંકગણત્રીનો ક્રમ (૦ થી નહિં પણ) ૧ થી પ્રારંભીને ૧૦ હિત્યાદિ સુધી ગણાય છે, અને એજ અપેક્ષા અહિં (લુપ્ત થયેલા ૫ ના અંકમાં) પણ જાણવી.

અર્થઃ—તથા અંકગણિતની મુખ્યતાવાળા જ્યોતિષશાસ્ત્રમાં પણ ઉભયગતિ [લુપ્તનો કોઈ વસ્તુ ઉપયોગ અને અતુપયોગ] દર્શાવેલા છે તે આ પ્રમાણે—ઉદયની અપેક્ષાએ તિથિનો લોપ થવા છતાં પણ તે લુપ્ત તિથિ

પૂર્વ તિથિમાં ઘટિકાઓની (ઘડીઓની) અપેક્ષાએ તિથિચ્છેદાદિ દોષના પ્રયોજનવાળી છે [અર્થાત્ ક્ષય તિથિ જે તિથિમાં આવી છે તે તિથિમાં પણ ક્ષયતિથિનો દોષ ઉપજાવનારી છે, અને તેથી યાત્રાદિને અંગે તે ઉદયતિથિ પણ ક્ષયતિથિ તરીકે માનીને તે તે કાર્ય થતું નથી]. તે કારણથીજ પ્રત્યયનો લોપ થવા છતાં પણ પ્રત્યયનું લક્ષણ સર્વથા જતું નથી. તેથી એકસ્થાનમાંજ વદા દેશોઽનલવિધૌ એ પ્રમાણે બે પરિભાષા યુક્ત છે. તથા અલંકારશાસ્ત્રમાં પણ એકજ શબ્દથીજ અનેક પ્રકારના અર્થનો લાભ કહ્યો છે, જેમકે - અનુદરા કન્યા [કન્યા ઉદર રહિત છે], અલોમા ઇડકા (ઘેટાં લોમ રહિત છે), इत्यादि વચનોમાં વિશિષ્ટ અર્થવાળી શક્તિ હોવાથી તે વચનો નો જૂદો જૂદો અર્થ થાય છે.

તથા વૈદકશાસ્ત્રીઓ પણ લંઘન પ્રસંગે લઘુ ભોજનમાં (અલ્પ અને હલકા આહારમાં) લંઘન શબ્દનોજ વ્યવહાર કરે છે, કારણકે ઉત્સર્ગ અને અપવાદ એ બન્ને એકજ પ્રયોજનવાળા છે. અને એ પ્રમાણે હોવાથી ૬ ના અંકસ્થાનમાં ૫ નો અંક સ્થાપવો તે અતિપ્રસંગ દોષવાળો નથી, કારણ સદશપર્ણાનો નિયોગક—પ્રયોજક હોવાથી. તે આ પ્રમાણે:—પ્રથમ એક અને બે સંખ્યાનું સરસ્વાણું છે, તે સદશ પર્ણું સંખ્યાના આદિપણાથી જાણવું. [ત્યાં ૧ નો અંક તો સંખ્યાની આદિ સૂપ સ્પષ્ટ છેજ, અને] ૨ નો અંક સંખ્યાની આદિસૂપ કેવી રીતે

૧ કન્યા ઉદરવાળી સ્પષ્ટ દેખાવા છતાં પણ “ઉદર રહિત” વચન કહેવાય છે તે વિશિષ્ટ શક્તિવાળું ઉદર એટલે ગર્ભધારણ શક્તિવાળું ઉદર નથી એ વિશિષ્ટ શક્તિરૂપ અર્થથીજ.

૨ ઘેટાં સર્વે વાલ યુક્ત [લોમ યુક્ત હોવા છતાં વિશિષ્ટ લોમ એટલે વસ્ત્ર બનવા યોગ્ય ઉનવાળા વાલના અભાવે “ઘેટાં લોમ રહિત કહેવાય છે. એ રીતે એ બે વાક્યોના દરકેના બે બે અર્થ થયા.

૩ જે સાધ્યસિધ્ધિને અર્થે ઉત્સર્ગ છે, તેમ અપવાદ પણ તેજ સાધ્યસિધ્ધિને અર્થે હોય છે, અને જો તેમ ન હોય તો તેવો અપવાદ વાસ્તવિક રીતે અપવાદ ન ગણાય.

૪ ૬ નો અંક જે કાર્યસાધક (૨૦ ના ગણિતનો) છે, તેમ ૫ નો અંક પણ તેજ કાર્ય સાધક હોવાથી ૬ અને ૫ એ બન્ને અંક સદશ ગણ્યા છે.

છે ? તે દર્શાવાય છે—લઘુસંખિજ્ઞં દુષ્ટિય [અર્થાત્ ૨ એજ લઘુસંખ્યાનું છે], એ પ્રમાણે સિદ્ધાન્તમાં કહેલું છે. એમાં પળ એક [૧ ની સંખ્યા] તો વસ્તુસૂપ પળાના અભિપ્રાયથી સંખ્યા રૂપ છે, અને એમાં તો આ પહેલું અને આ બીજું એ રીતે પહેલા બીજ પળાની ગણતરીથી ઘોષપનું [સંખ્યાનું સ્પષ્ટ બોલવા પળું] પળ છે. આ માટે સદશ પળું છે એ પ્રમાણે નવ અને દશમાં પળ સંખ્યાતપળાના સાધર્મ્યથી સરાસ્વાપળું છે, [અર્થાત્ ૯ જેમ સંખ્યાત કહેવાય છે, તેમ ૧૦ પળ સંખ્યાતજ છે માટે સરાસ્વા છે.] વઢી વિષમ સમ ભાવમાં પળ ૧ ને અને ૨ ને સંબંધ છે, જેમ પ્રથમ દિવસ અને ત્યારબાદ (બીજી) રાત્રી, એ પ્રમાણે એ બેનો (૧-૨ નો અથવા પહેલા બીજાનો) સંબંધ (વિષમભાવ સંબંધ) છે, અને એથીજ કેવળ બે પરમાણુનો સ્કંધ તે દ્વયણુક, વઢી એ રીતે તાર્કિક મતમાં અણુ [એક ભાવી અણુ] માન્યો નથી, કારણ કે તેના મતે [એક અણુ પળ છ અણુના માનવાળો હોવાથી. વઢી જો કે સિદ્ધાન્તોમાં ત્રણ અણુ વડે ત્ર્યણુક કહ્યો છે, તોપણ દ્વિક ત્રિકમાં સાધેક અનર્ધકનો (દ્વયણુકાદિ સ્કંધો અર્ધ યુક્ત હોવાથી સાધેક અને કેવળ અણુ વા પ્રદેશ તે નિર્વિભાજ્ય હોવાથી અનર્ધક એ રીતે ભાજ્યાભાજ્યો) વિરોધ નહીં ગણી ગણીનેજ કહ્યો છે. વઢી જોકે એક અને અનર્ધ [નિર્વિભાજ્ય] હોય તેજ અણુ કહેવાય, તો પળ તે ત્રિકની સાથે સદશતા વાલો નથી, કારણકે દ્વિકના વ્યવધાનવાલો આંતરાવાલો છે. અને એકમાં અનર્ધકતા હોવા છતાં પળ અવ્યવધાન હોવાથી સદશ પળું છે. એક વસ્તુ સત્ છે તોપણ અસત્ સરખી છે, પરંતુ બે વસ્તુના સહભાવે આસ્તિક્ય-સત્ પળું સાર્થક છે. કારણ સંયોગાદેવ સિદ્ધિઃ [સંયોગથીજ સિદ્ધિ] કહી છે, અને સંયોગ બે વસ્તુના સદ્ભાવેજ હોય છે. અને તે કારણથીજ સમ્યગ્જ્ઞાન ક્રિયાભ્યાં મોક્ષઃ [સમ્યગ્જ્ઞાન અને ક્રિયા એ બેથીજ મોક્ષ કહ્યો છે.] એવું વચન છે.

વઢી શબ્દિકમતમાં [વૈયાકરણમાં] પળ સર્વાદિ પાઠ પળ એક દ્વિ શબ્દ ને વિષે છે, પરંતુ ત્રણ શબ્દને નથી, અને એથીજ એક સન્મુખ દ્વિક [૧ ની તુલ્ય ૨] કહેવાય છે. વઢી શાબ્દિકો (વૈયાકરણીઓ) પ્રથમા અને દ્વિતીયા વિભક્તિ એ બેને પળ સદશ કહે છે, મુનેઃ इत्यादि १ ફલં ફલે ફલાનિ [પ્રથમા], ફલં ફલે ફલાનિ, દ્વિતીયા, बहुवचने करिणः करिणः इत्यादिवत्.

શબ્દોમાં છટ્ટી અને પાંચમી વિભક્તિનું એક સ્વરૂપ છે. માટે એ બન્ને વિભક્તિઓ પણ એકત્વ વાચક છે, [અર્થાત્ બે વિભક્તિઓ એક સ્વરૂપ-વાળી હોવાથી એક છે], એ પ્રમાણે એકમાં જેમ એક પણાનો વ્યપદેશ છે, તેમ દ્વિકમાં-બે માં પણ દ્વિ=બે રૂપ એક પણાનો વ્યપદેશ છે (અર્થાત્ દ્વિક કહેવાથી એક જોડ સમજાય છે), પરન્તુ તેવી રીતે ત્રિકમાં (ત્રણને યોગમાં) તેવો એકપણાનો વ્યપદેશ નથી. કારણકે બહુપણાને ત્રણની સંખ્યા છે, અને તે બહુપણુ પર્યવસાનવાળું [અન્તે રહેતુ વા બોલાતું હોવાથી પર્યન્તસ્થાનીય] છે, વળી એ પ્રમાણે (જેમ એક બેને સદશતા છે તેમ) ત્રણ અને ચારને પણ સદશતા છે અને તે સદશતા સ્થાન વિશેષમાં કહેલી છે [=નગર વિગેરેમાં માર્ગને અંગે સિદ્ધાન્તોમાં કહેલી છે], જો કે કોઈ સ્થાને નગરમાં બે માર્ગાદિક હોય છે, અને તેથી દ્વિમાર્ગાદિકનો પાઠ કહેવો જોઈયે છતાં પણ તિયચઠક્કચચરચઠમ્મુહ ઇત્યાદિ સૂત્રપાઠમાં ત્રિક અને ચતુષ્ટનુંજ સહચારી પણું દેખાય છે, પરન્તુ બેનું સહચારપણું દેખાતું નથી. શબ્દશાસ્ત્રમાં પણ ત્રિચતુરોઃ એજ સૂત્ર કહેલું હોવાથી, તેમજ જ્યોતિષ શાસ્ત્રમાં પણ ચતુર્થની [ચોથ તિથિથી] ભદ્રા કૃષ્ણપક્ષની ત્રીજમાં અન્ત પામતી કહી છે, વેદોમાં પણ ત્રણપણું તથા ચારપણું (સહચારી) કહ્યું છે, ત્યાં 'ત્રયીવ નતિંગ ગુણેન વિસ્તૈરં' ઇતિ શ્રી હર્ષઃ, ચઠ્ઠહેવેયાણં સારણે-ઇતિસૂત્ર. તથા વર્ણોમાં પણ ત્રણપણું

- ૧ વિભક્તિ વિગેરેમાં ત્રણ વસ્તુ માટે બહુ વચનના પ્રત્યયો લાગે છે.
- ૨ ત્રણ માર્ગ તે ત્રિક, ચાર માર્ગવાળું સ્થાન ચતુષ્ક, ચત્વર આંગણું વિગેરે અને ચતુર્મુખ પણ ચાર માર્ગનું સ્થાન વિશેષ છે.
- ૩ અંગના ગુણવહે પામેલા ગુણવિસ્તારને જાણે ત્રિરૂપતાનેજ પામી હોય એવી, અર્થાત્ ગુણત્રણ છે સત્ત્વગુણ-રજોગુણ-તમોગુણ. જેથી શરીર પણ એ ત્રણે ગુણને પામેલું છે. એવી કોઈ સ્ત્રી અંગે એ વાક્ય સંભવે છે. અથવા ચાલુ વિષયને અનુસારે "વેદત્રયીને પામેલા શરીરવાળી" એ અર્થ પણ સંભવે.
- ૪ ચાર વેદોનો સ્મારક-સંભારીને રક્ષણ કરનાર.
- ૫ એ પ્રાકૃતસૂત્ર જૈન સિદ્ધાન્તોમાં ઉત્તમ વિપ્રના વર્ણન પ્રસંગે આવે છે.

અને ચારપણું સહચારી છે, ત્રિવ્રહ્મવર્ણસ્ત્રયઃ - इति त्रिपुरास्तवमां (ત્રિપુરા દેવીના સ્તોત્રમાં) કહ્યું છે. અને ચાર વર્ણ [ક્ષત્રિયાદિ] તો પ્રસિદ્ધજ છે. તથા [પુરુષાર્થમાં પણ ત્રણ તથા ચારનું સહચારીપણું છે તેમાં] ધર્મ અર્થ કામ એ ત્રિવર્ગ રૂપ ત્રણ પુરુષાર્થ, અને મોક્ષસહિત ચાર પુરુષાર્થ इति कोश वचनात्.

એ પ્રમાણે ૫ તથા ૬ ના અંકનું એકપણું પણ દ્રષ્ટાન્ત સહિત જાણવું, તે આ પ્રમાણે—કંઈકસ્થાને રસ પાંચ કહેવાય છે, તેમાં લવણરસભેદની વિવક્ષાએ છ રસ પણ કહેલા છે, એ પ્રમાણે ઇન્દ્રિયો પાંચ છે, પણ તે સાથે તેના વિષયોનો ૧ ભેદ ગણતાં છ ઇન્દ્રિયો પણ ગણાય છે, એ પ્રમાણે બે સંખ્યા છે. કહ્યું છે કે—પંચેન્દ્રિયાણિ ત્રિવિધં બલંચ [પાંચ ઇન્દ્રિયો અને મન વચન કાય બલ એ ત્રણ બલ], ષડેન્દ્રિયાણિ ષડ્વિષયા—[છ ઇન્દ્રિયો તે છ પ્રકારના વિષય, અર્થાત્ પાંચ ઇન્દ્રિય અને છટ્ટો વિષય], इति केशवः અને એ કારણથીજ હિન્દુમતમાં [હિન્દી લિપીમાં] પાંચના અંકની અને છ ના અંકની વચ્ચેની આકૃતિ લગભગ એક સરખી છે. વઝી વક્રા પંચમ ષષ્ઠેકે [= પાંચમાં અને છટ્ટા અંકમાં વક્ર આકૃતિ છે] એમ કહ્યું પણ છે. માટે ૫ અને ૬ એ બે અંકને સદશપણું છે— इति तात्पर्यः]

હવે ૭ અને ૮ એ બે અંકનું એકત્વ—સાદૃશ્ય દર્શાવાય છે—સત્તટ્ઠ પચાઈ અણુગચ્છઈ તથા સત્તટ્ઠ ભવગ્ગહર્ણઈ તથા સત્તપુઢવીઓ પન્નાત્તોઓ

- ૧ એ પાઠમાં ત્રિવિધં બલંચ એટલો પાઠ ગાથાના સંબંધ માત્રથી કહ્યો છે, જેથી અહિં એ ત્રણ બલની ગણતરી કરવી નહીં.
- ૨ હિંદી લીપિમાં ૬ છગડાની આકૃતિ ૬ એવી છે, અને યવનલીપિમાં ૫ અથવા ૬ એવી છે.
- ૩ [ગુરુજતા હોય તે વચ્ચે શિષ્ય] ૭-૮ પગલાં ગુરુની પાછળ જાય.
- ૪ (પંચેન્દ્રિય સંજ્ઞિ તિર્થંચ તથા સંજ્ઞિ મનુષ્ય વારંવાર પોતાના ભવમાં ઉત્પન્ન થાય તો ઉકૃષ્ઠર્થા) સાત અથવા આઠ ભવ સુધી ઉત્પન્ન થાય, ત્યારબાદ અવશ્ય અન્ય ભવમાંજ ઉત્પન્ન થાય.
- ૫ રત્નપ્રભા વિગેરે સાત પૃથ્વીઓ (અનુક્રમે નીચે નીચે) કહેલી છે.

અને કોઈસ્થાને અઢ પુઢવીઓ ઇત્યાદિ ગમક સૂત્રો [સૂત્રના આલાપક] કહ્યા છે તથા જ્યોતિષમતે અષ્ટમીની ભદ્રા કૃષ્ણપક્ષની સપ્તમીમાં અન્ત પામે છે. તથા અતિવક્રા નગાષ્ટમે એ પ્રમાણે ૭-૮ અંકનું એકત્વ છે, એમ જાણવું.

હવે ૯ તથા ૧૦ અંકનું એકત્વ દર્શાવાય છે તે આ પ્રમાણે—નવમે દશમે ભાનો, જાયતે સરલા ગતિઃ [સૂર્ય નવમે અને દશમે (લગ્ન-કુંડલીમાં) હોય તો તેની (જન્મેલા મનુષ્યની) સરલગતિ થાય છે].

પ્રશ્ન:—એ પ્રમાણે ૫ અને ૬ ના અંકની સદશતા ભલે હોય, પરન્તુ ઉભયાર્થ પળું [૫ માં પાંચનો અને છનો અર્થ તથા ૬ માં પાંચનો અને છનો અર્થ એમ બન્ને અર્થ] કેવી રીતે હોય?

ઉત્તર:—જો તમો એમ પૂછતા હો કે ઉભયાર્થ કેવી રીતે હોય ? તો દર્શાવાય છે કે એક લકાર પળ જેમ “અનિલ” શબ્દમાં વાયુના નામથી સહજ રીતે ઉચ્ચરાય છે તેમ તેજ એક લકાર “અનલ” શબ્દમાં અગ્નિના નામથી અન્ય પ્રયત્ન વડે પળ ઉચ્ચરાય છે. અથવા યોગી યોદ્ધા ઇત્યાદિ શબ્દોમાં જેમ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારવડે ય કાર ઉચ્ચરાય છે તેમ નિયોગી નિયમ ઇત્યાદિ શબ્દોમાં અસ્પષ્ટપણે ઉચ્ચરાય છે એમ જાણવું, તથા એ પ્રમાણે વ કારમાં પળ જાણવું. તથા સંવૃત્ત એવો પળ અંકાર પ્રક્રિયા-નિયોગથી [પ્રક્રિયા વશથી] વિવૃત્ત ગણાય છે, અને પ્રત્યાહારને અર્થે ઉચ્ચારણ અર્થવાંઢો હોવા છતાં પળ સાનુનાસિક ગણાય છે, તેથી અર્થના વશથી વિભક્તિ પરિણામની પેઢે અંકની પળ ગણત્રી નિયોગથી [અર્થ-વશથી] એકત્વ વાઢી અથવા એકત્વ રહિત (=બે અંકની સદશતા અથવા અસદશતા) વિચારવી, જેમ વાર આદિકની પેઢે. અથવા કારકો [છ કારક] જેમ વિવક્ષાથી [સદશ અસદશ અર્થ દર્શાવનારા] હોય

- ૧ પ્રત્યાહારમાં ગ્રહણ કરતા અક્ષેરાનો વાચક હોવા છતાં પળ.
- ૨ સદશસ્વરૂપવાઢી હોવા છતાં પળ તેજ પહેલી વિભક્તિ અને બીજી વિભક્તિ ના અર્થમાં અથવા પંચમી તથા ષઢીના પળ અર્થમાં જૂદી જૂદી જણાય છે.
- ૩ અહિ વિષ મક્ષણા દિ વાહ્ય અર્થ ગ્રહણ ન કરતાં વૈરુપ્યની અંતર્ભાવનાથી તો તે વિરુપ કાર્ય થાય છેજ એવો ભાવાર્થ સંભવે છે.

છે, તેમ અહિં પણ ૬ ના અંકમાં ૫ ની વિવક્ષા કરવી. વઝી અનુસ્વારમાં સિદ્ધાન્તકૌમુદિયે સ્વરસંજ્ઞા માની છે, અને હેમવ્યાકરણના મતે “ક” આદિ વ્યંજનના અશ્રયથી વ્યંજનપણું માનેલું છે. જેમકે—

भुवणानि निबध्नीयात्, त्रीणि सप्त चतुर्दश ।

चतस्रः कीर्त्तयेद्वाष्टौ, दशवा ककुभः कचित् ॥ १ ॥

અર્થ:-ભુવનો કોઈ સ્થાને ત્રણ (=ત્રણ ભુવન) કહ્યાં છે, કોઈ સ્થાને સાત ભુવન કહ્યાં છે. અને કોઈ સ્થાને (કોઈ શાસ્ત્રમાં) ચૌદ ભુવન પણ કહ્યાં છે. તેમજ દિશાઓના સંબંધમાં પણ કોઈ ગ્રંથમાં ચાર દિશાઓ ગણી છે, કોઈ ગ્રંથમાં ૬ દિશાઓ ગણી છે, અને કોઈ ગ્રંથમાં દશદિશાઓ પણ ગણી છે ॥ ૧ ॥

તથા સમુદ્ર સંજ્ઞાથી સમુદ્રોને કોઈ ગ્રંથમાં ચાર ગણ્યા છે, અને કોઈ ગ્રંથમાં સાત સમુદ્ર પણ ગણ્યા છે. તેમજ સ્વરોના સંબંધમાં પણ કોઈ સ્થાને ત્રણ અથવા પાંચ અથવા સાત અથવા ચૌદ અથવા નવ પણ સ્વરો પણ ગણ્યા છે, એ પ્રમાણે સર્વસ્થાને સર્વ ગ્રંથોમાં જે સ્થાને જેવી વ્યાખ્યા ઘટે તે સ્થાને તેવી વ્યાખ્યા સર્વ પંડિતોને સમ્મત હોય છે, તેમ અહિં પણ સદશ અસદશના કરણથી (૫ તથા ૬ ના અંકમાં એકત્વ અનેકત્વની ભાવનાથી) સદશ પળા વડે [પાંચનો અંક પણ ૬ સદશ છે, અથવા ૬ નો અંક પણ ૫ સદશ છે અથવા લુપ્ત થયેલો ૫ નો અંક પણ કોઈ વચ્ચે સ્વકાર્ય કર્તા છે એમ વિચારીને] આ વિંશતિ આદિ સર્વે યંત્રો વિસંવાદ રહિત જાણવા.

અથવા જેમ છંદઃ શાસ્ત્રમાં લઘુ અક્ષર પણ પાદને-ચરણને (શ્લોકના પહેલા ચરણને) પર્યન્તે હોય તો ગુરુ ગણાય છે, અને અહીંદિ ગણમાં સંયોગપર વડે [અગ્રે આવેલા સંયુક્તાક્ષર-જોડાક્ષર વડે ગુરુ અક્ષર પણ લઘુ ગણાય છે, કારણ કે શાસ્ત્ર પ્રવૃત્તિ અનિષ્ટ અર્થવાળી હોતી નથી એ ન્યાય છે, માટે તેવી રીતે અહિં યંત્રમાં પણ તે તે અંકોની સદશતા વિચારીનેજ નિર્વાહ કરવો [=અવિસંવાદ પણું જાણવું, કારણ કે સતોગતિશ્ચિંતનીયા [જે સત્ છે તેનીજ ગતિ વિચારવી]. એ ન્યાય છે.

વઢી ભાવના વડે કાર્યસિદ્ધિ નથી એમ એકાન્ત નથી. કારણકે—
પાનીયમપ્યમૃતમિત્યનુચિન્ત્યમાનં, કિં નામ નો વિષવિકારમપાકરોતિ?।
એ પ્રમાણે પ્રાચીન મુનીઓનું વચન છે. તથા વિષ ભક્ષણ
તથા અશુદ્ધ નાણા વિગેરેમાં તો મૂઢપણાનો દોષ છે. (અને અહિં તો)
સહકારી વૈરુપ્યની અન્તર્ભાવના માત્રથી તે તે કાર્ય થાય છે, એમ જાણવું.
વઢી બિજી વાત એ છે કે—યંત્રોની વિચિત્રગતિ છે માટે એટલું જાણીને
પણ સંતોષ માનવો, જેમ કમલાઆકૃતિવાળા વિંશતિ યંત્રમાં ચાર ગતિ
છે [એટલે ચાર રીતિએ ૨૦ નો અંક પ્રાપ્ત થાય છે, એ આ પ્રમાણે—]
ત્રિસ્થાનિકા દિગ્ગતિ-વિદિગ્ગતિ પરિધિસવ્ય-પરિધિસંવ્યેતર. તથા
ચાર સ્થાનવાળા વારના યંત્રમાં કોઈ ગતિ ત્રણ ગૃહવડે અને કોઈ ગતિ
બે જ ગૃહવડે થાય છે, इत्यादि विस्तार गंगाप्रवाह ग्रंथથી જાણવો.

એ પ્રમાણે દશની સાવર્ણ્યતાવાળા દશે અંકનું પણ સાવર્ણ્ય
[સદશપણું] જાણવું, અને તે કારણથીજ ચૂડામણિ શાસ્ત્રમાં અક્ષરો
માં પણ અંકન્યાસ કહેલો છે, કારણ કે લિપિભેદવાળા અંકોવડેજ વર્ણ
અક્ષરોની ભાવના કરેલી હોવાથી. અને વસ્તુતઃ તો યંત્રોની ગતિજ વિચિત્ર

૧ દિશિપંક્તિગત ૩ સ્થાનાં ગણવાથી ત્રિસ્થાનિકાગતિ ઉર્ધ્વાધઃ રીતે બે પ્રકારની છે,
તે પહેલી દિગ્ગતિ, બે વિદિશિપંક્તિ ગણવાથી બે પ્રકારની વિદિગ્ગતિ. ઘેરાવામાં
પૂર્વથી ચાર અંકોનો સર્વાલો કરવો તે સવ્યપરિધિગતિ, અને ઈશાનાંકથી ચાર
અંક સુધીનો સર્વાલો કરવો તે સંવ્યેતર પરિધિગતિ (અર્થાત્ જમણો ઘેરાવો
અને ઢાવો ઘેરાવો ગણવાથી બે પરિધિગતિ થઈ).

૨	૪	૧
૩	૧૦	૭
૯	૬	૮

આ કમલાકૃતિમાં ૩-૧૦-૭ તથા ૬-૧૦-૪ એ દિગ્ગતિશ્વ
૨૦ થાય છે.

૯-૧૦-૧ તથા ૨-૧૦-૮ એ બે વિદિગ્ગતિથી ૨૦ થાય છે.
૪-૧-૭-૮ એ જમણા પરિધિમાં ૨૦ થાય છે.

અને ૨-૩-૯-૬ એ ઢાવા પરિધિમાં ૨૦ થાય છે.

૨ એ ૧-૨ તથા ૩-૪ એ બે બે અંકોની સદશતા કહી તે રીતે ૧ થી ૧૦ સુધીના દશે
અંકનો પણ પરસ્પર સદશતા દશપણાની સમાનતા વડે જાણવી.
૩ જેમ અર્હનમાં અ કારથી ૮ ર કારથી ૨ હ કારથી ૧૦ (इति ૨૦). इत्यादि રીતે.

છે એમ માનીનેજ સંતોષ કરવો, પરંતુ શાસ્ત્ર વિરોધના વિવાદો વહે અંકોની ભાવના ન કરવી. કારણકે યંત્રોમાં અંકન્યાસની થીજી કોઈ ગતીજ નથી.

એ પ્રમાણે વિંશતિનો [૨૦ અંકનો] નવ ગૃહ, નવ સ્થાનાં] ચાલો યન્ત્ર વર્તમાનકાળમાં પળ જેની સેવા અભયને આપનારી અને જયને આપનારી છે, તેની સેવામાં આસક્ત રક્ત થયેલા એવા દેવ વહે અનુષક્ત (દેવાધિષ્ઠિત) છે, તથા વિજય વિધિનું નિધાન છે, દુર્જનોને તર્જના રૂપ છે, એવો આ અર્જુન પતાકા નામનો વિંશતિ યંત્ર વૈભવનો હેતુ થાઓ ॥ ૧ ॥

પ્રાચીન પંડિતોએ આ યંત્રોમાં (નવ સ્થાનાવાળા યંત્રોમાં) ત્રીજો ભાગ કરવાથી શેષ એક રહે છે તે પળ [કૃત=૪ ગુણ=૩ એટલે] ચોત્રીસનો યંત્ર કરેલો છે, અને બે શેષ રહેતાં પળ (સ્વ=૦ બાળ=૫ એટલે) પચાસનો યંત્ર કરેલો છે, માટે તે પંડિતોના માર્ગને અનુસરનારી બુદ્ધિવાળા અને ઉપાધ્યાય પદ પ્રતિષ્ઠિત એવા શ્રીમેઘવિજયજી ઉપાધ્યાયે આ વિહરમાન જિનનો વિજયકારી અથવા વિજય નામ નો વિંશતિ યંત્ર સ્પષ્ટ કર્યો છે-પ્રગટ કર્યો છે. ॥

॥ ઇતિ શ્રી વિજયયન્ત્રે વિંશતિ યન્ત્રન્યાસઃ ॥

૧૧	૩	૮
૫	૭	૧૦
૬	૧૨	૪

૨૧ ॥૨૨॥

૧૧	૩	૯
૫	૮	૧૦
૭	૧૨	૪

૨૪ ॥૨૩॥

૧૧	૪	૯
૬	૮	૧૦
૭	૧૨	૫

૧૨૪ ॥

૧૨	૪	૯
૬	૮	૧૧
૭	૧૩	૫

૨૪ ॥૨૫॥

૧૨	૪	૧૦
૬	૯	૧૧
૮	૧૩	૫

૨૭ ॥૨૬॥

૧૨	૫	૧૦
૭	૯	૧૧
૮	૧૩	૬

૧૨૭ ॥

૧૩	૫	૧૦
૭	૯	૧૨
૮	૧૪	૬

૨૭ ॥૨૮॥

૧૩	૫	૧૧
૭	૧૦	૧૨
૯	૧૪	૬

૩૦ ॥૨૯॥

१३	६	११
८	१०	१२
९	१४	७

॥३०॥

१४	६	११
८	१०	१३
९	१५	७

३० ॥३१॥

१४	६	१२
८	११	१३
१०	१५	७

३३ ॥३२॥

१४	७	१२
९	११	१३
१०	१५	८

॥३३॥

१

१५	७	१२
९	११	१४
१०	१६	८

३३ ॥३४॥

१५	७	१३
९	१२	१४
११	१६	८

३६ ॥३५॥

२

२०	१२	१८
१४	१७	१९
१६	२१	१३

५१ ॥५०॥

७	ॐ	५
२	४	६
३	८	१

॥१२॥

कमलाकृति

२	४	१
३	१०	७
९	६	८

॥२०॥

दशगति

३॥	१०	१॥
२॥	५	७॥
८॥	नाम	६॥

॥१५॥

३	८	१
२	४	६
७	नाम	५

॥१२॥

३॥	१०	१॥
३	५	७
८॥	नाम	६॥

॥१५॥

४॥	१२	१॥
३	६	९
१०॥	नाम	७॥

॥१८॥

४	१२	२
४	६	८
१०	नाम	८

॥१८॥

४॥	१४	२॥
५	७	९
११॥	नाम	९॥

॥२१॥

५॥	१४	१॥
३॥	७	१०॥
१२॥	नाम	८॥

॥२१॥

१-२ अर्हि अ ३४ तथा ५० नो यंत्र प्रधान छे. चोत्रीसना यंत्रमां त्रिभागे ११ प्राप्त थया तेमांथी चार न्यून करतां ७ बीजा गृहमां स्थाप्या छे. तथा पचशिनो यंत्रमां बीजे भागे १६ प्राप्त थया तेमांथी चार न्यून करतां १२ बीजी गृहमां थाप्या छे.

૧ પુષ્પાકૃતિ

૧	૧૨	૭
૬	૬	૫
૧૦	૨	૮

૨૦

૨	૧૬	૬
૧૨	૮	૪
૧૦	નામ	૧૪

॥૨૪॥

૫	૧૬	૩
૬	૮	૧૦
૧૨	નામ	૧૧

॥૨૪॥

૮	૩	૫
૨	૪	૭
૩	૯	૧

૧૨ ॥૧૩॥

પક્ષાદિગત્યા

૮	ૐ	૬
૨	૫	૭
૪	૯	૧

૧૫ ॥૧૪॥

પક્ષાદિગત્યા

૭	૦	૫
૨	૬	૬
૩	ૐ	૧

૧૨

પક્ષાદિગત્યા

૭	૦	૫
૬	૪	૬
૩	૮	૧

૧૨

પ્રથમ કરણે

૩॥	૧૦	૧
૨॥	૫	૭
૮॥	નામ	૬

૧૫

દ્વિતાંય કરણે

૩॥	૧૦	૧
૩	૫	૭
૮॥	નામ	૬

૧૫ ચંત્રમિદં

શુદ્રે ઉત્તમ

૧	૬	૧૩
૨	૧૦	૮
૧૭	૪	૯

૨૦

બ્રાહ્મણે ઉત્તમ:

૧૭	૨	૧
૪	૧૦	૬
૯	૮	૧૩

૨૦

૧ પુષ્પાકૃતિમાં ૫ ના દ્વિગુણ ૧૦ માં ૧૦ મેલવ્યે [૫-૨-૧૦ થી] ૨૦ થયા. પુનઃ ૬×૨=બાર માં ૮ મેલવ્યે ૨૦ થયા. એ બે ગતિ, અને ઉર્ધ્વ ૩ ગતિ તથા આયત દીર્ઘ ત્રણ ગતિ (૧૦-૯-૧ | ૨-૬-૧૨ | ૮-૫-૭ | ૯-૬-૫ | ૧૦-૨-૮) એ ૬ ગતિ પ્રાસિદ્ધ છે. પુનઃ ૬×૨ વારમાં ૭-૧ મેલવતાં ૨૦. અથવા ૧૨-૮ મેલવતાં ૨૦. અથવા ૮-૫-૬-૧ મેલવતાં ૨૦. અથવા ૧૦-૨-૭-૧ મેલવતાં ૨૦. એ પ્રમાણે ૧૨ ગતિ થાય છે.

अथ इष्ट यन्त्रे अंकन्यास रीति ॥ ८ गृहात्मिका ॥

इष्टस्यराशेः क्रियते त्रिभागः-

स्त त्र्यंशकस्यापि तुरीयभागः ।

गुणा ३ विधि ४ भू १ मध्य ५ नवां ९ ग ६ सप्त ७ ।

भुजे २ पुधार्यः कृत ४ भागवध्या ॥ १ ॥

अर्थः-इष्ट राशिनो (जेटला अंकनो यंत्र बनाववो होय ते अंकनो) त्रीजो भाग करवो. [अने मध्यमां स्थापवो]. ते त्रीजा अंशनो पुनः चोथो भाग गुण=३, आधि=४, भू=१, मध्य ५, नव=९, अंग=६, सप्त=७, अने भुज=२ अने नंबरवाळा आठ गृहोमां क्रमशः (बारना) चोथा भागनी वृद्धि सहित [मध्यांकना चोथा भागनी वृद्धि सहित] अंकस्थापना करवी. (अने आठ गृहवाळा यंत्रमां अंकस्थापना दर्शावी छे.) ॥१॥ इति प्रथमा रीतिः॥

इष्टस्यराशेः क्रियते त्रिभागः ।

समध्यगस्त द्विगुणे द्वितीये ।

त्र्यंशाद्द्विहान्या जलघौ ४ द्विवध्या ।

षष्ठे तदर्धं पुनराद्य कोष्ठे ॥ २ ॥

१ धारो के इष्ट राशि ३६ नो यंत्र आठ कोठामां बनाववांनो होय त्यारे स्थापना आ प्रमाणे अहिं ३६ नो त्रीजो भाग १२ मध्यमां अटले पांचमां गृहमां ते बारनो चोथो भाग ३ त्रीजा गृहमां, तेमां पुनः बारनो चोथो भाग त्रण अधिक कावाथी ६ चोथा गृहमां, तेमां पुनः बारनो चोथो भाग त्रण उमेरतां ९ पहेला गृहमां, तेमां पुनः बारना चोथा भाग त्रण उमेरतां १२ मध्यमां स्थापेलाज छे. पुनः तेमां बारनो चोथो भाग त्रण उमेरतां १५ नवमां गृहमां, पुनः तेमां बारनो चोथो भाग त्रण उमेरतां १८ छट्टा गृहमां, पुनः तेमां बारनो चोथो भाग त्रण उमेरतां २१ सातमा गृहमां, पुनः तेमां बारनो चोथो भाग त्रण उमेरतां २४ बीजा गृहमां अने प्रमाणे ३६ नो यंत्र स्थापवो.

१	२	३
९	२४	३
६	१२	१८
२९	नाम	१५
७	८	९

તુરીય કોષ્ટાર્ધ મધ્યો તૃતીયે । શેષેચ શેષં પ્રવિચાર્ય ધાર્યમ્ ॥
સમેક સામ્યં વિષમેર્ધપાદ પાદોનરીત્યાષ્ટ સુકોષ્ટકેષુ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-ઈષ્ટ રાશિનો ત્રીજો ભાગ કરવો, તે મધ્યગૃહમાં સ્થાપવો, અને તેથી [મધ્યગૃહના અંકથી] દ્વિગુણ અંક વીજા ગૃહમાં સ્થાપવો. તે ત્રીજા ભાગથી દ્વિદાનિ (દ્વિગુણહીન એટલે અર્ધ) અંક [જલધિ=૪ એટલે] ચોથા ગૃહમાં સ્થાપવો અને દ્વિવૃદ્ધિ (ચોથા ગૃહના અંકથી દ્વિગુણ અધિક અર્થાત્ ચતુર્થ ગૃહાંકને દ્વિગુણ કરી તેજ ગૃહાંકમાં અધિક ઉમેરો તેટલો અંક છટ્ટા ગૃહમાં સ્થાપવો, અને એજ છટ્ટા ગૃહના અંકથી અર્ધ અંક પહેલા ગૃહમાં સ્થાપવો, તથા ચોથા ગૃહના અંકથી અર્ધ અંક ત્રીજા ગૃહમાં સ્થાપવો, અને શેષ ગૃહોમાં [શેષ થે ગૃહમાં] બાકીના અંક ગણત્રી વિચારીને [ઇષ્ટ રાશિ પ્રાપ્ત થાય તેવી રીતે તેટલા અંક] સ્થાપવા. તેમાં જો સમ અંક આવે તો ગૃહોમાં સમ અંક સ્થાપવો, અને જો વિષમ અંક હોય તો તેમાં અર્ધ ચોથો ભાગ અથવા પોણો ભાગ સ્થાપવો, એ રીતે આઠે ગૃહોમાં અંક સ્થાપવા. ॥ ૨ ॥ ૩ ॥ इति द्वितीया रीतिः ॥

इष्टस्यराशे क्रियते त्रिभागः ।

समध्यगस्त द्विगुणो द्वितीये ॥

त्र्यंशार्ध मध्वौस रसे ६ च सार्धौ ।

रसा ६ र्ध माद्ये च १ गुणे ३ कृता ४ र्धः ॥ ४ ॥

યથા ત્ર્યંશે ઇષ્ટસ્ય ષટ્ ત્રિંશદ્રાશે ૩૬ દ્વાદશ ૧૨ તદર્ધ ષટ્ ચતુર્થ કોષ્ટે સ એવત્ર્યંશઃ ૧૨ સાર્ધ ગુણ ૧૮ ષષ્ટ કોષ્ટેદેયઃ, ષષ્ટકોષ્ટાર્ધ પ્રથમેદેય, તુર્યકોષ્ટાર્ધ તૃતીયકોષ્ટે ધાર્યમિત્યાદિ ગંગાપ્રવાહે ॥

અર્થ:-ઈષ્ટ રાશિનો ત્રીજો ભાગ કરવો, અને તે મધ્યગૃહમાં સ્થાપવો, વીજા ગૃહમાં તેથી [મધ્ય ગૃહથી] દ્વિગુણ અંક સ્થાપવો, [અન્ધિ=૪

૧ ઓ વિજી રીતિ પણ આ સ્થાપેલા ૩૬ ના યંત્ર ઉપરથી વિચારવી સુગમ છે.

૨ પ્રથમ સ્થપાઈ ગયેલા થે પ્રકારના પંદરીયા અને એક અઢારના યંત્રમાં જે રીતે પા અર્ધા ને પોણા ભાગ યથાયોગ્ય સ્થાપ્યા છે. તદ્વત્.

એટલે] ચોથા ગૃહમાં તે ત્રીજા ભાગનો અર્ધ અંક સ્થાપવો, વઢી તેજ ત્રીજા ભાગનો દોઢ ગુણો અંક [રસે=૬=] છઠ્ઠા ગૃહમાં સ્થાપવો. (રસાર્ધ=) છઠ્ઠા ગૃહથી અર્ધ અંક આવ્ય=પહેલા ગૃહમાં સ્થાપવો, અને [ગુણે=૩ એટલે] ત્રીજા ત્વાનામાં કૃત=ચોથા ગૃહથી અર્ધ અંક સ્થાપવો ॥ ૪ ॥
 इति तृतीया रीतिः ॥

અર્થ: જેમ ઇષ્ટ રાશિ છત્રીસ હોય તો તેનો ત્રીજો ભાગ ૧૨ અને તેનું અર્ધ ૬ તે ચોથા ગૃહમાં, અને તેજ ત્રીજો ભાગ જે બાર તેનો દોઢ ગુણો અંક એટલે ૧૮, તેને છઠ્ઠા ગૃહમાં સ્થાપવો, અને છઠ્ઠા ગ્રહનો (૧૮ નો) અર્ધ ભાગ ૯, તેને પહેલા ગૃહમાં સ્થાપવો, અને ચોથા ગૃહનું [છનું] અર્ધ ૩, તેને ત્રીજા ગૃહમાં સ્થાપવો, ઇત્યાદિ રીતિ ગંગાપ્રવાહ ગ્રંથમાં કહી છે. ॥

श्रीमत्प्रश्वेश्वर ग्रंथा-दकारेष्ट ध्रुवःस्मृतः ।

रेफेद्वौ समरसारात् । हे दिशो नष्टचक्रतः ॥ ५ ॥

અર્થ:-શ્રી પ્રશ્નેશ્વર ગ્રંથથી અકારને ૮ ને ધ્રૂવાંક ગણ્યો છે, સમરસાર ગ્રંથથી અહિં રેફને ૨ નો ધ્રૂવાંક ગણવો, અને નષ્ટ ચક્ર ગ્રંથથી હ કારને દિશા:=૧૦ નો ધ્રૂવાંક ગણવો [જેથી અહ પદથી ૮-૨-૧૦=૨૦ વિહરમાન થાય છે. ॥ ૫ ॥

तच्चक्रं ज्ञानमंजरी । ते ना भूद्विंशयंत्रकम् ।

स्याद् ज्ञापकं चास्यसानु-स्वाराकारानुयोजनम् ॥ ६ ॥

અર્થ:-તે ચક્ર જ્ઞાનમંજરી ગ્રંથમાં કહ્યું છે, તેથી તે ચક્રવડે પણ ૨૦ નો યન્ત્ર થયો. અને તે [૨૦ નો અંક] અનુસ્વાર સહિત અકારનો સંબંધ જણાવનારો છે. ॥૬ ॥ તે આ રીતે—

दोतिन्नीत्यादि गाथायां । अकारे पिद्विकांकतः ।

विदोः स्पष्ट तयैवोक्ते । विंशसंख्या प्रबोधनम् ॥ ७ ॥

અર્થ:-દો તિન્નિ [વે ત્રણ] ઇત્યાદિ પદવાઢી ગાથામાં અ કારમાં પણ ૨ નો ધ્રૂવાંક કહ્યો છે, અને વિન્દુ તો સ્પષ્ટજ કહેલું છે, જેથી અમ્ શબ્દ પણ ૨૦ ની સંખ્યાને જણાવનારો છે. [૨-૦=૨૦ ॥ ૭ ॥

પુનરપ્યષ્ટતેઽકારે । માત્રાકૈકસ્ય મેલને ।

જાતઃ સનવકોસાગ્રે । રેફેઽષ્ટૌનષ્ટ ચક્રતઃ ॥ ૮ ॥

વ્યંજનેત્વાત્તદૈકોન- ભાવેમધ્યગ સસકઃ ।

હકારેઽગ્રે કૃતઃ મિતાં-પ્રશ્નેશ્વર ધૃતધ્રુવાત ॥ ૯ ॥

શેષંપ્રાગ્વદિહાપિસ્યાત્ । તૃતીયાલિસ્થિતૌપુનઃ ।

સમાત્રાંકા વકારે દ્વૌ । જજ્ઞેતેન ત્રિકોગ્રિમઃ ॥ ૧૦ ॥

અર્થઃ-વઢી ટ્રીજી રીતે પળ વિચારીએ તો અ કારમાં ૮ નો ધ્રુવાંક છે, તેમાં “અ” કાર માત્રાવાળો છે માટે માત્રાનો એક અંક મેલવતાં ૯ થયા તે નીચે સ્થાપવા, તે “અ” ની આગલ પુનઃ ‘રેફ’ છે. તે રેફનો ધ્રુવાંક નષ્ટચક્રમાં ૮ નો કહ્યો છે, પરન્તુ રેફ પોતે વ્યંજન હોવાથી એક વાદ કરતાં ૭ નો અંક પ્રાપ્ત થયો તેને [વિંશતિ યંત્રના] મધ્યગૃહમાં સ્થાપવો. તે રેફની પછી હ કાર આવ્યો તેનો ૪ ધ્રુવાંક પ્રશ્નેશ્વર ગ્રંથમાં કહ્યો છે માટે તે ચારને ૭ ની પછી [પશ્ચાત્] સ્થાપવા. શેષ ગૃહો બાકી રહ્યાં તેને વીસનો મેલ મલે એવા અંકોથી પૂરવા એમ પૂર્વે કહ્યું છે તેમ અહિં પણ જાણવું, વઢી ટ્રીજી પંક્તિમાં રહેલાં માત્રા સહિત અંકવાળાં એ અ કાર છે માટે તેને પછીનો-નીચેનો અંક [૧ અધિ+કરવાથી] ૩ નો પ્રાપ્ત થાય છે. ॥ ૮-૯-૧૦ ॥

૧ અહિં અર્હમ્ પદથી વિંશતિ યંત્ર કરવાનો છે, ત્યા અર્હમ્ પદમાં અ ‘હ’ અં એ અર્હિ

પંક્તિ	૧	૨	૩
૧૦	૨	અ ૮	
૬ ૪	૮	અ ૯	
૮ ૬ ૫	અ ૧૧	અ ૩	

અંકસ્થાપન ગતિનો ક્રમ પ્રથમ ___ ાં એ આકારે થઈ ને પુનઃ- એ આકાર થયો. એ બન્ને ક્રમ જમણી બાજુથી પ્રારંભાઈને ઢાવી બાજુ પૂર્ણ થાય છે. એમાં ટ્રીજી પંક્તિનો ત્રણ ગૃહ જૂદા જૂદા અ કારવાળાં છે, અને શેષ ગૃહમાં ર કાર વિગેરે દર્શાવ્યા છે, તે પ્રમાણે શ્લોકાર્થને અનુસારે ૨૦ નો મેલ વિચારવો.

૨ અર્થાત્ પહેલો ઉપરનો અ માત્રા સહિત હોવા છતાં માત્રાનો અંક ગણ્યો નથી અને નીચેના અ પણ માત્રા સહિત છે તેનો માત્રાનો અંક ગણાયેલો છે, જેથી ૧ માત્રા અને ૨ અ મળીને ૩ નો અંક સર્વથી નીચે આવ્યો.

अंइत्यस्यर होऽत्यागा देकादशततो ग्रिमा ।

रेफेद्रौहे कृत ४ मिता-स्तद्वोगे षट् निवेशिताः ॥ ११ ॥

रेफस्य व्यंजनत्वे नै-कोनत्वे पंचवा स्थिताः ।

अहं पदाद्विंशयंत्रं । मेघादि विजयोदितं ॥ १२ ॥

तथा अं [अंर्ह मांनो अं] २=७ तथा ह=४ ने नहिं छोडीनो रखां छे माटे ते [७+४= ११] नो अंक अग्रे [अटले ३ नी] पश्चात् स्थापवो. तथा रेफनो २ अने ह नो ४ धृवांक छे, ते बे मळीने ६ थाय माटे ६ नो अंक अगिआरनी पश्चात् स्थापवो. वळी रेफ अे व्यंजन छे, माटे अेक न्यून करवाथी ५ नो अंक आवे छे, माटे ते पण ६ नी साथे स्थापवो अे प्रमाणे श्रीमेघविजयजी उपाध्याये कहेलो २० नो यंत्र अंर्ह पदथी सिद्ध कर्यो. ॥ इति अंर्ह पदेन विंशति यंत्रम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ इत्यहं पदेन विंशति यंत्र व्यवस्था ॥

९	२४	३
६	१२	१८
२१	धारक नाम	१५
३६		

एकादयःस्यु नव यावदंकाः ।

यंत्रे यतः पंच दश प्रसिद्धे ॥

द्वाद्या दशांता धृति यंत्रकेऽकाः ।

व्यक्तोऽधिके स्माद्भागितेर्ध भेदः ॥ १३ ॥

॥ अथ विंशतियंत्रे ३ तः ११ अंकहेतुः ॥

अर्थः-जे कारणथी १५ ना अंकथी प्रसिद्ध अेवा यंत्रमां (पंदरीया यंत्रमां) १ थी प्रारंभीने ९ सुधीना अंक होय छे, अने धृति=१८ ना यंत्रमां बेथी दश सुधीना नव अंक होय छे ते पंदरियाथी अधिक अंक होवाथी अे गणितनो अर्थ भेद युक्त छे ॥ १३ ॥

ક્રમાગતાંકે ન વિલોપનંચે ।

ત્કથં તદેકા દશ ચાંકતઃસ્યુઃ ॥

દ્વયાધિક ત્વા નવસુસ્થલેષુ ।

અંકેતદેકત્ર કૃતોર્થ ભેદઃ ॥ ૧૪ ॥

એ ૧૫- તથા ૧૮ યંત્રમાં (આવેલા ૯-૯ અંકો) અનુક્રમે આવેલા હોવાથી ક્રમ પ્રાપ્ત થયેલા કોઈ પણ અંકનો લોપ થયો નથી, પરંતુ ૨૦ ના યંત્રમાં ક્રમે આવતા અંકોમાંથી એક અંકના લોપ કરવો પડે છે, અને જો તે ક્રમે આવતા અંકોમાંથી એક અંકનો લોપ ન કરીએ તો આદિ અંક ૨ નો હોવાથી અથવા એ અંક હોવાથી (એટલે પંદરીયાનો પર્યન્ત અંક ૯ ત્યારે વિંશતિનો પર્યન્તક ૧૧ (એટલે ૨ થી ૧૧ સુધીના ૧૦ અંક) હોવાથી તે ૧૦ અંકો નવ ગૃહોમાં કેવી રીતે સ્થપાય ? તે કારણથી એક અંકમાં અર્થ ભેદ કરવો પડે છે, [અર્થાત્ નવ સ્થાનામાં દશ અંકો ન ગોઠવાઈ શકવાના કારણથી એક અંકનો એક લોપ કરવો પડે છે.] ॥૧૪॥

યંત્રેતદેકાધિક વિંશવિદ્ધે ।

एकादशांता त्रिमुखाहितैकाः ।

एकोनतायामपि विंशयंत्रे ।

विनार्थभेदं गतिरस्तिनान्या ॥ ૧૫ ॥

અર્થ:-અને તે કારણથીજ એક અધિક વીસ [૨૧] ના યંત્રમાં ત્રણથી પ્રારંભીને અગિઆર સુધીના નવ અંક છે, જેથી તેમાં અંક લોપ કરવો પડ્યો નથી, અને વીસનો યંત્ર એકવીસની અપેક્ષાએ એક ન્યૂન હોવા છતાં પણ, અંકલોપ થાય છે, માટે વિંશતિ યંત્રમાં અર્થ ભેદ વિના [અંક લોપ વિના] બીજી કોઈ ગતિ નથી ॥ ૧૫ ॥

जघन्यभावेनजिनादशस्युः । जिनद्वयं२वर्णभिदाऽष्टतेपि ॥

नित्याजलेशा४पुनरत्रसिद्धा२४ गत्वात उच्चैर्नग ७रज्जुदेशम् ॥ ૧૬ ॥

अर्थ:- (हवे विंशति यंत्रमां दश आदि अंको तथा तेनो क्रम स्थापवामां २४ तीर्थकरनी गणत्री दर्शावाय छे ते आ प्रमाणे—) जघन्यथी १० तीर्थकरोनो समकाले जन्म थाय छे, माटे प्रथम दशनी स्थापना, त्यार बाद बे आठ तीर्थ करो [= सोल तीर्थ करो] वर्ण भेदथी छे [सुवर्ण वर्णना छे] माटे २ तथा ८ नो अंक स्थापवो. त्यार बाद जलेशाः = ४ तीर्थकर गणतां सिद्ध = ते चोवीसे तीर्थ करो उर्ध्वलोकमां नग ७ = रज्जु उंचे जईने सिद्ध थया माटे ७ नो अंक स्थापवो. ॥ १६ ॥

ध्येया इतोऽमी नवभेद मुक्त्या ।

मूर्ध्नित्रिलोक्याः शिव ११ शर्मभाजः ॥

षट् ६ पंचवा ५ केवल बोध दृष्ट्या ।

द्रव्याणि नित्यं परिभाषयंतः ॥ १७ ॥

अर्थ:- त्यारबाद अे चोवीसे सिद्धनुं स्वरूप मोक्षना नव भेद वडे (सत्प-
दादि नव अनुयोगद्वारवडे) ध्येय-भाववा योग्य छे, माटे ९ नो अंक
स्थापवो. तथा त्रण लोकने मस्तके शिवशर्म = शिवसुखने भजनारा थया,
माटे (शिव =) ११ नो अंक स्थापवो, (परन्तु मोक्षे जवा पहेलां)
ते तीर्थकरो केवल ज्ञान अने केवल दर्शन वडे नित्य छ अथवा पांच
द्रव्यनी परिभावनावाळा (ध्यान वा उपदेशवाळा) हता तेथी [अग्नि-
आरना अंक पहेलो] ६ अने ५ नो अंक स्थापवो. (जेथी प्रथम ६ नो
मुख्य अंक स्थापीने गौणपणे लुप्त करेलो ५ नो अंक पण स्थापवो. त्यार
बाद ११ नो अंक स्थापवो. ॥ १७ ॥

अप्रदेशतयाऽस्कंध-भावाद्द्रव्याविवक्षया ॥

कालः स्याद्द्रव्यपर्यायो । द्रव्यपंचकमेवतत् ॥ १८ ॥

अर्थ:- [छ तथा पांच द्रव्यनुं कारण आ प्रमाणे—] — काल द्रव्य
प्रदेश रहित होवाथी स्कंध रहित पण छे (अर्थात् काल द्रव्यनो स्कंध
नथी तेम प्रदेश पण नथी) माटे तेमां द्रव्यनी विवक्षा न करवाथी काल
द्रव्य पर्याय रहित [द्रव्य अेवा नामथी रहित] छे. जेथी द्रव्य पांचज

ગણાય છે [ત્યારબાદ ૩ ના અંકની સ્થાપનાનું કારણ સ્પષ્ટ કહ્યું નથી તે
યથા સંભવ સ્વતઃ વિચારવું]. ॥ ૧૮ ॥

ચત્વારો ૪ દશ ૧૦ ચ દ્વૌ ૨ તા-વષ્ટે ૮ તિ સ્ફુટિકાચલે ॥

તીર્થે જિનાઃસ્થિતા વિવૈ-સ્તદંકૈ વિંશયંત્રકમ્ ॥ ૧૯ ॥

અર્થ:-અથવા બીજી રીતે વિચારતાં (સ્ફુટિકાચલે તીર્થે =) અષ્ટાપદ તીર્થ
ઉપર ૪-૧૦-૨-૮ તીર્થકરોની પ્રતિમાઓ રહેલી છે, માટે તે ચોવીસ
પ્રતિમાઓના અંક સહિત આ વિંશતિયંત્ર થાય છે. ॥ ૧૯ ॥

પ્રાચ્યાં જૈનં દ્વયં તત્ર । દક્ષિણસ્યાં ચતુષ્ટયમ્ ॥

ઉદગાસન્ન ઇશાન-દેશે દશ જિનાઃસ્થિતાઃ ॥ ૨૦ ॥

અર્થ:-ત્યાં અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર પૂર્વદિશામાં ૨ તીર્થકર, દક્ષિણમાં ૪ *
અને ઉત્તર દિશા પાસે ઇશાન દિશામાં ૧૦ જિનેશ્વરો રહ્યાં છે. ॥ ૨૦ ॥

પ્રતિચ્યામષ્ટ ચાગ્નેય્યા-મિહતેપિ પ્રસંગતઃ ॥

પૂર્વ દેશ જનુર્મુક્ત્યો-ર્થદિવાઽભ્યુદયશ્રિયાઃ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ:-તથા પશ્ચિમમાં ૮ જિનેશ્વરો કહ્યા છે, તે અહિં પ્રસંગને અનુસરે
અગ્નિકોણમાં ગણવા. કારણકે “ પૂર્વદેશમાં જન્મ અને મોક્ષ થવા વડે ”
એ અર્થથીજ અભ્યુદિત લક્ષ્મીવાળા [એ ૮ જિનેશ્વરોને પૂર્વ તરફના
અગ્નિકોણમાં ગણ્યા છે.] ॥ ૨૧ ॥

ષટ્ ૬ સપ્તા ૭ દિગતો વાષ્ટ ૮ ।

ત્રિ ૩ વાર્યા ૪ દિગતૌતતઃ ॥

અષ્ટાપ્રાચીપ્રતીચ્યોસ્તે-

પ્યંતરાલે પ્રતિષ્ઠિતાઃ ॥ ૨૨ ॥

अर्थ:-तथा छद्दी सातमी आदि गतिमांथी ८ नो अंक छे, तथा त्रीजी चोथी विगेरे गतिमां पण आठनो अंक छे तेथी अे आठनो अंक वा जिनेश्वरो दक्षिण अने पश्चिम दिशिने वच्चे पण रहेला गणवा. ॥ २२ ॥

उत्तमा क्षत्रिय गतिः । षट् सप्ताद्या ततःस्मृता ॥

पद्माकृतौ विंशयंत्रे । तथैवाष्ट निवेशिताः ॥ २३ ॥

अर्थ:-क्षत्रिय गति उत्तम छे, तेथी छ अथवा सातथी प्रारंभीने (पूर्वमां ६ अथवा ७ नो अंक स्थापीने) विंशति यंत्र होय छे, अने ते कारणथीज पद्माकृतिवाळा विंशति यंत्रमां पण ८ नो अंक तेवी रीतेज [अटले ६-७ नी वच्चेज] रहेलो छे—स्थापेलो छे. ॥ २३ ॥

यद्यप्यंक परावृत्ति । गतिभेदेन दृश्यते ॥

नास्तिदिग् निश्चयःप्रोक्त । स्तथाप्येषा व्यवस्थितिः ॥ २४ ॥

अर्थ:-जो के गतिभेदोथी अंकपरावृत्ति देखाय छे तेथी [अटले भिन्नभिन्न गति वडे स्थपाता विंशति यंत्रोमां अमुक अंक अमुक गृहमांज रही शके अेवो] दिशिनो निश्चय कह्यो नथी, तो पण विशेषतः आ आगळ कहेवाथी व्यवस्था निश्चित कहे छे. ॥ २४ ॥

पक्षा २ हि ९ सिंधु ४ शैला ७ दि-रुत्तमा ब्राह्मणेगतिः ॥

अनुरोधादियंतस्या । प्रतिष्ठांकेषुनिश्चिता ॥ २५ ॥

अर्थ:-पक्ष=२ अहि=९ सिंधु=४ शैल=७ इत्यादि क्रमवाळी ब्राह्मणगतिज उत्तम छे, माटे ते अनुरोधथी [ते ब्राह्मणगतिने अनुसरिने] अंकोने विषे अेज प्रतिष्ठा-स्थापनक्रम (पूर्वमां २ दक्षिणमां ९ उत्तरमां ४ मध्यमां ७ इत्यादि घणीवार वर्णवायेलो क्रम) निश्चित थयो छे. ॥ २५ ॥ इति विजययंत्रे विंशति यंत्रांकप्रतिष्ठा ॥ इति अंक हेतुः ॥

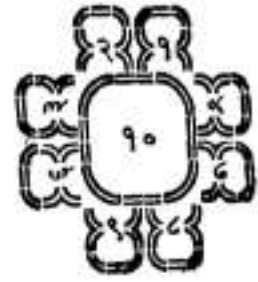
१ प्रथम वीस प्रकारनी गतिओ दर्शावी छे तेमांनी गति अथवा (इज्ञानमां ६ वा ७ थी प्रारंभाती क्षत्रियगति. तेवीज रीते वैश्य गति. इत्यादि.

इति विजययंत्रे विंशति यंत्रांक प्रतिष्ठा

૧૦	૨	૮
ર.	ચં.	મં.
૪	૭	૯
કુ.	ગુ.	શુ.
૫	૧૧	૩
શ.	રા.	કે.

૬	૪	૧૦
૫		
૧૧	૭	૨
૩	૯	૮

૬	૧૧	૩
૪	૭	૯
૧૦	૨	૮

ઉ. સ્ત. ૨૦

વૈ. મ. ૨૦

ईशानेशदिगी १० श्वर स्थितिरपि स्वांगेपिपंचानन-
द्वैगुण्याद्द्वय द्वयमर्ध तोद्वितनया रोधे न हंसद्वयात् ॥
अष्टौसिद्धय एव मूर्तयइवांभोराशिनिर्मथनं ।

सप्रांवा नवनेत्र षट् भुजधरस्यास्मात् ज्वरस्योद्भवः ॥ १ ॥

અર્થ:-ઈશાન દિશામાં ૧૦ નો અંક તે ઈશ્વરની-મહાદેવની શરીરસંબંધિ દશસ્થિતીને સૂચવ નારો છે, કારણ કે મહાદેવનું પંચાનન નામ હોવાથી પંચ મુખ છે, અને અર્ધાંગમાં પાર્વતી હોવાથી બે શરીર મહાદેવનાં થયાં તેથી પાંચને બમણાકરતાં ૧૦ સ્થિતિ થઈ. તથા અર્ધાંગે પાર્વતી હોવાથી મહાદેવ દ્વિરૂપ થવાથી દશ પછી ૨ નો અંક આવે છે. તથા આઠ સિદ્ધિ એજ જેની આઠ મૂર્તિ જેવી છે, તેથી ૮ નો અંક આવે છે, તથા અંભોરાશિ =સમુદ્રનું મંથન કર્યું તેથી સમુદ્ર સાથની સંખ્યાએ ગણાતા હોવાથી ૭ નો અંક આવે છે, તથા એનાથી નવનેત્ર અને છ ભુજા વાળા જ્વર () ની ઉત્પત્તિ હોવાથી (ત્રિમૂર્તિ હોવાથી) નવ નેત્ર અને છ ભુજાની અપેક્ષાએ ૯ તથા ૬ નો અંક આવે છે, ॥ ૧ ॥

संख्यैकादशद्वययि विजयकृद्दानंजयस्यार्जुनेऽ-

प्यैश्वर्यार्थिषु विंशयंत्र करणे ध्येयानि वस्तून्यतः ॥

यावद्गता रमापिपरमार्धांगीभवन्ती स्थिरा ।

गेहेतद्बहुधा भवेच्चवसुधाधीशोपिवश्यः स्वयं ॥ २ ॥

અર્થ:-મહાદેવ અગિઆર હોવાથી ૧૧ નો અંક, વિજયકારી એવાં ત્રણ નેત્રવાળા હોવાથી ૩ નો અંક આવે છે. ઓ પ્રમાણે અર્જુનને પણ અશ્વર્યા દિકમાં જય આપનાર આ યંત્ર છે, માટે વિંશતિયંત્ર કરણમાં એ એ વસ્તુઓ ધ્યેય-ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે, તથા ગમે તેટલી દૂર ગયેલી ઉકૂષ્ટ લક્ષ્મી સ્ત્રી તુલ્ય અર્ધાંગના થાય છે, અને ઘરમાં સ્થિર થઈ રહે છે. વઢી એ યંત્રથી બહુધા (વિશેષે કરીને) વસુધાધીશ-રાજા પણ પોતાને બચા થાય છે ॥ ૨ ॥ इति विंशति यंत्रे महादेवावतरणम् ॥

वीरेवतारो दशमद्युलोकात् । व्रतं दशम्यां वरकेवलासिः ।

द्वैमातुरे धर्मयुग तथाष्ट-वर्षे महावीर पद प्रतिष्ठा ॥ ૩ ॥

અર્થ:-શ્રી વીરપ્રભુનું અવતરણ [જ્યવન] દશમા દેવલોકથી થયું છે, વઢી દશમીને દિવસે વ્રતપ્રાપ્તિ તથા કેવલ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ છે, તે ધ્યેયથી ૧૦ નો અંક વિચારવો. શ્રી વીરપ્રભુની [દેવાનંદા અને ત્રિશલા એ] બે માતા છે, અને [સાધુ ધર્મ તથા આવકધર્મ એ] બે ધર્મ ઉપ-દેશ્ય છે તે ધ્યેયથી ૨ નો અંક વિચારવો. આઠ વર્ષની વય થયે [બાલ-ક્રીડા પ્રસંગે વઢળી પરીક્ષા કરનારા દેવે] “ મહાવીર ” એવું નામ સ્થાપ્યું તે ધ્યેયથી ૮ નો અંક વિચારવો ॥ ૩ ॥

चतुर्मुखांगत्वमृषि७प्रमाण-करांगता साधुगणाः नवापि ॥

षाण्मासिकी पंचदिनोनतसि-व्रते शराषट् त्रितयं चरित्रे ॥ ૪ ॥

અર્થ:-દેશના સમયે સમવસરણમાં ચાર મુખ થાય છે, [ઋષિપ્રમાણ =] ૭ હાથનું શરીર પ્રમાણ છે, સાધુના નવગણ છે, પાંચ દિવસ ન્યૂન છ માસનો તપ કર્યો છે, પાંચ અથવા છ મહાવ્રતવાળા છે. અને દર્શનજ્ઞાન ચરિત્રરૂપ ત્રણ રત્નવાળા છે, એ કારણથી યંત્રમાં ૪-૭-૯-૬ વા ૫-૩ એ અંકો તે તે સ્વરૂપે ધ્યેય છે. ॥ ૪ ॥

षष्ठे भवे पोष्टिलता पि पंचमे । जाता स्तथैकादशतद्गणेश्वराः ।

विशांबुराश्यायुपिपुर्वजन्मनि । श्रीविंशयंत्रो दितिभावनश्रियम् ॥ ૫ ॥

અર્થ:-પાંચમે અથવા છઠે ભવે પોદિલતા અંટલે પોદિલમુનિ હતા, જેથી એ રીતે ષણ ૫-૬ નો અંક વિચારવો. તથા શ્રીવીરપ્રભુના અગિયાર ગણધર હતા, અને પૂર્વભવમાં વીસ સાગરોપમનું આયુષ્યહતું તેથી એ રીતે ૧૧ ના અંક સહિત આ ૨૦ નો યંત્ર વિચારવો, એ રીતે ઉપર કહેલા ભાવોનો નિશ્ચય આ વિંશતિ યંત્રથી વિચારવો ॥ ૫ ॥ इति विंशतियंत्रे श्रीमहावीरावतरणम् ॥

દશાસુરાદ્યા બુસદોદ્વિધાસ્વે-

ષ્ટૌવ્યંતરાઃ જ્યોતિષિકાશ્ચતુર્ધા ॥

તે નારકાઃસપ્ત નરાત્ર તિર્યગ્-

જાત્યાશ્ચ પંચેન્દ્રિય દેહભાજઃ ॥ ૬ ॥

અર્થ:-૧૦ ના અંકથી અસુરકુમારાદિ દશ ભવનપતિદેવો, ૨ ના અંકથી તે ભવનપતિ [ઉત્તર નિકાય અને દક્ષિણ નિકાયના એમ ૧ બે પ્રકારના ૮ ના અંકથી આઠ પ્રકારના વ્યંતરદેવો ૪ ના અંકથી ચાર પ્રકારના જ્યોતિષી, ૭ ના અંકથી સાત પ્રકારના નારક, ૯ ના અંકથી નવ પ્રકારના તિર્યચ્ [ત્રણ વેદ વાળા જલચરાદિ ત્રણ ગણતાં નવ તિર્યચ્], ૫ ના અંકથી તે તિર્યચો વિગેરે પંચેન્દ્રિયજાતિ, ના જીવો છે એમ વિચારવું ॥૬॥

સ્યુઃસ્થાવરાઃ પંચવકાઃપૃથક્ત્વાત્ । પ્રત્યેક વૃક્ષેવિકલત્રયંચ ॥

નરાસ્તથૈકા દશધેતિવિંશ-યંત્રે પ્રસિદ્ધિઃ સંમયેપિસિદ્ધા ॥ ૭ ॥

અર્થ:-અથવા પ્રત્યેક વનસ્પતીને જૂદી ગણવાથી સ્થાવરો પાંચ [સાધારણ વનસ્પતિ સહિત] છે, તથા ૩ ના અંકથી ત્રણ પ્રકારના વિકલેન્દ્રિય, ૧૧ ના અંકથી અગિયાર પ્રકારના મનુષ્ય [અહિં આગળ કહેવાશો તે પ્રમાણે] વિચારવા. એ પ્રમાણે આ વિંશતિ યંત્રમાં જે અંક પ્રસિદ્ધ છે, તે અંકનો ભાવ સમયમાં-સિદ્ધાન્તમાં સિદ્ધ-પ્રસિદ્ધ છે ॥ ૭ ॥

જલચર ૧ સ્થલચર ૨ શ્વેચરા ૩ સ્ત્રિવેદાઃ ૧ નરા સપ્તે ક્ષેત્રજાઃ

અંતરદ્વીપજાઃ ૪ एवं ૧૧ જ્યોતિષ્કાઽનક્ષત્રતારાણામભેદાત્ ॥૮॥

અર્થ:-ઉપરના શ્લોકમાં (૬ ટુકામાં) તિર્યચના નવભેદ કહ્યા તે જલચર સ્થલચર અને સ્વેચર એ ત્રણે ત્રણ ત્રણ વેદવાળા હોવાથી જાણવા. અને મનુષ્યના અગિઆર ભેદ તે ખરતાદિ ૭ ક્ષેત્રના અને ૪ અંતર્દૂષિતના જાણવા, તથા જ્યોતિષીઓ ચાર કહ્યા તે નક્ષત્ર અને તારાના એ ભેદથી [એ બેને એક ગણીને કહ્યા છે.] ॥ ૮ ॥

इतिकतिपययुक्ति व्यक्तिभिः विंशयंत्रं ।

दृढतरमपिभावात् सूत्रितं सद्गुणौघैः ॥

हठमतिशठचित्ते नैतितत्त्वा-कथंचित्

सहृदयसुहृदांतु—स्तादतः शाश्वतश्रीः ॥ ९ ॥

અર્થ:-એ પ્રમાણે આ વિંશતિ યંત્રને સદ્ગુણના સમુહવાળી કેટલીક યુક્તિઓવડે ભાવથી અતિદ્રઢપણે સૂત્રિત કર્યો [વર્ણવ્યો], હઠ-કદાગ્રહની બુદ્ધિવાળા એવા ષઠ પુરુષના ચિત્તમાં તત્ત્વથી કંઈપણ પ્રાપ્ત થતું નથી [અર્થાત્ શઠના ચિત્તમાં કંઈ તત્ત્વ પ્રાપ્ત થતું નથી], પરંતુ સહૃદય=વિચારશીલ એવા બુદ્ધિમાનોના હૃદયમાં તો તત્ત્વ પ્રાપ્ત થાય છે, જેથી શાશ્વતલક્ષ્મી સિદ્ધી થાય છે ॥ ૯ ॥

॥ पद्मावती स्तोत्रान्तर्गत विंशतियंत्र पद्धतिः ॥

श्रीपार्श्वदेवविराद्यं । नत्वानागामरार्चितम् ॥

नव स्थान्यां विंशतेः स्यात् । यंत्रमत्र तदुच्यते ॥ १ ॥

અર્થ:-શ્રીપાર્શ્વનાથ અને શ્રીવીરભગવાન વિગેરેને નમસ્કાર કરીને નાગ-દેવો વડે પણ પૂજિત એવી નવ કોઠાનો જે વિંશતિ યંત્ર તે અહિં કહેવાય છે (અથવા નાગ એટલે નાગકુમારાદિ ભવનપતિદેવો વડે તથા અમર એટલે વૈમાનિક દેવો વડે પૂજિત એવા શ્રી પાર્શ્વનાથ તથા શ્રીવીરપ્રભુને નમસ્કાર કરીને નવકોઠાનો વિંશતિ યંત્ર કહેવાય છે) ॥ ૧ ॥

મૃ૧વિશ્વ૩ક્ષણ૬ચંદ્ર૧ચંદ્ર૧પૃથિવી૧યુગ્મૈક૧૨સંખ્યાક્રમાત્ ।
 ચંદ્રાં૧મોનિધિ૪વાણ૫ષણ્૬નવ૧વસૂન્ ૮દિક્૧૦સ્વે૫ચરાશ્યાદિષુ॥
 ऐश्वर्यात्૧રિપુમારી વિશ્વમયહૃત્ ક્ષોભાંતરાયાત્ વિષાત્ ।
 लक्ष्मी ૧ રક્ષણ ૨ ભારતી ૩ ગુરુમુખાત્ મંત્રાન્ ઇમાન્ દેવતે ॥ ૧ ॥
 इति पद्मावती स्तोत्रे

અર્થ:-મૃ=૧, વિશ્વ=૩, ક્ષણ=૬, ચન્દ્ર=૧, ચંદ્ર=૧, પૃથ્વી ૧, યુગ્મૈક=૧૨,
 એ સંખ્યાના અનુક્રમથી ચંદ્ર=૧, અમ્મોનિધિ=૪, વાણ=૫, ષટ્=૬, નવ=૯
 વસુ=૮, અને દિગ્=૧૦ અને તેથી સ્વે ઉર્ધ્વ આકાશમાં [એટલે ૧૦ ની
 ઉપર રાશિ=૧૨ વિગેરે અંકો સ્થાપવામાં જે યંત્ર બને છે] તે ઐશ્વર્યવાળા
 યંત્ર લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય છે, તથા શત્રુ અને મરકી વિગેરે તથા સર્વ મયોધી
 રક્ષણ થાય છે, તથા હૃદયક્ષોભથી અન્તરાયથી અને વિષથી પણ રક્ષણ
 થાય છે. તથા ગુરુમુખથી [બૃહસ્પતિના મુખથી] વાળી થાય છે, એ પ્રમાણે
 લક્ષ્મી રક્ષણ ભારતી પ્રાપ્ત થાય છે, તેથી હે પદ્માવતી દેવિ ! માતા ! એ
 એ મંત્રોને-રહસ્યોને ગુરુમુખથી નિશ્ચય કરીને ધ્યાન કરે ॥ ૧ ॥

तत्रैद्री ૧ રાક્ષસો ૨ દીચી ૩-વાયુ૪મધ્યા૫મિદક્ષિણા૭॥
 ऐशानी ૮ પશ્ચિમે તાસુ ૧ । क्रमादंक निवेशनम् ॥ २ ॥

અર્થ:-ત્યાં અનુક્રમે પૂર્વ દિશિમાં-રાક્ષસી (નૈઋત્ય) દિશિમાં, ઉત્તર
 દિશિમાં વાયવ્ય-મધ્ય-અગ્નિકોણ-દક્ષિણ-ઈશાન-અને પશ્ચિમ એ નવ
 સ્થાનોમાં [કોઠાઓમાં] અનુક્રમે અંકસ્થાપના કરવી ॥ ૨ ॥

राशेरिष्टस्यांशकोयस्तृतीयो-

दिग्भि ૪ હીનઃ સદ્વિતીયે નિવેશ્યઃ ॥

रूपा ૧ ધિક્ચાન્નંદ ૧ વેદા ૪ ત્રિ ૧ વાણ ૫

रामां ૩ ગ ૬ ક્ષમા ૧ સિદ્ધિ ૮ કોષ્ટેષુદધ્યાત્ ॥૩॥

૧ આ શ્લોકમાં લખેલા અંકોની વિશેષ સ્પષ્ટતા આ શ્લોકની અહિં ચાલુ ટીકાના માધ્યમ
 થીજ સમજી શકાશે. કે એ અંકોથી ૨૦ કેવી રીતે બને છે.

अर्थ:-इष्ट राशिनो जे त्रिजो भाग, तेमांथी चार बाद करतां जे अंक प्राप्त थाय तेने बीजा कोठामां स्थापवो, अने तेनाथी अकेक अधिक अंक ने अनुक्रमे ९ मा चोथा सातमा पांचमा त्रिजो छटा पहेला अने आठमा [=९-४-७-५-३-६-१-८] अं नंबरवाळा आठ] कोठाओमां स्थापवो. ॥ ३ ॥

विंशतेर्न त्रयोभागा-स्तेनाष्टादशयंत्रवत् ॥

द्वितीयगेहे द्वितीयं । दत्वामार्गं समाश्रयेत् ॥ ४ ॥

अर्थ:-परन्तु अहिं बीशना यंत्रमां त्रण भाग पूर्ण थता नथी, ते कारणथी अढारना यंत्रनी पेठे बीजा गृहमां २ ना अंक स्थापनीने तयारबाद आगळनो मार्ग लेवो [अटले ३-४-५-६-७-८-इत्यादि अंकोनी स्थापना ९-४ ७-५-३ इत्यादि गृहोमां करवी.] ॥ ४ ॥

सर्वस्थानेषु चैकांकः । परमेश्वरवाचकः ॥

मंत्रपाठे प्रणववत् । धार्य कार्यस्य सिद्धिदः ॥ ५ ॥

अर्थ:-पुनः मंत्र पाठमां जेम प्रणव (ॐ) नी स्थापना अवश्य थाय छे, तेम आ विंशतियंत्रना अंकोमां पण परमेश्वरनो वाचक अने सर्व कार्यनी सिद्धि करनारो अेवो १ नो अंक सर्व गृहोमां स्थापवो ॥ ५ ॥

१ अेप्रमाणे स्थापवाथी आ अंक स्थापना थई

१०	२	८
४	७	११
६	११	३

२ सर्व गृहोमां १ नो अंक स्थापवाथी

१०	१२	१८
१४	१७	११
१६	११	१३

आ स्थापना थाय, परंतु

१	१६	३
१२	१०	८
७	४	९

अे

४-३-८ इत्यादि गतिअे यवनपद्धति प्रमाणें स्थापतां

प्रमाणे अंक स्थापना थई. जेमां २ तथा ६ नी साथेज आव्यो छे, परन्तु सर्व गृहोमां १ नो अंक आवे तेवा यंत्रो हजी आगळ अन्य पद्धतिअे दर्शावाशे.

યથાયવનયંત્રસ્યાઽવિધઃત્રિશસિધ્યાઽદિકાગતિઃ ॥

શ્રીમદ્વિજયયંત્રોકાઽષ્ટમીશુદ્રેષુ સોત્તમા ॥ ૬ ॥

અર્થ:-જેમ યવનોના વિંશતિયંત્રમાં ૪-૩-૮ इत्यादि ગતિએ ગૃહોનો અનુક્રમ કહ્યો છે, તેમ વિજય યંત્રમાં કહેલી આઠમી ગતિ શુદ્રોમાં [શુદ્રો માટે] ઉત્તમ છે. ॥ ૬ ॥

સ્થાને દ્વયેઽત્ર યવનૈ-રેક દાનં વિનિર્મિતમ્ ।

તેનદ્વિકે દ્વાદશાસિઃ । ષઙ્કે ષોડશ સંભવઃ ॥ ૭ ॥

અર્થ:-યવન વિંશતિ યંત્રમાં યવનોએ બે સ્થાનોમાં [બે કોઠામાં] ૧ નો અંક [અધિત] સ્થાપન કર્યો છે, તે કારણ ૨ ના કોઠામાં ૧૨ અને ૬ ના કોઠામાં ૧૬ નો અંક સ્થપાય છે ॥ ૭ ॥

મધ્યે તત્ર દશ સ્થાનં । યથા ત્રાંતસ્તથા દશ ।

કમલાકૃતિ યંત્રેપિ । તત્ક્રમાદગ્નિગાઃ શિવાઃ ૧૧ ॥ ૮ ॥

અર્થ:-ત્યાં મધ્ય કોઠામાં ૧૦ નું અંકસ્થાન જે આ વિંશતિ યંત્રમાં છે, તેમ કમલાકૃતિ યંત્રમાં પણ મધ્ય કોઠામાં ૧૦ નો અંક છે, ત્યારબાદ અનુક્રમે આગળ ચાલતાં [શિવ=] ૧૧ નો અંક સ્થપાય છે. ॥ ૮ ॥

ક્રમાસ પંચકાત્પંચા-ધિક ત્વેદશ ૧૦ મધ્યગા ।

તદેકા દશતઃ પંચા-ધિકત્વેઽધસ્ત્ત ષોડશઃ ॥ ૯ ॥

૩ આઠમી ગતિએ ચેલો યંત્ર આ પ્રમાણે

૧	૬	૧૩
૨	૧૦	૮
૧૭	૪	૯

આ યંત્રોમાં ૨૦ ની

ગણતરી કેવી રીતે કરવી તે ચાલુ ટીકાના ભાવાર્થમાંજ કહેવાશે.

અર્થ:-ત્યારબાદ જેમ પાંચમાં કોઠામાં પ્રાપ્ત થયેલા કોઠા સંબંધિ ૫ ના અંકમાં ૫ મેઝવતાં ૧૦ નો અંક મધ્યગત પાંચમાં કોઠામાં આવ્યો છે, તેમ ૧૧ માં ૫ મેઝવતાં ૧૬ નો અંક ૧૧ ના અંકની નીચે છઠ્ઠા કોઠામાં આવે છે. ॥૯॥

અથ કાવ્યાર્થ:-ભૂ: ૧ વિશ્વાનિ ૩ ક્ષણા: ૬ ક્ષણૈ: ષડ્ભિસ્તગામિકા
 इति वचनात् चंद्र १ पृथिवी २ पुनः पुनश्चंद्र कथनादेककः सर्वत्र देयः
 इत्यामि प्रायः एवं १३-१६-१२ इति स्थान त्रय सिद्धिः अनुलोम विलोमे
 नांक सूत्रणमुभयांकेभ्योपि योजना ज्ञापकात् चंद्रांभोनिधि इति
 पद्मावत्या व्याख्येयं समुद्र शब्दे न चत्वारः सप्तवा इति गणनात् ततः
 १७-१४ इति स्थान द्वय सिद्धिः वाणेति चतुर्दशाऽधः वाणाः ५ यद्वा षट्
 पंचशा इति सावण्यात् एतद्विस्तर प्रागुक्त एव पांडव शब्देन पंच प्रसिद्धाः
 वक्तव्यः षट् कर्णस्य पांडवत्वात् तथा पंचमिः काम्यते कुंता तद्वधूः पंच-
 काम्यतीत्यत्र धर्म १ वायु २ इंद्राः ३ अश्विनीकुमार २ द्वयं एवं ५ षष्ठः
 पांडुरिति पंच कथने षडपि ग्राह्याः एवं वाणाः ५ कामस्य प्रसिद्धाः
 षष्ठोऽवसरः 'रहोनास्तिक्षणोनास्ति' इति वचनात् एव मिन्द्रिय रसादि
 संख्यायामपि पंच षत्वं भाव्यं तेन ॥

અર્થ:-ઉપર કહેલા મુ વિશ્વ ક્ષણ ઇત્યાદિ પદવાલા કાવ્યનો
 [પદ્માવતી કાવ્યનો] ભાવાર્થ આપ્રમાણે મૂ એટલે ૧ વિશ્વ એટલે ૩, ક્ષણ એ શબ્દ
 છના અંકને દર્શાવનારો હોવાથી ક્ષણ એટલે ૩, એ ત્રણે અંક સાથે ચંદ્ર
 શબ્દ વારંવાર કહેવાથી ચંદ્ર એટલે ૧ નો અંક સર્વત્ર જોડતાં તથા પૃથ્વી
 એટલે ૧ નો અંક પણ જોડતાં, (અર્થાત્ ૧, ૩, ૬ ની પશ્ચાત્ ૧, ૧, ૧
 જોડતાં ૧૧-૨૩-૧૬ થાય) એ પ્રમાણે ૧ નો અંક સર્વત્ર (સર્વસ્થાને)
 સ્થાપવો, જેથી ૧૩-૧૬-૧૧ એ ત્રણ સ્થાન [અંકસ્થાન] સિધ્ધ થાય છે,
 અહિં ક્રમપૂર્વક અથવા ક્રમ રહિત પણ અંક સ્થાપના થાય છે, તેથી બન્ને
 પ્રકારના અંકોવડે પણ યોજના જણાવેલી છે.

તથા ચંદ્રાંભોનિધિ ઇત્યાદિ પદોની વ્યાખ્યા આ પ્રમાણે-અંભોનિધિ
 એટલે સમુદ્ર શબ્દથી ૪ અથવા ૭ નો અંક ગણાય છે. તેથી ૭ અને ૪,
 અને ઉપર કહ્યાપ્રમાણે ૧ નો અંક અહિં પણ જોડતાં ૧૭ અને ૧૪ એ પ્રમાણે
 બે અંકસ્થાન સિધ્ધ થાય છે. તથા વાણ એટલે ૫ નો અંક તે ચૌદની

નીચે સ્થાપવો, અથવા છ અને પાંચ એવે અંકને સદશપત્તું છે, તે સવિસ્તર પ્રથમજ કહેવાઈ ગયું છે, જેમકે “ પાંડવ ” એ શબ્દ વહે પાંચનો અંક પ્રસિદ્ધ છે, અને વસ્તુતઃ કર્ણને પળ પાંડવ પળું હોવાથી “ પાંડવ ” શબ્દ થી છનો અંક પળ ગણાય. તથા પાંચ વહે જે કામ્યને ઇચ્છાયતે પંચકામી એટલે કુંતા માતા તેમની વધૂ [પુત્રવધૂ દ્રૌપદી], એમાં ધર્મ-ચાયુ-હન્દ્ર-આશ્વિનીકુમાર વે, એપ્રમાણે પાંચ અને છઠ્ઠા પાંદ્ર એપ્રમાણે પાંચ કહેવાથી છનું પળ ગ્રહણ થાય છે. એરીતે બાળ શબ્દથી પળ કામદેવનાં ૫ બાળ પ્રસિદ્ધ છે, અને છઠ્ઠો અકસર (એ પળ કામનું છટું બાળ તુલ્ય છે], કહ્યું છે કે રહો નાસ્તિ=એકાન્ત નથી, જણો નાસ્તિ=અવસર નથી. ઇતિવચનાત્. એપ્રમાણે ઇન્દ્રિય અને રસ પાંચ પાંચ સંખ્યાવાળા છે તો પળ ૬ ની ગણત્રી કરાય છે, એમ જાણવું. જેથી બાળ એ શબ્દથી ૫ અથવા ૬ નો પળ અંક જાણવો, તે કારણથી.

પ્રાચ્યાંદર્ગિંદૂ ૧૨ નૈઋત્યાં-ગુણેન્દૂ ૧૩ ઉત્તરાશ્રિતૌ ॥

કૃતેન્દૂ ૧૪ તદધોવાણેન્દૂ ૧૫ કલ્લા ૧૬ વૈકવૃદ્ધિતઃ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ:-પૂર્વદિશમાં દર્ગિંદૂ=૧૨, નૈઋત્યકોણમાં ગુણેન્દૂ=૧૩, ઉત્તરાદિ શામાં કૃતેન્દૂ=૧૪, તેની નીચે બાણેન્દૂ=૧૫ અથવા એમાં એક અધિક કરવાથી ચંદ્રની કલ્લા=૧૬ પળ ગણાય [તે વાયવ્ય કોણમાં સ્થાપાય છે] ॥ ૧૦ ॥

પંચાધિકત્વાદત્રૈવ । સ્થાપનીયાં નવેન્દવઃ ૧૯ ॥

તતો દશાંતો શ્રૌરુદ્રા ૧૧-અઘઃ પંચાધિકાનૃપા ૧૬. ॥ ૧૧ ॥

અર્થ:-અથવા ઉત્તરદિશમાં જે ૧૪ સ્થાપ્યા છે, તેમાં પાંચ અધિક કરવાથી ૧૯ થાય તે પળ ત્યાંજ ૧૫ ના સ્થાને સ્થાપાય છે. ત્યારબાદ અંતઃ=મધ્યમાં ૧૦ અને તેની અગ્રે [એટલે અગ્નિકોણમાં] ૧૧ નો અંક સ્થાપાય છે અને તેની [૧૧ ની] નીચે પાંચ અધિક એટલે ૧૬ નો અંક સ્થાપવો. ॥ ૧૧ ॥

૬.	૬.			૬.
	૧૦	૧૧	૧૨	
૧૪	૧૫	૧૬	૧૭	૧૮
૧૯	૨૦	૨૧	૨૨	૨૩
૨૪	૨૫	૨૬	૨૭	૨૮

ऐशान्यात्यष्टि १९ रष्टेदू १८ । वारुण्या मघवादीशि ॥

क्रमप्राप्तोष्टादशांक-स्तत्रभाव्या नवापिते ॥ १२ ॥

१-१०-९ इतियोजनायां नवक गणनात् यद्वा वाणेति सूत्रे चतुर्दशेभ्यो वाणाधिकत्वे १९ गौ ९ ध्रुवेत्वन्यथा रुचिरित्युपदेशात् यद्वा वाणोनत्वे ९ यद्वा क्रम प्राप्त १५ मध्ये षडूनत्वे ९ अग्रे विवृत्यनवकथनात् दशशर कला इति सौंदर्यलहरी तेन १० वाणा एकोना ९ इत्यपि यद्वा वाणाः ३ रामस्य १ अर्जुनस्य २ कामस्य ३ तत्र ६ मेलने ९ वाण तद्वतो रभेदोप चारात् अत्र १-७-१ वाण षट् इति ११ एवं २०

आयतत्वेपि १-८-११ इति २० तथा १७-१-१-१ एवं २० कोणगणने दशस्थाने शून्यवात् एकोनत्वे ९-११ एवं स्थानद्वयादपि २० योजना भावात् वाण ५ षट् ६ वचनेन एकादशांक इति केचित् तन्नपूर्व एकादशांक

१	१५	३
११	१०	८
५	४	९

भावेन पुनरुक्तदोषात् तेन वाण कथनात् पंच ५ त्रयोवा चतुर्दश स्थाने अंक पार्थक्ये १-४-१५ एवं २० तथा १-७-१-४-१-६ एवं २० तथा १७ पुनर्वाण ३ एवं २० तथा १४-१-५ एवं २० ततो यथा योगं वाणेत्यादि सूत्रं विवरणीयं एव मन्यत्रापि १-७-१२ अथवा १७-१-२ तथा १-३-१६ अथवा १३-१-६ तथा १७ एकोन ४ तदा ३ एवं २० कोणे एकोन ९-१-११ द्वितीय कोणे एकोन ७ तदा ६-१-१३ एवं २० तथा ११ एकोन ६ तथा ५ अधः १-३ एवं २० अनयारीत्या कोष्टांक भेदे अभेदे वा ऊन करणे अधिक करणेवा ज्ञापकं वाणषडिति सूत्रं मंतव्यं ततः एकोन ८ तदा ७ अग्रे १३ एवं २० तथा एकोन २ तदा १-१० एकोन एकाधिक ८ तदा ९ इत्यादिना सर्वत्र समाधिः एवं बहुधा यंत्र भावना सर्व कार्य सिद्धिं कर्त्वात् षोडश कोष्ठ चतुस्त्रिंशत् यंत्रवत् एवं १५-१८ इतिस्थानद्वयं सिद्धिः तत एव वाण रूप वसु दिक् दिक् स्वेच राश्यादिषु इतिक्वचित्पाठः तेन नववस्तु नित्यमपि व्याख्यातं ततोमध्ये दिक् दश देयाः ततोप्युच्चैः स्वे आकाशे दशांकस्थानादुपरि राश्यादिषु द्वादश प्रभृतिषु अंकेषु घृतेषु यंत्रात् अस्मात् ऐश्वर्यात् लक्ष्मी भवति रिपु प्रमुखा मिष्टेभ्यो रक्षणं भवति रिपवो वैरिणः मारि युगपल्लोकमृत्युः विश्वानि सर्वाणि भयानि

હૃત્ક્ષોભઃ ચિત્તભ્રમઃ ઉપલક્ષણાત્ સર્વે રોગા તતો દ્વંદ્વઃ તસ્માત્ વિષાત્ સર્પાદિઃ અન્નાપ્યુપ લક્ષણાત્ સિંહ ગજાદેરિતિ તથા ગુરુમુખાત્ વૃહસ્પતિ મુખાત્ ભારતિ બાળી ભવતિ દ્વંદ્વાલક્ષ્મી રક્ષણ ભારતી (વાળ ૧૫ એશ્વર્ય રક્ષાયાં ૧૬ વિધાર્થે ૧૯ સપ્તમ સ્થાને લેખ્યાઃ) પ્રાપ્નોતિ હે દેવતે માતઃ પદ્માવતિ હિમાન્ મંત્રાન રહસ્યાનિ ગુરુમુખાદિત્યાવૃત્યા વ્યાખ્યાનાન્નિશ્ચિત્ય ધ્યાયામિતિ અધ્યાહારઃ ઇતિ કાવ્યાર્થઃ યદ્વાલેચરા ગૃહાઃ યથાનવસુસ્થાનેષુ સ્થાપિતાઃ ગ્યાશાદિષુ પૂર્વાદિ દિશાસુ ઇતાનંકાન્ તથાસંસ્થાપ્ય ધ્યાયામિ

અર્થઃ-ઈશાન કોણમાં ત્વષ્ટિ=૧૭, વારુણી દિશામાં [પશ્ચિમમાં] અષ્ટૈદ્=૧૮, એ પ્રમાણે મધવા દિશીથી (પૂર્વ દિશાથી) દિશાઓના ક્રમ પ્રમાણે અઢારનો અંક આવ્યો, તે વિંશતિ યંત્રમાં નવે ગૃહોમાં અથ નવે અંકસ્થાનો વિચારવાં તે આ પ્રમાણે—

અર્થઃ-૧-૧૦-૯ એ * યોજનામાં ૯ ની ગણતરી કરવાથી, (૨૦ થાય છે) અથવા કાવ્યમાં બાળ શબ્દ કહ્યો છે તે બાળ એટલે ૫ ના અંકોનો ચૌદમાં અધિક કરવાથી ૧૯ થાય છે તેમાં [એ ૧૯ માં] ગૌ એટલે ૯ નો અંક ધ્રુવ હોવાથી યથા રુચિ પ્રમાણે ગણિતમાં જોડવો, એમ કહેલું હોવાથી (૧-૧૦-૯ માં ૯ નો અંક ગણાય છે,) અથવા બીજી રીતે વિચારતાં બાળ એટલે ૫ નો અંક ન્યૂન કરવાથી [એટલે ચૌદા માંથી ૫ બાદ કરવાથી] પળ ૯ આવે, અથવા પાંચ અને છ સદશ હોવાથી ૧૫ માંથી ૬ ન્યૂન કરીએ તો પળ ૯ આવે, અને તે નવનો અંક પૂર્વે વિવરીને કહેવાઈ ગયો છે, અથવા દશ સર કલા (એટલે ૧૦-૧-૩-૧૬ એમાં સર=બાળ એટલે ૧ ને ૧૦ માં થી બાદ કરતાં પળ ૯ આવે, અથવા બાળ એટલે ૩ નો અંક

* વિંશતિયંત્રમાં પૂર્વે દર્શાવ્યા પ્રમાણે ત્રીજા પાંચમા અને સાતમા કોઠામાંના ૧૧-૧૦-૧૯ માંથી યથારુચિ અંકો લઈને ૨૦ ગણવાની પદ્ધતિ અહિં દર્શાવાય છે ત્યાં ૧૧ માંનો ૧, ૧૦ માંના ૧૦ અને ૧૯ માંથી ૯ નો અંક લઈ ૧-૧૦-૯ એ ત્રણે મેઝ્બીને ૨૦ ગણ્યા. વઢી અહિં સાતમા કોઠામાં ૧૫ ના સ્થાને એટલે વાસ્તવિક રીતે ૫ ના સ્થાનમાં ૧૯ એટલે ૯ નો અંક કેવી રીતે ગણવો ? તેની જૂદી જૂદી રીત દર્શાવી. એ કોણપંક્તિથી ૨૦ ગણ્યા છે.

पण गणाय, कारण के रामनुं अर्जुननुं अने कामदेवनुं अे त्रण बाण प्रसिद्ध छे, माटे अे ३ मां (१६ मांना) ६ ने मेळवतां पण ९ थाय. अथवा बाण अने बाणधारी अे बेमां अभेदोपचारथी ६ गणतां ५ मां मेळवी ११ करी १-७-१-११=२० थाय.

अर्थ:-हवे १७-१२-११ अे त्रण अंकनी पंक्तिमां १, [७+१ =] ८, ११ अे त्रण मळीने २० थाय छे, अथवा १७-१-१-१ मळीने २० थाय छे, अथवा खूणाथी खूणे गणतां १० मां शून्य होवाथी १ न्यून करवाथी ९ थाय, जेथी ११-९ अेटले २० थाय अे रीते बे स्थानथी [त्रीजा पांचमा कोठाना ११-१० थी पण २० नी गणत्री थई. वळी योजना भावथी संयुक्त भावथी सातमा कोठाना ५-६ नी सादशतावाळा बे अंकोने मेळवी ११ करी मध्य कोठामां रहेला १० ने अेक न्यून पणाथी ९ गणीने ११-९ अेटले २० केटलाक आचार्यो गणे छे, ते योग्य नथी, कारणके प्रथम ११ ना अंक साथे ९ मेळवी अेकवार २० गणाई गया छे, तेथी अहिं पुनरुक्त दोष [पुनर्गणना दोष] प्राप्त थाय छे, ते माटे अहिं बाण कहेवाथी ५ अथवा ३ गणीने १४ ना अंकने छूटो पाडतां १-४-१५ अेटले २० थाय छे, तथा [१७-१४-१५ ने बदले १६ नी पंक्तिमांथी अंक छूटा पाडी] १-७-१-४-१-६ अेटले २० गणाय छे. तथा सत्तर अने सातमा कोष्टकमां बाणने ५ गण्या छे, तेने बदले ३ गणतां १७-३ अेटले २० थाय छे. तथा [१४-१५ मां] १४-१-५ अेटले २० थाय छे, माटे आ काव्यमां बाण शब्दनो अर्थ ५-६-३ इत्यादिरीते यथा योग्य विचारवो, अने ते प्रमाणे अन्यस्थाने पण बाण शब्दना अे अर्थोथीज यथायोग्य २० नो अंक प्राप्त करवो. तथा १-७-१२ अेटले पण २० थाय छे. अथवा १७-१-२ थी पण २० थाय छे.

तथा [११-१६-१३ नी पंक्तिमां अंकोने यथा रुचि छूटा पाडतां] १-३-१६ थी २० थाय छे, अथवा १३-१-६ थी २० थाय छे. तथा [१७-१४-१५ नी पंक्तिमां] १७ मां १४ ना अंकने (१ न्यून ४ अेटले) ३ गणीने उमेरतां २० थाय छे, अे रीते खूणामां रहेला १९ अेटले १ न्यून ९ अर्थात् ८ गणीने ८-१-११ थी पण २० थाय छे [अे १९-१०-११ नी

પંક્તિમાંથી ૨૦ ગણ્યા.] તથા બીજે સ્થળે ૧૭-૧૦-૧૩ ની પંક્તિમાંથી ૧૭ એટલે ૧ ન્યૂન ૭ અર્થાત્ ૬ ગણીને ૬-૧-૧૩ મેઝવતાં ૨૦ થાય છે. એ પ્રમાણે [૧૧-૧૬-૧૩ ની પંક્તિમાં] ૧૧- [૧ ન્યૂન ૬ અર્થાત્] ૫-૧-૩ થી પણ ૨૦ થાય છે.

અર્થ:-એ રીતે કોઠામાં રહેલા અંકોને છૂટા પાડ્યા વિના અથવા છૂટા પાડીને તથા એકાદિ અંક ન્યૂન કરીને અથવા અધિક કરીને પણ એ યંત્ર ૨૦ સંખ્યા નો જણાવનાર છે, તથા બાળ એટલે ૬ નો અંક એવું પણ સૂત્ર જાણવું. અથવા ત્યારબાદ [૧૧-૧૩ ની પંક્તિમાં એક ન્યૂન આઠ કરવાથી અઠાર એટલે સાત ગણીને તે ૭ ની આગળનો ૧૩ અંક ઉમેરતાં ૭-૧૩ થી ૨૦ થાય છે. તથા [૧૨-૧૦-૧૮ ની પંક્તિમાં] ૧ ન્યૂન ૨ એટલે ૧ ગણી તેમજ અઠારમાં ૧ અધિક ૮ એટલે ૯ ગણીને ૧-૧૦-૯ સ્થાપવાથી પણ ૨૦ થાય. इत्यादिरीते सर्व स्थाने २० ની ગણત્રી સમ્યકરીતે વિચારવી. અને એ રીતે ઘણી ઘણી રીતે કરેલી યંત્રના ગણિતની ભાવના સર્વ કાર્યની સિદ્ધિ કરનારી હોવાથી સોલ કોઠામાં કરેલા ચોત્રીસના યંત્રની પેઠે વિંશતિયંત્રની ભાવના પણ જાણવી. એ પ્રમાણે આ વિંશતિયંત્રમાં ૫ ના સ્થાને ૧૫ અને ૧૯ ની ભાવના અંક સ્થાનની સિદ્ધિ સાતમા કોઠામાં ગણેલી છે.

અર્થ:-તે કારણથીજ બાળ રૂપ વસુ દિક્ દિક્ સ્વે ચ રાશ્યાદિષુ એ વો પણ પાઠ કોઈ કોઈ ગ્રંથમાં છે. તેથી નવ વસ્તુઓ એમ પણ [નવ ગૃહોમાં નવ અંકસ્થાનરૂપ ૯ એમ પણ] કહ્યું છે, માટે તે નવ કોઠાઓમાં મધ્ય કોઠાના વિષે દિક્ એટલે ૧૦ નો અંક સ્થાપવો, તે અંકથી પણ ઉંચે સ્વે=આકાશમાં અર્થાત્ ૧૦ ની અંકની ઉપર રાશ્યાદિષુ એટલે ૧૨ વિગેરે અંકો સ્થાપ્યે છતે એ યંત્રરૂપ ऐश्वर्यથી લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય છે, અને શત્રુ વિગેરે અનિષ્ટ પદાર્થોથી રક્ષણ થાય છે, અહિં રિપુ એટલે શત્રુઓ, મારિ એટલે સમકાલે ઘણા લોકનું મૃત્યુ, તથા વિશ્વ=સર્વે જાતના ભય એટલે ભય અને હૃત્ક્ષોભ એટલે ચિત્તનો ભ્રમ, તથા ઉપલક્ષણથી સર્વે પ્રકારના રોગ, એ સર્વનો દ્વન્દ્વસમાસ કરતાં રિપુમારિવિશ્વત્રયહૃત્ક્ષોભ, ત્યારબાદ તેવા પ્રકારના વિષથી એટલે સર્પ વિગેરેના વિષથી. અહિં પણ ઉપલક્ષણ વડે સિંહ હસ્તિ વિગેરેથી (રક્ષણ થાય છે-इति अध्याहार्य)

तथा गुरुमुखात् अटले बृहस्पतिना मुख्यी भारती अटले वाणी थाय छे. अत्रेणेनो द्वन्द्वसमास करतां लक्ष्मीरक्षणभारती अत्रेण वाक्य थाय छे. [अहिं सातमा गृहमां वाण अटले अश्वर्याथे १५, रक्षार्थे १६, अने विद्यार्थे १९ नो अंक स्थापवो,] ते लक्ष्मीरक्षण अने वाणी प्राप्त थाय छे. तथा हे देवते अटले हे पद्मावती माता ! आ मंत्रोने रहस्योने गुरुमुख्यी जाणीने यावत व्याख्याथी निश्चय करीने ध्यायामि अटले हुं ध्यान करूं छुं. अ ध्यायामि ५६ श्लोकमां कह्युं नहीं तो पण अध्याहारथी ग्रहण करवुं ॥ इति काव्यार्थः ॥

॥ विंशतियंत्रे नवग्रहादि स्थापना ॥

अथवा स्वेचराः अटले नव गृहोने जेम यंत्रना नव कोठामां पूर्वादि दिशाओमां स्थापेला होय छे, तेवी रीते अ अंकस्थानोने पण स्थापीने हे पद्मावती देवी ! हुं ध्यान करूं छुं. ते ग्रहोनी स्थापना आ प्रमाणेः—

मध्ये रविःशशी प्राच्यां । प्रतीच्यां मंगलःस्थितः ॥

गुरुरीशे कविर्याम्ये । कौवेर्या निश्चितो बुधः ॥ १ ॥

अर्थ—मध्यमां सूर्य, पूर्वमां चंद्र, पश्चिममां मंगल, ईशानमां गुरु, दक्षिणमां शुक्र, अने उत्तर दिशामां [विंशति यंत्रने विषे] बुध रहेलो छे. ॥ १ ॥

मंदोवायौतमोवन्हौ । नैरुत्यांकेतुराश्रितः ॥

ग्रहाणामितिदिग् भागा । न्यस्यंतेमुद्रिकादिषु ॥ २ ॥

अर्थः—वायुकोणमां शनि, अग्निकोणमां राहु, अने नैऋत्यमां केतु रख्यो छे. अ प्रमाणे मुद्रिका विगेरेमां ग्रहोने ते ते दिशीभागमां स्थापय छे ॥ २ ॥

अधः स्थलात् उपर्युपरि अंकधरणं कुंडलिन्यागत्यानागाधिष्ठितत्वात्

नीचेना स्थानथी उपर उपर कुंडलिनी गति प्रमाणे [प्रदक्षिणा वर्तक्रमथी] अंकस्थापन करवानुं कारणके अ यंत्र नागाधिष्ठित

ततः त्रयोदशस्थान गतः १ मेलने २० एतान् गण्यन्ते विंशति वार विंशते
 रूपरि प्रयोजनाभावात् एवं आयतत्वे ८ योजना अथ उद्धरीत्या प्रथम
 पंक्तौ योजना ७-४ षडून १५ शेष ९ एवं २० प्रथमा १-१४-५ द्वितीया
 १-४-१५ तृतीया एवं ३ ततः १२-०-८- चतुर्थी २-१०-८ पंचमी १-१-१८
 षष्ठी एवं ३ मध्यपंक्तौ ११-६-३ सप्तमी १-१६-३ अष्टमी १-६-१३ नवमी
 एता ८ नवउद्धरीत्या सर्वा १८ कोणे ३-१०-७ द्वितीय कोणे १-१० षडून
 पंचदशशेष ९ एवं विंशतिवार विंशतिकाः ॥ अत्र १२-८ तथा ४-१६ तथा
 १७-३ तथा ९-११ यद्वा १९-१ तथा ७-१३ दशस्थानेपि शून्यत्वात् एको-
 नत्वे ९-११ तथा पंचसु एकोनत्वे ४ षट्सु एकोनत्वे ५ एवं ९-१०-१ यद्वा ५-६
 दशस्थाने ९ एवं स्थानद्वयजा अन्यापि विंशतिका ज्ञेया गंभीरार्थविषयात्
 यंत्रेस्य एवमेव गंगाप्रवाह ग्रंथ कथिते

नागकुलनी संख्या नव प्रसिद्ध छे. अथवा
 हे पद्मावती देवि ! ते नव गृहमां [विंशति
 यंत्रमां] नव अंक स्थानो गोप्यानि=रक्षण
 करवा योग्य अर्थात् स्थापवा योग्य छे. ते
 यंत्रनी स्थापना आ प्रमाणे—

१७	१२	११
१४	१०	१६
१५	१८	१३

अहिं २० नी

गणत्रीनी योजना आ प्रमाणे—

अर्थः—अहिं २० नी गणत्री वसि रीतिअे धाय छे ते आ प्रमाणे—
 [१७-१२-११ नी पंक्तिमांथी] १७-२-१ अटले २०, ७-१२-१ अटले
 २०, अने ७-२-११ अटले २० अे प्रमाणे पहेली बीजी अने त्रीजी अे त्रण
 रीति थई. तथा [१४-१०-१६ नी पंक्तिमां] १४-०-६ अे चोथी रीतिअे
 २०, ४-१०-६ अटले २० अे पांचमी रीति, ४-०-१६ अटले २० अे छट्ठी
 रीति, अे प्रमाणे त्रण रीति मध्य पंक्तिनी थई. तथा [१५-१८-१३ नी
 पंक्तिमां] १५-१-१-३ अटले २० अे सातमी रीति, १-१८-१ अटले २०
 अे आठमी रीति, १-५-१-१३ अटले २० अे नवमी रीति, अे प्रमाणे त्रण
 रीति नीचेनी पंक्तिमां जाणवी. [अथवा सातमा गृहमां १५ ना स्थाने
 १६ पण विचारी अे कारण के ५-६ नी सदृशाता होवाथी ६ विचारी अे
 तो] ६-८-३-१-१-१ अटले २० अे पहेली रीति. अने १५-१९ विचारी
 अे तो ५-९-३-१-१-१ अटले २० अे बीजी रीति. तेमज १९-१ अटले

૨૦ એ ત્રીજી રીતિ. એ પ્રમાણે બીજી રીતે પણ અઘ: [નીચેની] પંક્તિમાં ત્રણ રીતિ જાણવી. અહિં છેલ્લી રીતિમાં બે સ્થાનથી પણ ૨૦ ની ગણત્રી જાણવી. તથા અહિં છ ન્યૂન એટલે છ નો અંક પાંચ વડે ન્યૂન ગણીએ તો થડે ઉન કહેવાથી ૧ નો અંક સ્થાપવો સિદ્ધ થાય છે, વઢી તે કારણથી ૧૫ માંથી છ ન્યૂન કરતાં ૯ નો અંક આવે તે નવ સાથે પશ્ચાત્ એકનો અંક સ્થાપતાં ૧૯ થાય છે. ત્યારબાદ ૧૩ અંકસ્થાનમાંનો ૧ મેઢવતાં ૨૦ થાય છે તે વીસ અહિં ન ગણવા, કારણકે વિંશતિ યંત્રમાં વીસ વાર ૨૦ ની ગણત્રી કરવાની હોવાથી તે ઉપરાન્ત અધિક રીતિનું પ્રયોજન નથી. એ પ્રમાણે દીર્ઘ પંક્તિથી નવ રીતિએ ૨૦ ની ગણત્રી થઈ.

[હવે ૧૭-૧૪-૧૬ ની પંક્તિમાં] ઉર્ધ્વ પંક્તિ ગણતાં પહેલી ઉર્ધ્વ પંક્તિમાં છ ન્યૂન ૧૫ એટલે ૯ ગણીને ૭-૪-૯ એટલે ૨૦ થાય તે પ્રથમ રીતિ, ૧-૧૪-૫ એટલે ૨૦ એ બીજી રીતિ, ૧-૪-૧૫ એટલે એ ત્રીજી રીતિ. એ ત્રણ રીતિ જાણવી.

ત્યારબાદ બીજી મધ્ય ઉર્ધ્વ પંક્તિમાં [એટલે ૧૨-૧૦-૧૮ માં] ૧૨-૦-૮ એટલે ૨૦ એ ચોથી રીતિ, ૨-૧૦-૮ એટલે ૨૦ એ પાંચમી રીતિ, ૧-૧-૧૮ એટલે ૨૦ એ છઠી રીતિ, એ પ્રમાણે મધ્યની ઉર્ધ્વ પંક્તિમાં પણ ત્રણ રીતિ થઈ.

[ત્યારબાદ ૧૧-૧૬-૧૩ એ ત્રીજી ઉર્ધ્વ પંક્તિમાં] ૧૧-૬-૩ એટલે ૨૦ એ સાતમી રીતિ, ૧-૧૬-૩ એટલે ૨૦ એ આઠમી રીતિ, અને ૧-૬-૧૩ એટલે ૨૦ એ નવમી રીતિ, એ નવ રીતિ ઉર્ધ્વ પંક્તિને અનુસારે જાણવી. અને એ પ્રમાણે નવ આયત્ત રીતિ અને નવ ઉર્ધ્વ રીતિ સર્વ મઢીને ૧૮ રીતિ થઈ.

તથા એક સ્વૂળાથી બીજા સ્વૂળાની પંક્તિમાં [વિદિશિ પંક્તિમાં એટલે ૧૩-૧૦-૧૭ ની પંક્તિમાં] ૩-૧૦-૭ એટલે ૨૦ એ ઓગણીસમી રીતિ, તથા [૧૬-૧૦-૧૧ ની પંક્તિમાં] છ ન્યૂન પંદર એટલે ૯ ગણીને ૧-૧૦-૯ એટલે ૨૦ એ વીસમી રીતિ. એ પ્રમાણે ૨૦ વાર ૨૦ ની ગણત્રી જાણવી.

अपूर्व चमत्कार ? पूर्वगत गुप्त महाविद्याओं का भंडार ? ?

विद्यारत्न महानिधि: [दशपूर्वधर भगवान श्री भद्रगुप्ताचार्यकृत भाषांतर ओर १० यंत्र सहित.] इस ग्रंथकी तारीफके विषयमें क्या लिखा जाय, जबकि इसकी महिमा स्वयं इसके नामसेही प्रकट हो रही है ! न्योछावर २५ रुपये.

इसमें अनेक प्रकारकी पूर्वगत गुप्त विद्याएँ हैं जो थोड़ासा श्रम करनेपरही अपने चमत्कारोंको बताती है कितनीक विद्या ऐसी है जो पढ़नेसे सिद्ध होजाती है. मैं पाठक महानुभावोंको सादर निवेदन करता हूँ कि इस ग्रंथकी एक एक प्रति अवश्य खरीदें. और इसके चमत्कारोंको देखें, यह कहना कोई अतिशयोक्ति नहीं होगी कि यह इसजगती तलपर अपनी शानी नहीं रखता ! बड़ेही सौभाग्याकी बात है की शासन देवकी कृपासे तृ. आवृत्ती भी खलास होने आई है.

ज्योतिष शास्त्रका अद्भुत नमुना !

जिस ग्रंथके लिये जनता विचार करती थी वही ज्योतीषशास्त्रका खजाना अर्हद् चुडामणी सारसटीक आज तिसरी आवृत्ती छपके तयार है. मूल कीमत रु. ३ व भेटकी कीमत रु. १।।

इस ग्रंथमें आपको क्या मिलेगा ज्योतिषका सार ? पुछे हुये प्रश्नोंके उत्तर ? ?

भुत भविष्य वर्तमान की बातें जाननेकी चाबी ? ? ? यह ग्रंथ संग्रह करनेसे आपको सब कुछ जाननेको मिलेगा. आप स्वयं इस ग्रंथके द्वारा तमाम ज्योतिषका सार जान लेंगे.

उपसर्गहरस्तोत्र यंत्र.

इस यंत्रको आप जरूर अपने पासमे रखो इसी यंत्रको पास रखनेसे सर्व प्रकारकी सिद्धी कोरट, कचेरीमे जीत धनप्राप्ति बगैरे व्यापार मे लाभ, दुश्मनका पराजय इत्यादि वस्तुओंकी प्राप्ति होती है. इस यंत्रकी साधना परमपूज्य श्रीन्यायविशारद न्यायाचार्य श्रीयेशोविजयजीने करी थी वही विधि के साथ भेजा जाता है.

न्योछावर मूल किमत रु. १। भेट किमत -1-

कितना सुंदर काव्य ! कितनी सरल रचना !! कितनी मिठी भाषा !!!

चंदप्पह चरियं—यह बहुतही सुंदर काव्य है. इस काव्य के लिये मे क्या प्रशंसा करूं आपही देखकर स्वयं इसके प्रशंसक बन जायेंगे इस ग्रंथका जरूर संग्रह करे.

इस ग्रंथके कर्ता जिनेश्वर सुरि है तब इस ग्रंथके विषयमे लिखनेकी जादा जरूरत नहीं.

मुल किमत ३ रुपिया व भेट किमत १ रुपया

—: युक्ति प्रकाश :—

अगर आपको बौद्धमतसे वाकब होना हो और उनका खंडन देखनेकी इच्छा होतो सिर्फ एकही युक्तिप्रकाश (मूल और भाषांतर सहित) नामका ग्रंथ मंगवाकर देखे इस ग्रंथमे जैन धर्मका बहोतही अच्छी प्रकारसे मंडन किया है और बौद्ध मतका खंडन किया है.

कर्ता कवि पद्माविजयजी गणि

तृतीया आ. मुल किमत २ रु. भेट किमत १ रु.

विचित्र वस्तु ?)

खुष खबर

(अद्भुत चीज

खास कामरूप देशोपन्न वह असली **सियालसिंगी** जिसकी तारीफमे लोग यह कहा करते हैं की-- “ **सियालसिंगीं श्वेतवाजा क्या करेगा रुठा राजा** ” जिसका हमने गहरे परिश्रमके साथ प्राप्त की है. इसको विधिपूर्वक मंत्रसे मंत्रित करके पास रखने-बालोंकी सर्वेच्छाओंकी सिद्धी होती है वशी करणमेंभी यह अपने ढंगकी एक है, तथा इसके प्रभावसे राजसभामें सम्मान, मुकदमोमें विजय प्राप्ति, भूत पिशाचादिकोंका उत्पात नष्ट, ३६० मूठ अपने शरीरपर नहीं आती कामरूप देशके लोक मंत्रितकर जांधको चीरकर बीचमे रखते हैं. शत्रूभी वशमें होकर शरणमें आ जाता हैं. वशी करणमें मी यह सियालसिंगी अपने ढंगका एक है न्योछावर रुपिया २॥

हाथाजोडी नामका एक वृक्षका फल जो देखनेमें साक्षात हातके अंगुलियोंसे वेष्टित है पारदर्शक है जिसकी किमत प्रतिहात चार आना है. दो हाथसे दश हाथतकका मिलता है कमसेकम दो हाथका आता है ज्याहामें दश हाथतक जो बडेही परिश्रमसे प्राप्त हुवा है प्रकृतिकी जो वृक्षोंमें ऐसे २ फल लगते है. यह वृक्ष कामरूप देशमें होता है. एक डब्रीमे मंत्रसे मंत्रित करके जिसके नामसे वह रखले बस वह वश हो जायगा. दश हातका बहुत जल्दी काम करता है तरकीब साथमें भेजी जाती है.

नोट:—हाथा जोडी ओर सियाल सिंगी इन प्रभावशाली वस्तुओने जनतामे बहुतही धुम मचाई है इन वस्तुओंकी उपरा उपरी मांगणी आनेसे नयास्टोंक मंगवाना पडा शकडा प्रमाण पत्र आये है. ओर उनकी मुल कीमत से बहुतही कम किमत रखी है. आपकी इन वस्तुओंका जरूर उपयोग करे.

વઢી અહિં બીજી રીતે પળ ૧૨-૮ એટલે ૨૦, ૪-૧૬ એટલે ૨૦, ૧૭-૩ એટલે ૨૦, ૯-૧૧ એટલે ૨૦, અથવા ૧૯-૧ એટલે ૨૦, તથા ૭-૧૩ એટલે ૨૦, તથા દશમાં શૂન્ય હોવાથી એક ન્યૂન કરતાં ૯ થાય તે ૯-૧૧ એટલે ૨૦, તથા પાંચમાથી એક બાદ કર્યે ૪, અને છ માંથી એક બાદ કર્યે ૫ આવે, જેથી $[૫+૪=૯]$ ગણી ૯-૧૦-૧ એટલે ૨૦, તથા દશના સ્થાને $[$ શૂન્ય હોવાથી એક બાદ કરતાં નવ ગણીને $]$ ૫-૬-૯ એટલે ૨૦, એ પ્રમાણે બે બે અંકસ્થાન મેલવીને ગણાતી બીજા પ્રકારની ૨૦ ની ગણત્રીઓ પળ થાય છે તે યથા યોગ્ય જાણવી. ગંભીર અર્થના વિષયવાળી હોવાથી ગંગાપ્રવાહ ગ્રંથમાં કહેલા આ વીસના યંત્રમાં એ પ્રમાણેજ ગણત્રી ગણવી.

રાજન્મહૈમૈ ૮ નિધિભિ ૧ સ્ત્રિલોક્યાં ૩ ।

રાજ્યંભુજાભ્યાં ૨ લભતેશ્ચ ૭ ચક્રૈઃ ॥

શિવં ૧૧ દિશા ૧૦ મઘ્ધિ ૪ જયારસઢ્યાં ।

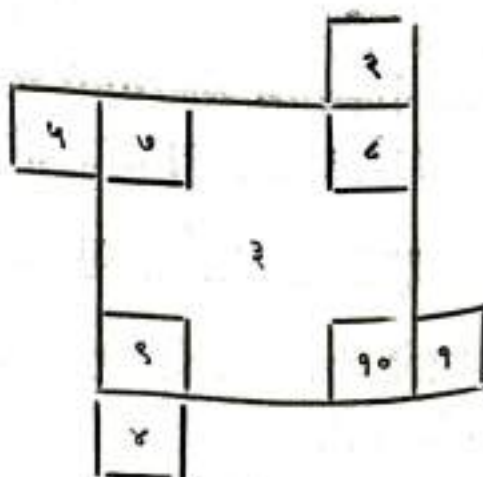
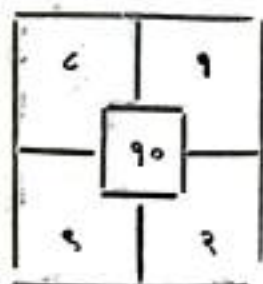
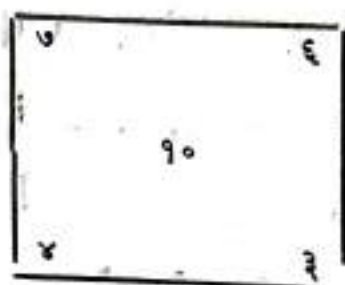
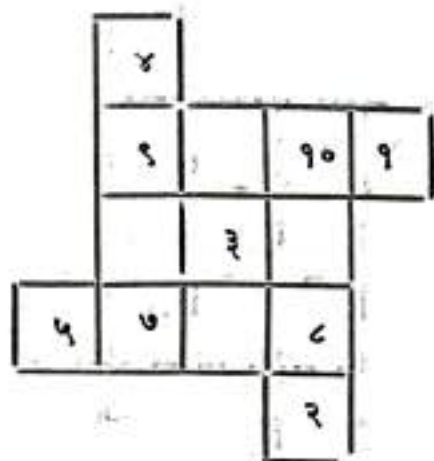
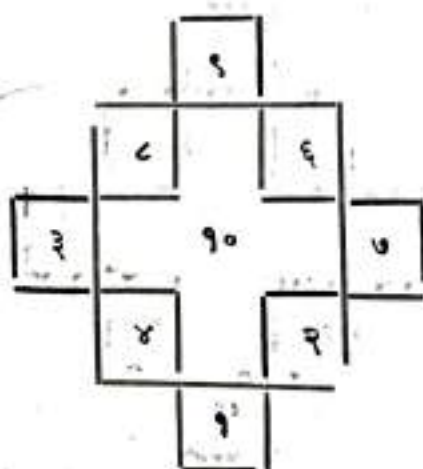
૬-૫ નરોત્ત્રયંત્રાદિહરજિનાનાં ॥

અર્થ:-વિરાજતા એવા મહાન્ હસ્તિ ઓ વઢે $[$ અહિં હસ્તિ એટલે યંત્રપક્ષે ૮ વઢે $]$ તથા નિધિ વઢે (૯ વઢે) ત્રણ=૩ લોકને વિષે ભુજાઓ વઢે $[$ ૨ વઢે $]$ અને અશ્વ $[$ એટલે ૭ ના $]$ સમૂહવઢે શિવ=૧૧ દિશા=૧૦ અને અઘ્ધિ=૪ ના વિજયવાળું રસ=૬ સહિત અથવા રસ=૫ સહિત એવા રાજ્યને વીસવિહરમાન જિનેશ્વરોના આ વિંશતિ યંત્રથી અહિં-આ લોકમાં મનુષ્ય પ્રાપ્ત કરે છે. $[$ અર્થાત્ ૮-૯-૩ । ૨-૭-૧૧ । અને ૧૦-૪-૬ અથવા ૫ એ ત્રણ પંક્તિગત અંકસ્થાનો રૂપ વીસ વિહરમાનના વિંશતિ યંત્ર વઢે મનુષ્ય આ લોકમાં રાજ્ય પ્રાપ્ત કરે છે. $]$

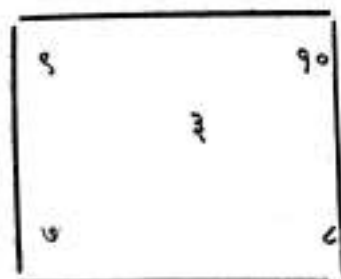
इति यंत्रे सर्वत्र एकक लेखने योजना ज्ञेया ॥

એ પ્રમાણે યંત્રમાં સર્વત્ર ૧ નો અંક સ્થાપવાથી એ વિંશતિ યંત્રની યોજના જાણવી.

आग्नेय जुम्मा मस्जिदके प्रवेश करते जमना हाथके दर्गापर

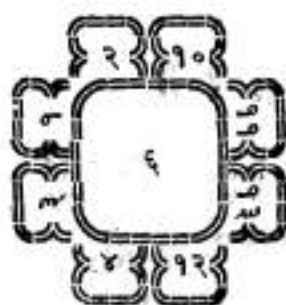
श्रीशीतलनाथजीका मंदिर सुरत

२	९	२	७
६	३	६	५
८	३	८	१
४	५	४	७

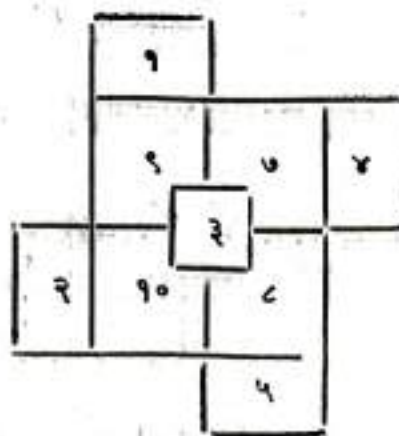
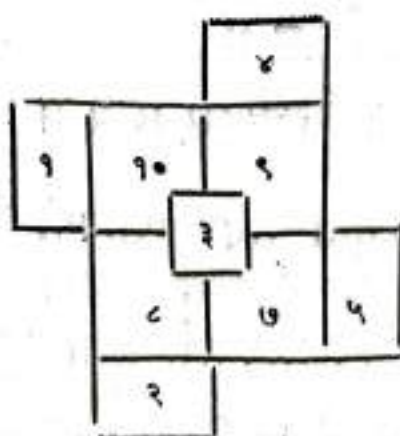
सिध्यचक्र

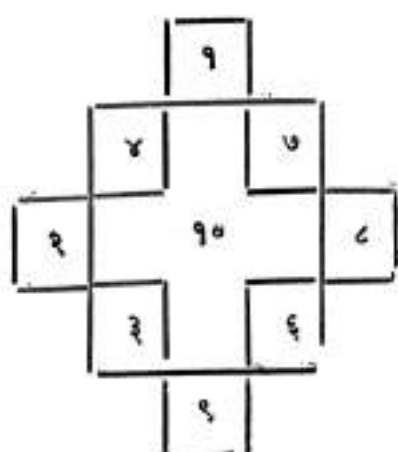
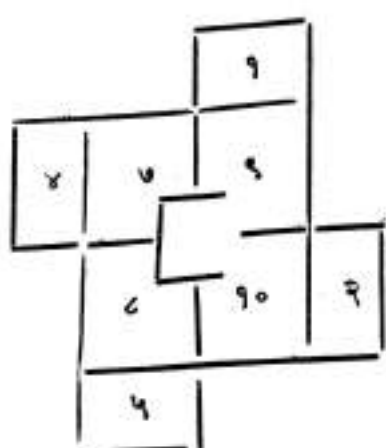
२	७	६
९	५	१
४	३	८

बगदाद खरीफ महबुबमियाके रोजेका है.

४	७
६	३
९	२
१	८

કચિતસ્થાનદ્વૈતાત્ કચિદપિચ કોષ્ટત્રિતયતઃ ।
 સમસ્તાદ્રવ્યસ્તાદ્વા કચિદધિકતો વોન કરણાત્ ॥
 અમૂત સંખ્યા વિંશત્યત્પનુગમમયી વિંશતિમિતા ।
 તતસ્તસ્યાઃ પદ્મોદિતમપિચયંત્રં વિજયતાત્ ॥ ૧ ॥

અર્થ-એ પ્રમાણે કોઈ વસ્તુ બે સ્થાનથી (બે ગૃહોમાં રહેલા બે અંક-સ્થાનોથી,) કોઈ વસ્તુ ત્રણ ગૃહમાં રહેલા ત્રણ અંકસ્થાનોથી, કોઈ વસ્તુ સંપૂર્ણ અંકસ્થાનોથી, કોઈ વસ્તુ વ્યસ્ત (અપૂર્ણ) અંકસ્થાનોથી કોઈ વસ્તુ એ આદિ અધિક કરીને, અને કોઈ વસ્તુ છ આદિ ન્યૂન કરી પણ મેલવતાં વિંશતિ યંત્રને અનુસરનારી ૨૦ ની સંખ્યા પ્રાપ્ત થાય છે, તે કારણથી તે વિંશતિ સંખ્યાનો પદ્માવતી દેવીએ કહેલો યંત્ર પણ વિજયવંત વર્તે છે ॥ ૧ ॥

વાચકૈર્મેઘવિજયૈ- વિંશત્યંત્રસુસૂત્રિતમ્ ॥

શ્રી વીરપાર્શ્વયત્પદ્મા-નુભાવાદસ્ત્ સિદ્ધિદમ્ ॥ ૨ ॥

અર્થ:-એ પ્રમાણે શ્રી વીરપ્રભુ અને પાર્શ્વપ્રભુના તથા પદ્માવતી દેવીના પ્રભાવથી શ્રીમેઘવિજયજી ઉપાધ્યાયે જે આ વિંશતિ યંત્રની સૂત્રણા [રચના] રચી તે વિંશતિ યંત્ર સર્વ સિદ્ધિને આપનારો થાઓ ॥ ૨ ॥

इतिश्री पद्मावती स्तवन कथित विंशति यंत्र प्रतिष्ठा ॥ श्रीरस्त

॥ विंशतियंत्र प्रतिष्ठा ॥

अे प्रमाणे पद्मावती देवी ना स्तोत्रमां कहेला विंशति यंत्रनी प्रतिष्ठा
[अंक स्थापना अथवा अंक गणत्री] समाप्त थई.

॥ अथ शुद्रोत्तमा अष्टमी गतिः ॥ विंशतियंत्रस्य ॥

अब्धि४त्रि ३ सिद्धि ८ नव ९ बाण५कु१दृग् २नगां ७गे६ ।

प्यंकं क्रमेण विलिखेत्खलु शुद्र लक्ष्म्यै ॥

एषैव यावनिक यंत्रकृताप्रतिष्ठा ।

स्यादष्टमी विजययंत्रवरेविशिष्टा ॥ १ ॥

अर्थ:-अब्धि=४, त्रि=३, सिद्धि=८, नव=९, बाण=५, कु=१, दृग्=२,
नग=७, अंग=६, अे [४-३-८-९-५-१-२-७-६ नंबरवाळा] कोठाओना
क्रमथी २ आदि अंक निश्चय शुद्रनी लक्ष्मीने अर्थे लखवा, अने अेज
क्रमवाळी यवनना विंशति यंत्रनी स्थापना पण करीअे तो ते आ
आठमी गति आ श्रेष्ठ विजय यंत्रमां अति उत्तम कहेली छे. (शुद्रोने
माटे अति उत्तम छे.) ॥ १ ॥

अत्रापि विंशतिमिता ननु योजनाःस्यु-

स्तामुग्धबोधविधये परिशीलनीया ॥

रुद्रा ११ रसा ६ स्रय ३ इति प्रथमाकु १ भूपा १६ ।

रामा ३ पराकु १ रस ६ विश्व १३ पदैस्तृतीया ॥ २ ॥

८	९	३
२	७	११
१०	४	५
		६

१ आ शुद्रोत्तम विंशति यंत्रमां पण यथास्थाने १-१ ना अंक
स्थापतां यवननो विंशतियंत्र बने छे.

અર્થ:-એ આઠમી ગતિવાળા યંત્રમાં પણ વીસની યોજના [ગણત્રી] જે રીતે થાય છે, તે રીતિ મુગ્ધ જનના બોધને અર્થે કહેવા યોગ્ય છે, ત્યાં પ્રથમ ૧૧-૬-૩ એ પ્રથમ રીતિ, ત્યારબાદ કુ=૧, ભૂપ=૧૬, અને રામ=૩ એ રીતે ૧-૧૬-૩ ની બીજી રીતિ, ત્યારબાદ કુ=૧, રસ=૬ અને વિશ્વ=૧૩ એ રીતે ૧-૬-૧૩ એ ત્રીજી રીતિ જાણવી. (એ ત્રણે રીતે ૨૦ થાય છે.) ॥૨॥

અર્કા ૧૨ ભૂ ૦ વસુભિઃ ૮ પક્ષ ૨-

દશો ૧૦ મૈ ૮ મૂ ૧ કુ ૧ ધૃત્યતૈઃ ૧૮ ॥

ભૂ ૧ શૈલ ૭ મૂ ૧ કૃતે ૪ ઇં ૧ ગૌ ૬-

રિંદુ ૧ શક્ર ૧૪ રસૈઃ ૬ પુનઃ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-તથા ૧૨-૦-૮ એટલે ૨૦ એ ચોથી રીતિ, ૨-૧૦-૮ એટલે ૨૦ એ પાંચમી રીતિ, ૧-૧-૧૮* એટલે ૨૦ એ છઠી રીતિ, [એ ત્રણ રીતિ, ૧૨-૧૦-૧૮ ની બીજી પંક્તિમાં થાય છે.] તથા [૧૭-૧૪-૧૬ ની બીજી પંક્તિમાં] ૧-૭-૧-૪-૧-૬ એટલે ૨૦ એ સાતમી રીતિ, ૧૪-૬ એટલે ૨૦ એ આઠમી રીતિ, ॥ ૩ ॥

ભૂ ૧ સિંધુ ૪ દિવસૈઃ ૧૫ પંક્તિ-વાયતત્વેનવાપ્યમૂઃ ॥

ઉદ્ભત્વેશિવ૧૧દક્ ૨ શૈલે ૭-રેકા ૧ર્ક ૧૨ મુનિ ૭ ભિસ્તથા ॥૪॥

અર્થ:-તથા ૧-૪-૧૫ એટલે ૨૦ એ નવમી રીતિ, એ પ્રમાણે આપત [આઢી-દીર્ઘ] પંક્તિઓમાં એ નવ રીતિએ ૨૦ થાય છે. હવે ઉર્ધ્વ પંક્તિની રીતે (૧૧-૧૨-૧૭ ની પહેલી પંક્તિમાં) ૧૧-૨-૭ એટલે ૨૦ એ પહેલી રીતિ, અને ૧-૧૨-૭ એટલે ૨૦ એ બીજી રીતિ. ॥ ૪ ॥

૧૧	૧૬	૧૩
૧૪	૧૦	૧૬
૧૫	૧૮	૧૨

એ ચાલુ ગણાતી રીતીઓ આ યંત્રમાર્થી ગણવી.

* કૃત્યુતૈઃ એ પદમાં કુ=૧ તે ધૃતિ=૧૮ ઉતૈઃ=સહિત એવો અર્થ છે જેથી ભૂ કુ ધૃત્યુતૈઃ એટલે ૧-૧-૧૮.

૨ અર્ધિ ૬ અને ૫ ની સદશતા ગણીને ૨૦ નો અંક ગણવો.

भूर्मी १ दु १ धृति १९ मिश्रात्र-सावर्ण्यात्सप्तकेऽष्टतः ॥

यद्वैककत्रयेभेद त्र्यष्टासौ १७ परिपूर्यते ॥ ५ ॥
व

अर्थः-तथा १-१-१८ अटले २० अे त्रीजी रीति. अहिं १७ ने बदले १८ गण्या ते ७ अने ८ नी सदृशता विचारिने गण्या छे. अथवा तो अे पंक्तिमां १ अंकना त्रण भेद [अटले त्रण अेकडा ने सत्तर साथे परिपूर्ण करवा, अटले १-१-१-१७ अटले २० अेम पण गणवा. ॥ ५ ॥

कला १६ भू ० वार्धि ४ मिश्रांग ६-

दश १० सिंधु ४ निमीलनैः ॥

षट् ६ व्योम ० मनुभि १४ विश्व १३

भू १ म्यंगै ६ भू १ धृती १८ दु १ मिः ॥ ६ ॥

अर्थः-तथा (१६-१०-१४ अे बीजी उर्ध्व पंक्तिमां) १६-०-४ अटले २० अे चोथी रीति, ६-१०-४ अटले २० अे पांचमी रीति, अने ६-०-१४ अे छटी रीतिअे २० गणवा. [पुनः १३-१८-१६ अे त्रीजी उर्ध्व पंक्तिमां] १३-१-६ अटले २० अे सातमी रीति, तथा १-१८-१ अटले २० अे आठमी रीति ॥ ६ ॥

भू १ राम ३ भू १ दिनै १५ स्त्रे ३ क १-कला १६भिर्वाथ कोणके॥

त्रि ३ दशां १० गै ७ रेक १ दश १०-नवभि १ श्वेहते नव ॥ ७ ॥

षड् न पंचदशतः-शेषे नवयतोमताः ॥

यद्वैकोनाःषट् ६ च पंचै-कोनाः पंच ५ चतुर्मिताः ४ ॥ ८ ॥

अर्थः-तथा १-३-१-१५ अटले २० अे नवमी रीति. अथवा ३-१-१६ अटले २० अे पण नवमी रीति छे. हवे विदिशिनी [१३-१०-१७ नी] पंक्तिमां ३-१०-७ अटले २० अे पहली रीति अने [११-१०-१९ नी पंक्तिमां] १-१०-९ अटले २० अे बीजी रीति. अहिं ९ गण्या ते पंदरमांथी छ न्यून

કરતાં ૯ આવે તે ગણવા. અથવા એક ન્યૂન છ એટલે ૫ અને એક ન્યૂન પાંચ એટલે ૪ પ્રમાણનો અંક આવો, ॥ ૭ ॥ ૮ ॥

યોગે ચતુર્ણાં પંચાનાં-નવવાગો ૯ વ્જ ૧ ધારણાત્ ॥

एवं विंशतयोविंश-प्रमाणाइह जज्ञिरे ॥ ९ ॥

અર્થ:- એ રીતે પળ ૪ અને ૫ ના યોગે ૯ નો અંક જાણવો. તે સાથે એકનો અંક સ્થાપવાથી ૧૯ થાય, એ રીતે વીસ પ્રકારની વીસની ગણત્રી અહિં થઈ. ॥ ૯ ॥

देव्या पद्मावत्या भगवत्या स्वप्नकथित यंत्रस्य ॥

संवादार्थं विवृतं वाचक मेघादिविजयेन ॥ १० ॥

અર્થ:-ભગવતી પદ્માવતી દેવીએ સ્વાનમાં કહેલા આ વિંશતિ યંત્રના સંવાદને અર્થે [ગણિતી રીતિ પ્રગટ કરવાને અર્થે] શ્રીમેઘવિજયજી ઉપાધ્યાયે આ યંત્રનું વિવરણ કર્યું. ॥ ૧૦ ॥

भवन्ति नानायंत्राणां गतय स्तेन विंशतेः ॥

यंत्रे शठकृताक्षेप विक्षेपायोद्यमोप्यसौ ॥ ११ ॥

અર્થ:-વઢી વિંશતિ યંત્રથી વીજા પળ અનેક પ્રકારના યંત્રોની ગતિઓ [રીતિઓ] પ્રાપ્ત થાય છે. તે કારણથી, તેમજ આ વિંશતિ યંત્રમાં મૂર્ખજ નોવડે કરતા આક્ષેપોને દૂર કરવા માટે પળ મારો આ ઉદ્યમ છે એમ જાણવું. ॥ ૧૧ ॥

इति विजययंत्राष्टम गत्यायवनमत विंशति यंत्रप्रतिष्ठा ॥

એ પ્રમાણે વિજયયંત્રની આઠમી ગતિવડે યવનના મતે વિંશતિ યંત્રની સ્થાપના દર્શાવી. ॥ ઇતિ. ॥

॥ अथ ग्रहोपरिशकुनम् ॥

आइच्चेनस्थिलाहो । सोमे रिद्धीय मंगलेमरणम् ॥

बुध गुरु सुके लाहो । सनिराहूरोरवं मरणम् ॥ १ ॥

अर्थ:-विंशति यंत्रमां सूर्य होय तो लाभ न थाय, चंद्र होय तो ऋद्धि प्राप्त थाय, मंगल होय तो मरण प्राप्त थाय, बुध गुरु शुक्र अत्रण होय तो लाभ थाय, अने शनि तथा राहु होय तो रौरव [भयंकर] मरण थाय ॥ १ ॥

बुधे चंद्रोतरे मार्गे-समीपे गुरुशुक्रयोः ॥

भौमे रवौ तथा दूरे । आपद्राहु शनैश्चरे ॥ २ ॥

अर्थ:-बुध अने चंद्र होय तो अतरे- समुद्रमां प्रयाण थाय, गुरु अने शुक्र समीप होय तो मार्गमां प्रयाण थाय, मंगल अने सूर्य होय तो दूर देशमां गमन थाय, अने राहु तथा शनि होय तो आपदा प्राप्त थाय. ॥२॥

आदित्ये दृष्टि दोषःस्यात् । सौमे शरीरसंभवः ॥

भौमेच डाकिनीदोषः । गोत्रदेव्याबुधेपुनः ॥ ३ ॥

अर्थ:-पुनः सूर्य होयतो द्रष्टि दोष थाय, चंद्रहोय तो शरीरसंबंधि दोष प्राप्त थाय, मंगल होयतो डाकिनी दोषथाय, अने बुध होयतो गोत्र देवीनो दोष प्राप्त थाय ॥ ३ ॥

गुरौचक्षेत्रपालस्य । शुक्रेचजलमातरः ॥

शनैश्चरे भूतदोषः । पितृदोषश्चराहुजः ॥ ४ ॥

अर्थ:-गुरु होयतो क्षेत्रपालनो दोष प्राप्त थाय, शुक्र होय तो जलदेवी नो दोष गणाय, शनिहोयतो भूतदोष, अने राहुथी पितृदोष प्राप्त थाय छे ॥ ४ ॥

॥ इति ग्रहोपरिशकुचम् ॥

૨૦

૧૭	૧૨	૧૧
૧૪	૧૦	૧૬
૧૫	૧૮	૧૩

બ્રાહ્મણે ઉત્તમ

૨૦

૧૫	૧૪	૧૭
૧૯	૧૦	૧૨
૧૩	૧૬	૧૧

ક્ષત્રિયે ઉત્તમ

૨૦

૧૩	૧૮	૧૫
૧૬	૧૦	૧૪
૧૧	૧૨	૧૭

વૈશ્યે ઉત્તમ

૨૦

૧૧	૧૬	૧૩
૧૨	૧૦	૧૮
૧૭	૧૪	૧૫

શુદ્રે ઉત્તમ

૨૦

૧૧	૧૨	૧૭
૧૬	૧૦	૧૪
૧૩	૧૮	૧૫

બ્રાહ્મણે મધ્યમ

૨૦

૧૩	૧૬	૧૧
૧૮	૧૦	૧૨
૧૫	૧૪	૧૭

ક્ષત્રિયે મધ્યમ

૨૦

૧૫	૧૮	૧૩
૧૪	૧૦	૧૬
૧૭	૧૨	૧૧

વૈશ્યે મધ્યમ

૨૦

૧૭	૧૪	૧૫
૧૨	૧૦	૧૮
૧૧	૧૬	૧૩

શુદ્રે મધ્યમ

અથકેચિદિદં યંત્રં । વિંશતેર્ગતિભેદતઃ ॥

પ્રાહુઃ શ્રીવાહુબલ્યાદ્યા-મુનયોનયકોવિદાઃ ॥ ૧ ॥

અર્થ:-હવે નય ના જ્ઞાનિઓ એવા વાહુબલી આદિ કેટલાક મુનીઓ આ વિંશતિ યંત્રને ગતિભેદથી (બીજી કોઈ જૂદીજ ગણતરીથી) કહે છે. ॥૧॥

યુક્તં તદુક્તમાસ્થાપ્ય । તદત્રૈવપ્રપંચ્યતે ॥

યતઃ સ્યાત્સુદૃશાંલક્ષ્મી-જૈનાનામવિનશ્વરા ॥ ૨ ॥

अर्थः—ते पण तेमनुं कहेवुं युक्त छे, माटे तेमना कहेवा प्रमाणे ते गतिभेदथी पण विंशति यंत्रने हुं विस्तारपूर्वक कहुं छुं के जेथी साम्यगृ-
ह्णी अवा जैनोने अविनश्वर अवी मोक्ष लक्ष्मी प्राप्त थाय छे. ॥ २ ॥

वांछात्रिभक्त फलपंचम् ५ वन्धि ३ षट्क ६—

आद्या १ ष्ट ८ कोशगतिरत्रसुधांशुवृद्ध्या ॥

रूपो नितंगुण ३ फलं मुनि ७ वेद ४ नंद १—

नेत्रे २ पुतल्लिखिततो नवकोष्ठयंत्रम् ॥ ३ ॥

अर्थः—इष्ट राशिने त्रणो भागतां जे जवाब आवे ते अंकने पंचम अटले पंचमा गृहमां [मध्यगृहमां] स्थापवो, अने तयारबाद बीजा छट्टा पहेला अने आठमा गृहमां अनुक्रमे अकेक वृद्धिथी अंक स्थापतां जवुं, अने अने सातमा चौथा नवमा अने बीजा अे चार गृहोमां अनुक्रमे [मध्य-
स्थापित अंकथी] अकेक न्यून करवाथी जे त्रण जवाब अंकथी आवे ते अनुक्रमे स्थापवा अने चौथो जवाब अंकथी न आवे तो ० शून्य स्थापवी अे प्रमाणे नव कोठानो यंत्र लखवो. ॥ ३ ॥

षोडशादिके विशेषः

परन्तु १६ आदिना यंत्रमां जे विशेषता छे ते दर्शावाय छे.—

इष्टराशेस्तृतीयोऽंशः । पंचोनः ५ स्याद्वितीयके ॥

रूपा १ धिकोऽश्वे ७ षष्टे ६ च । क्रमाप्तादेकवर्धनम् ॥ ४ ॥

अर्थः—इष्ट राशिना बीजा भागमांथी पांच बाद करतां जे आवे ते बीजा कोठामां स्थापवो तयारबाद सातमा कोठामां [बीजा कोठाना अंकथी] १ अधिक स्थापवो, तेमज छट्टा कोठामां पण अनुक्रमे प्राप्त थयेला अंकथी [सातमा कोठाना अंकथी] १ अधिक अंक स्थापवो. ॥ ४ ॥

त्रिभागेचैकवृद्धौ स्याद्व्येऽधिके त्रयाधिकः ॥

क्रमान्मध्येतथेशाने । कौवेर्यासद्वयाधिकः ॥ ५ ॥

અર્થ:-એક વૃદ્ધિવાળો ત્રિભાગ હોય અથવા તો બે વૃદ્ધિવાળો ત્રિભાગ હોય તો તે અનુક્રમથી મધ્યમાં તથા ઇશાન કોણમાં બે અધિક સહિત અંક સ્થાપવો. ॥ ૫ ॥

ક્રમેણગ્રૌચત્રારુણ્યા-મંકવૃદ્ધિર્વિધીયતે ॥

एवम्यथेष्टयंत्राणि । जायन्तेनवकोशके ॥ ६ ॥

અર્થ:-ત્યારબાદ અનુક્રમે અગ્નિકોણમાં અને પશ્ચિમ દિશામાં અંકવૃદ્ધિ કરવી, એ પ્રમાણે નવ કોઠાઓમાં ઇષ્ટરાશિવાળો કોઈપણ યંત્ર બને છે ॥૬॥

अत्राप्येकाधिकोमत्वे । स्वत्वात्पंचषडंकयोः ॥

समाधानं नशंकात्र । सारूप्याद्यावनेमते ॥ ७ ॥

અર્થ:-અહિં પણ એક અધિક અથવા એક ન્યૂન અંકથી યંત્ર બેસતો હોય તો પાંચ અને છ ના અંકમાં સરખાપણું ગીતે સમાધાન કરવું [એટલે ગણિત બરાબર મેળવવું] અને એ બાબતમાં શંકા ન કરવી, કારણકે યવનોના મતમાં [પણ] પાંચ અને છ નું સરખાપણું સ્પષ્ટ રીતે કહેલુંજ છે. ॥ ૭ ॥

૭	૦	૫
૨	૪	૬
૩	૮	૧

૧૨

૮	૦	૫
૨	૪	૭
૩	૯	૧

૧૩

૮	૦	૬
૨	૫	૭
૪	૯	૧

૧૪

૬	૦	૧
૮	૫	૬
૧	૧૦	૪

૧૫

૧	૦	૭
૩	૫	૮
૪	૧૧	૧

૧૬

૬	૧	૯
૮	૫	૩
૩	૧૦	૪

૧૭

७	१	९
८	६	३
२	१०	५

१७

७	१	१०
९	६	३
९	११	५

१८

८	१	१०
९	७	३
२	११	५

१९

७	१	११
१०	६	३
२	१२	५

१९

११	१	८
३	७	१०
५	१२	२

२०

८	१	११
१०	७	३
२	१२	५

२०

१०	३	१३
१२	९	५
४	१४	८

२६

१२	५	१५
१४	११	७
६	१६	१०

३२

१२	६	१५
१४	११	८
७	१६	१०

३३

१३	६	१५
१४	१२	८
७	१६	११

३४

१२	६	१६
१५	११	८
७	१७	१०

३४

१३	६	१६
१५	१२	८
७	१७	११

३५

१४	१९	१२
१३	१५	१७
१८	११	१६

४५

१८	११	२१
२०	१७	१३
१२	२२	१६

५०

२३	१६	२१
१८	२०	२२
१९	२४	१७

६०

અથાષ્ટે ૮ દુ ૧ ષડ્ ૬ ષન્દિ ૩ વાળા ૫ દ્રિ ૭ વાર્ધિ ૪-
 ગૃહ ૧ દ્વી ૨ તિરીતિર્વિશામુત્તમાસૌ ॥
 તયાસ્થાપ્પતે વિંશતેર્યંત્રમત્ર ।
 યથાદેવિપદ્માવતી સંસ્તવાદૌ ॥ ૧ ॥

અર્થ:-હવે આઠમું પહેલું છટું ત્રીજું પાંચમું સાતમું ચોથું નવમું અને ધીજું
 એ અનુક્રમથી નવ ગૃહમાં [કોઠાઓમાં] અંકસ્થાપના કરવાથી એ
 વિંશતિ યંત્ર વૈશ્યોને માટે અતિ ઉત્તમ કહ્યો છે, અને તે જેવી રીતે
 પદ્માવતી દેવીના સ્તોત્રાદિકમાં વિંશતિનો યંત્ર [વૈશ્યોમાટે] દર્શાવ્યો
 છે તેવી રીતે અહિં પણ તે યંત્ર સ્થાપવો. ॥ ૧ ॥ તે આ પ્રમાણે—

૨

૨	૯	૪
૭	૫	૩
૬	૧	૮

૧૫

૩	૧૧	૫
૯	૭	૪
૮	૨	૧૦

૨૦

વારુણી ૮ શ ૧ યમા ૬ ગ્ન્યા ૩ શા-
 મધ્ય ૫ વાયુ ૭ ત્તરા ૪ દિશિ ॥
 પલાદ ૯ શક્ર દિક્કોશૈઃ ।
 સ્યાત્પંચદશયંત્રકં ॥ ૨ ॥

૧ એ કોઠાઓમાં અનુક્રમે ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮-૯ અંકો સ્થાપન કરવાથી ૧૫ નો
 યંત્ર બને છે, અને ૨-૩-૪-૫-૭-૮-૯-૧૦-૧૧ સ્થાપવાથી ૨૦ નો યંત્ર બને છે.
 ૨ એ પંદરના યંત્રમાં વિચારીએ તો સ્લોકમાં જે ગૃહોનો ક્રમ ૮-૧-૬-૩-૫-૭-૪-૯-૨
 એજ કોઠાઓના નંબર પ્રમાણેનાજ અંક પચાસુ પૂર્વીએ ઉલટા ક્રમે આવેલા છે.

अर्थ:-अहिं आठमा पहेला छद्म त्रीजा पांचमा सातमा चौथा नवमा अने बीजा अे गृहोमां अनुक्रमे [१-२-३-४-५-६-७-८-९] अंको स्थापवाथी १५ ना अंकवाळो यंत्र बने छे. ॥ २ ॥

यंत्रे पंचदशानांत न्मध्ये पंचकलेखनं ॥

अष्टादशानांयंत्रांतः । ततः षट्कः प्रतिष्ठितः ॥ ३ ॥

अर्थ:-ते कारणथी १५ ना यंत्रमां मध्यकोठामां ५ नो अंक लखवो, अने तेथी [अथवा त्यारबाद] १८ ना यंत्रमां मध्यकोठामां ६ नो अंक लखाय छे ॥ ३ ॥

एक विंशतियंत्रस्य । मध्यसप्तक एवतत् ॥

अंकास्तत्रैकादशांतः । द्वादशान्तः मृषाततः ॥ ४ ॥

अर्थ:-अने ते कारणथी २१ ना यंत्रमां मध्यकोठामां ७ नोज अंक स्थपाय छे, अने त्यारबाद अंकस्थापना [त्रणथी] ११ ना अंक सुधीनीज स्थपाय छे, परन्तु जेओ १२ ना अंक सुधीनी स्थापना कहेछे ते मृषा-मिथ्या छे ॥ ४ ॥

विंशतेर्नत्रिभिर्भाग-स्तेनाष्टदशयंत्रवत् ॥

सिद्धिकोशेद्विकंदत्वा-यंत्रमार्गसमाश्रयेत् ॥ ५ ॥

अर्थ:-बळी २० ना अंकनो त्रीजो भाग थतो नथी [कारणके शेष वधे छे,] माटे १८ ना यंत्रवत् आठमा कोठामां २ नो अंक स्थापीने त्यारबाद यंत्रना मार्गनो (यंत्र गतिनो) आश्रय करी अंक स्थापतां जवुं ॥ ५ ॥

चंद्रकोशेत्रिकः षष्ठे । कोशेपि चतुरोधरेत् ॥

षट् पंचवाग्निकोशस्था । ऐक्यान्मध्येतुसप्तकः ॥ ६ ॥

अर्थ:-[ते यंत्र मार्गनो आश्रय आ प्रमाणे—] पहेला कोठामां ३ स्थापवा, छद्म कोठामां ४ स्थापवा, अग्निकोणमां रहेला कोठामां ५

અથવા ૬ એ ચત્તે અંક સદશ ગણીને સ્થાપવા, અને મધ્ય કોઠામાં ૭ સ્થાપવા ॥ ૬ ॥

વાયાવષ્ટનવોદીચ્યં । નિર્ધૌદશદ્વિતીયકે ॥

કોશેષકાદશસ્થાપ્યા । એતદ્યંત્રંહિ વિંશતે ॥ ૭ ॥

અર્થ:-વાયુકોણમાં ૮, ઉત્તરમાં ૯, નવમા કોઠામાં ૧૦, અને વીજા કોઠામાં ૧૧ સ્થાપવા, એ પ્રમાણે વિંશતિ યંત્ર [વૈશ્યોમાટે] થયો ॥ ૭ ॥

યદ્યેક વિંશયંત્રેપિ । આદિરેકાદશાંતકઃ ॥

અંકન્યાસો વિંશતેસ્તત્ । યંત્રેકે દ્વાદશાંતતા ॥ ૮ ॥

અર્થ:-જો ૨૧ યંત્રમાં પણ ત્રણથી અગિઆર સુધીનાજ નવ અંક સ્થાપના આવેછે, તે તો વિંશતિ યંત્રમાં તો બારસુધીના અંકે આવેજ કેવી રીતે ? [કારણકે ૨૧ થી તો ૨૦ નો યંત્ર ૧ ન્યૂન અંકવાળો છે.] ॥ ૮ ॥

તતઃ પંચદશાદિયંત્રાણિ

૪	૧૦	૧
૨	૫	૮
૯	૩	૬

૧૫

૨	૯	૪
૭	૫	૩
૬	૧	૮

૧૫

૨	૧૦	૪
૮	૫	૩
૬	૧	૯

૧૬

૨	૧૦	૫
૮	૬	૩
૭	૧	૮

૧૭

૩	૧૦	૫
૮	૬	૪
૭	૨	૯

૧૮

૩	૧૧	૫
૯	૬	૪
૭	૨	૧૦

૧૯

૩	૧૧	૫
૯	૭	૪
૮	૨	૧૦

૨૦ વૈશ્યોત્તમા

૩	૮	૯
૬	૧૦	૪
૧૧	૨	૭

બ્રાહ્મણોત્તમ ૨૦

૧૭	૨	૧
૪	૧૦	૬
૯	૮	૧૩

૨૦

* ૩-૧૧-૫ ઇત્યાદિ વિંશતિ યંત્ર વૈશ્યમાં ઉત્તમ છે.

૧	૬	૧૩
૨	૧૦	૮
૧૭	૪	૯

૨૦

શુદ્રોત્તમ

૪	૧૧	૬
૯	૭	૫
૮	૩	૧૦

૨૧

*	૧૮	૧૯
૧૩	૧૦	૧૪
૧૬	૧૨	૧૭

૪૦

આ પ્રમાણથી યંત્ર છે.

સપ્તકો વિંશતેયંત્રે । મધ્યભાગે પ્રતિષ્ઠિતઃ ॥

તત્ષોડશનવસ્થાને । દશસ્થાનેશ્ચયુગ્ ૭ દશ ॥ ૯ ॥

एकादशककोशस्था । अष्टादशततोद्धृताः ॥

सप्तवृध्यैतिकोशानां । त्रयंयंत्रेऽत्र सूत्रितम् ॥ ૧૦ ॥

અર્થ:-વિંશતિ યંત્રમાં ૭ નો અંક મધ્યભાગમાં સ્થેલો છે, તેથી નવના સ્થાને ૧૬ અને દશના સ્થાને ૧૭, અને કોઠામાં અગિઆર આવેલા હોય તો તેને સ્થાને ૧૮ સ્થાપવા, એ પ્રમાણે આ યંત્રમાં ત્રણ કોઠા સાત સાતની વૃદ્ધિએ સ્થાપવા કહ્યા છે. ॥ ૯ ॥ ૧૦ ॥

૧ પૂર્વે કહેવાયલા વિંશતિ યંત્રમાં જે ૭ આદિ અંકો સ્થાપ્યા છે, તે અંકોને સ્થાને એટલે તે અંકોને બદલે કહેવાતા અંકો સ્થાપવા, પરંતુ “ તે અંક જે કોઠામાં આવ્યો છે તે કોઠામાં ” એમ નહીં.

સપ્તાર્ધેનત્રિકેણાપિ । યોજને સ્થાનકત્રયી ॥

સત્તસ્થાનેદશન્યાસા-દેકાદશતદષ્ટકે ॥ ૧૧ ॥

અર્થ:-તથા સાતનું અર્ધ ત્રણ [સાઢા ત્રણ તો પળ પૂર્ણ અંકની આપેક્ષાએ ત્રણ] છે, તે ત્રણની યોજના પળ ત્રણ સ્થાનોમાં—ત્રણ કોઠામાં કરવી. જેથી સાતના સ્થાને ૧૦ સ્થાપવા, અને આઠના સ્થાને ૧૧ સ્થાપવા. ॥૧૧॥

વાણપટ્ટપદેન્યસ્તે । નવકેશેષમપ્યતઃ ॥

દ્વિત્રિચારુચતુષ્કાનાં । સ્થાનેપ્યંકાસ્તઽવહિ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ:-તથા પાંચ અથવા છ ના સ્થાને ૯ સ્થાપવા, અને બે ત્રણ તથા મનોહર અંક જે ચાર એ ત્રણ અંક ના સ્થાને તો એના એજ અંક રહેવા દેવા. ॥ ૧૨ ॥

સર્વત્રપ્યેકકોધાર્યઃ । પરમેશ્વરવાચકઃ ॥

ઇતિપદ્માવતી યંત્રે । નવકોશાદ્દમેઽભવન્ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ:-ચઢી એ સર્વ કોઠાઓમાં પરમેશ્વરના અર્થવાઢો ૧ નો અંક સ્થાપન કરવો, એ પ્રમાણે પદ્માવતી યંત્રમાં [પદ્માવતી દેવિના વીસવા ચાલીસના યંત્રમાં] નવ કોઠા થયા. ॥ ૧૩ ॥

મધ્યાત્સપ્તાષ્ટચંદ્રાંગે-ષ્ઠે કાધિક્યંચતુષ્ટયે ॥

કોણાં૪ક૧ભુજ૨રામે ૩ ષુ । પુનરેકાધિકઃક્રમઃ ॥ ૧૪ ॥

૨ એ પદ્માવતી યંત્રની સ્થાપના આ પ્રમાણે

૧૩	૧૮	૧૯
૧૬	૧૦	૧૪
૧૧	૧૨	૧૭

अर्थ:-[એ ઉપર કહેલી અંકસ્થાપના આ પ્રમાણે-] સાતમો આઠમો પહેલો અને છટો એ ક્રમવાળા ચાર કોઠાઓમાં મધ્ય અંકથી અનુક્રમે એકેકની વૃદ્ધિએ અંક સ્થાપના કરવી (૧૦-૧૧-૧૨-૧૩ અંકો સ્થાપવા,) અને ત્યારબાદ ચોથા નવમા વીજા અને ત્રીજા એ ચાર કોઠાઓમાં પણ ત્યાંથી આગળ [૧૩ થી આગળ] એકેક અધિક વૃદ્ધિએ અંકો સ્થાપવા [અર્થાત્ ૧૪-૧૫-૧૬-૧૭ એ અંકો સ્થાપવા. ॥ ૧૪ ॥

આદ્યાત્રયેઽધિકેતુર્યઃ । ષષ્ટાત્રયેધિકેનિધિઃ ॥

મધ્યાત્રયેધિકેપ્યાયઃ । इत्थंकोशात्रयाधिकाः ॥ ૧૫ ॥

અર્થ:-એ પ્રમાણે અંક સ્થાપના કરવાથી પહિલા કોઠામાં જે અંક આવ્યો છે, તેથી ત્રણ અધિક વૃદ્ધિવાળો અંક ચોથા કોઠામાં આવે છે, અને છટા કોઠાના અંકથી ત્રણ અધિક નવમા કોઠાનો અંક આવે છે, મધ્ય કોઠાના અંકથી ત્રણ અધિક પહેલા કોઠાનો અંક આવે છે, એ પ્રમાણે ત્રણ કોઠા ત્રણ ત્રણ અધિક અંકવાળા છે. ॥ ૧૫ ॥

આદ્યાત્પંચાધિકાઃદ્વિષ્ટા-મુને ૭ પંચાધિકાઃકૃતે ૪ ॥

સિદ્ધે ૮ પંચાધિકાનંદે ૯ इतिपंचाधिकात्रयी ॥ ૧૬ ॥

અર્થ:-તથા પહેલા કોઠાના અંકથી પાંચ અધિક અંક વીજા કોઠામાં રહ્યો છે, અને સાતમા કોઠાના અંકથી પાંચ અધિક અંક ચોથા કોઠામાં આવે છે, અને આઠમાંથી પાંચ અધિક અંક નવમા કોઠામાં આવે છે, એ પ્રમાણે ત્રણ કોઠાએ પાંચ પાંચ અધિક અંકવાળા છે. ॥ ૧૬ ॥

ભૂવિશ્વાંકાઆદ્યકોશે । તદધઃક્ષણચંદ્રભાક્ ॥

તદધશ્ચંદ્રપૃથિવી-ત્યંકૈઃકોશત્રયીભૃતા ॥ ૧૭ ॥

અર્થ:-ત્યાં પહેલા કોઠામાં ભૂ=૧ અને વિશ્વ=૩ એટલે ૧૩ નો અંક સ્થપાય

૧ પંચદશયંત્રાત્ ૨૦ યંત્રે પંચાધિકત્વાત્.

* આદ્યાત્ એટલે પંદરના યંત્રથી-इतिटिप्पनिकायाં.

છે, અને તેની નીચે ક્ષણ=૬ અને ચંદ્ર=૧ એટલે ૧૬ નો સ્થપાય છે, તેની નીચે ચંદ્ર=૧ પૃથ્વી=૧ એટલે ૧૧ નો અંક સ્થપાય છે, એ પ્રમાણે ત્રણ જાતના અંક સ્થાનો વહે [૧૩-૧૬-૧૭ વહે] ત્રણ કોઠા (પહેલી અથવા પંક્તિએ ત્રણ કોઠા) મરાયલા—સ્થપાયલા છે. ॥ ૧૭ ॥

યુગ્મૈકધરણંસિદ્ધૌ । વ્યસ્તાઃસંખ્યાક્રમાત્પરે ॥

एकादशेभ्यःपरतो । यथायुग्मैकमाहितम् ॥ १८ ॥

અર્થ:-તથા [સિદ્ધમાં=] આઠમા કોઠામાં યુગ્મૈક એટલે ૧૨ નો અંક સ્થાપવો, ત્યારબાદ આગળ આગળના [વાંમાવર્તના] ક્રમથી એકેક વૃદ્ધિવાળા અંકો સ્થાપવા. જેમ ૧૧ પછી એક અધિક ૧૨ નો અંક સ્થાપ્યો [સંબંધ અગ્રગાથામાં] ॥ ૧૮ ॥

तथा षोडशतोवृद्धौ । निधौसप्तदशस्थिताः ॥

पूर्वषोडशतोभूमी-विश्वांकस्यात्तदुत्तराः ॥ १९ ॥

અર્થ:-તેમ ૧૬ થી એક અધિક ૧૭ નો અંક નિધિમાં એટલે નવમા કોઠામાં સ્થાપવો. તથા ૧૬ થી પૂર્વે ૧૩ નો અંક છે, તેથી તે તેરના અંક થી એક અધિક અંક [સંબંધ અગ્ર ગાથામાં] ॥ ૧૯ ॥

चंद्राभोनिधयः१४षष्ठ-स्थानस्थाःरवे निधेः १ पदात् ॥

पूर्व पूर्वांकवृद्धत्वा-दधोपिचंद्रवार्धयः ॥ २० ॥

અર્થ:-ચંદ્રાંભોનિધિ=૧૪ થાય તે નવમા કોઠાથી ઉપરના છઠ્ઠા કોઠામાં સ્થાપવો. વળી પૂર્વ પૂર્વના [૧૬ આદિ] અંકોથી એકેક અધિક વૃદ્ધિવાળા [૧૭ આદિ] અંકો હોવાથી જેમ છઠ્ઠા કોઠામાં ચંદ્રવાધિ એટલે ૧૪ નો અંક આવ્યો છે, તેમ છઠ્ઠાથી નીચેના નવમા કોઠામાં પણ ૧૭ નો અંક છે તે પણ ચંદ્રવર્ધિસંજ્ઞા વાળોજ આવેલો છે. ॥ ૨૦ ॥ [તેનું કારણ કહેવાય છે]

तत्रांभोनिधिशब्देन । सप्तसंख्याक्रमान्मताः ॥

निबध्नंतियतःप्राच्या-श्चतुरः सप्तवांबुधीन् ॥ २१ ॥

અર્થ:-અંભોનિધિ અથવા વાર્ધિ આદિ જે સમુદ્રવાચક શબ્દો છે, તે સમુદ્ર વાચક શબ્દોની સંજ્ઞા વડે સાતનો અંક પળ ક્રમથી કહેલા છે, જે કારણથી પ્રાચીન વિદ્વાનો સમુદ્ર શબ્દથી ૪ અથવા ૭નો અંક કહે છે. ॥૨૧॥

સૂત્રમેકં યથાકાર્ય-દ્વયે પ્રાહુઃ પ્રસાધનમ્ ॥

તથાંભોનિધિશદ્વોયં । કોશદ્વિતયસાધકઃ ॥ ૨૨ ॥

અર્થ:-જેમ એકજ સૂત્ર બે કાર્યમાં સાધન રૂપ કહ્યું છે, તેમ આ સમુદ્ર-વાચક શબ્દ પળ અહિં બે કોઠાઓના બે અંકનો ૧૪-૧૭ નો સાધક છે. ॥ ૨૨ ॥

ષષ્ઠાત્સ્વેવાળદૃધ્યા । સ્યાદંકં ઇકોનવિંશતે ॥

ચતુર્દશાંકેવાળોને । યદ્વાનવકલેખનમ્ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ:-છઠ્ઠા કોઠાથી ઉપર [છઠ્ઠા કોઠાના ૧૪ થી] પાંચ અધિક અંકવાળો ૧૯ નો અંક આવે છે, અથવા એજ ૧૪ માંથી પાંચ * ન્યૂન કરતાં જે ૯ નો અંક આવે છે, છઠ્ઠા કોઠા ઉપર ત્રીજા કોઠામાં લખવો. ॥ ૨૩ ॥

ચતુર્દશાંકદગ્રેપિ । યદ્વાપંચદશાંકકઃ ॥

પ્રાપ્તસ્તમાત્ ષટ્શૂનત્વે । લેખ્યાઅગ્નિ પદેશનવ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ:-અથવા ચૌદની આગળ પંદરનો અંક આવે છે, તે પંદરમાંથી છ વાદ કરતાં [કોઠાનો છ નો અંક વાદ કરતાં] ૯ પ્રાપ્ત થાય છે, માટે પળ પળ ત્રીજા કોઠામાં ૯ અંક લખવો. ॥ ૨૪ ॥

ષટ્શૂનત્વેમનો૧૪રંકે । વસવ ૮ સ્તિથિસંમિતે ૧૫ ॥

પંચોનત્વેદિશોમધ્યે૧૦ । ષટ્શૂનત્વેદિક્ચસૂત્રિતં ॥ ૨૫ ॥

૨ વાળોનત્વે ષટ્શૂન એક શેષાત્ અગ્રે નવાકાત્

* વાળોનત્વે ષટ્શૂન એક શેષાત્ અગ્રે નવાંકાન=કોઠાનો ૬ નો અંક તેમાંથી ૫ વાદ કરતાં ૧ આવે તેની અગ્રે, છઠ્ઠા કોઠામાં રહેલા ૧૪ અંકમાંથી ૫ વાદ કરતાં ૯ આવે તે સ્થાપતાં ૧૯ નો અંક બીજી કોઠામાં સ્થપાય.—ઇતિ ટિપ્પનિકા ભાવાર્થ.

અર્થ:-મનુ=૧૪ ના અંકમાંથી [છટ્ટા કોઠાના ૧૪ માંથી] છ ન્યૂન કરતાં વસુ=૮ આવે, અને [૧૪ ને વદલે અગ્રાંક] ૧૫ માંથી પાંચ વાદ કરતાં દિર્ઘા=૧૦ આવે, તે મધ્યમાં સ્થાપવો એ પ્રમાણે ૬-૮-૧૦ એ ત્રણ અંકની સૂત્રણા રચના દર્શાવી છે. ॥ ૨૫ ॥

યદ્વાયતુર્યકોશસ્થ-ત્રિકષણ્મેલનાન્નવ ॥

સિધ્ધ્યંતકૃકૌશયોર્દ્ય૨શ્વ૭-યોગાદપિયથાનવ ॥ ૨૬ ॥

અર્થ:-અથવા પહેલા અને ચોથા કોઠામાં રહેલા ૩ અને ૬ ને મેલવતાં ૯ થાય, અથવા આઠમા અને નવમા કોઠામાંના ૨ તથા ૭ એ [૧૨ માંના ૨ તથા ૧૭ માંના ૭ એ બે ને મેલવતાં પણ જેમ ૯ થાય છે. ॥ ૨૬ ॥

તથાષ્ટપદસ્થાયિ । ચતુઃકેણક્રમાગતઃ ॥

પંચકોયોજ્યતેજાતં । નિશ્ચયાન્નવધારણમ્ ॥ ૨૭ ॥

અર્થ:-અથવા છટ્ટા કોઠામાં રહેલા [૧૪ માંના] ૪ અંકની પછી અનુક્રમે આવતો [અંકગણિતના અનુક્રમમાં આવતો] ૫નો અંક, તે બે ને મેલવતાં પણ નિશ્ચયથી ૯ નું અંકસ્થાપન ત્રીજા કોઠામાં થાય છે. ॥ ૨૭ ॥

નવકેપિચપંચાલ્યા । તસ્યસ્થાનેતદાસનાત્ ॥

યદ્વામધ્યસ્થપંચાકે । પૂર્વાકમેલનાન્નવ ॥ ૨૮ ॥

અર્થ:-[એ ચાર અને પાંચનો અંક મેલવવાનું કારણ કે] નવ કમાં પણ પાંચનું નામ છે, (અર્થાત્ ' નવ ' કહેવાથી પાંચ નો અર્થ થાય છે,) કારણ કે પાંચના સ્થાને નવનો અંક પણ [વિંશતિ યંત્રમાં જેમ ૧૫ વા ૧૬ વા ૧૯ એકજ કોઠામાં આવે છે તેમ] આવે છે. માટે અથવા નવની

૧ પદ્માવતી સ્તોત્રના આ ગ્રંથમાંજ દર્શવેલા પહેલા મૂળ કાવ્યમાં બીજા ચરણમાં કહ્યું છે.

સંખ્યામાં પાંચનો અંક સર્વથી મધ્યમાં આવ્યો છે. માટે તે પાંચના અંકમાં પૂર્વનો ચારનો અંક મેઢવતાં પળ ૯ થાય છે. ॥ ૨૮ ॥

ષટ્પંચકયોરંત-ર્ભાવાત્સર્વાકસંગ્રહઃ ॥

વ્યાખ્યાયાંનવતત્સાક્ષાત્ । વાળષણ્નવસૂત્રતઃ ॥ ૨૯ ॥

અર્થઃ--અથવા સર્વ અંકનો એટલે નવ અંકનો અંતર્ભાવ પાંચ અને છ એ બે અંકમાં છે, તે કારણથી વ્યાખ્યામાં [આ વિંશતિ યંત્રની વૃત્તિમાં] જે નવનો અંક છે તે ને સાક્ષાત્ ૫-૬-૯ એ ત્રણે અંકની સૂત્રણાથી [ત્રણે અંક રચનામાં સદશપણાથી] કહ્યો છે. ॥ ૨૯ ॥

વસવોઽષ્ઠૌ મુજરસ્થાને । તેઽષ્ટદશસચ્ચદ્રતઃ ॥

ચંદ્રાંમોનિધિસૂત્રસ્ય । ચંદ્ર શદ્વસ્યસંગ્રહાત્ ॥ ૩૦ ॥

અર્થઃ--ત્યાં વસુ એટલે ૮ નો અંક તે [મુજસ્થાને=] બીજા કોઠામાં લખવો અને તેને ચંદ્ર=૧ સંહિત કરતાં ૧૮ નો અંક થાય, કારણકે ચંદ્રામોનિધિ એ સૂત્રથી અહિં ચંદ્ર=૧ નું ગ્રહણ [અનુવૃત્તિથી] ગ્રહણ કરવાનું છે. ॥ ૩૦ ॥

વાળવૃદ્ધા જવેત્યર્થાત્ । ષડ્વૃદ્ધા સવોથવા ॥

ચતુર્દશપદે ષષ્ટે । તેસસદશતોહિસ્વે ॥ ૩૧ ॥

અર્થઃ--પાંચની વૃદ્ધિથી [આઠમા કોઠાનો ૧૨ માંનો ૨ નો અંક જેમ] જવ=૭ થાય છે, અને છ ની વૃદ્ધિથી ૮ થાય છે, તેથી છઠ્ઠા કોઠામાં ૧૪ તે સત્તરની ઉપર રહેલા છે (૬+૮=૧૪ તથા ૯+૮=૧૭ એ પ્રમાણે બને અંક ૧૪ અને ૧૭ તે પોતાના કોઠાથી આઠ આઠ અધિક છે.) ॥ ૩૧ ॥

૧ સંખ્યાયાં પંચકો મધ્યસ્થઃ તસ્મિન્ સર્વાકા મિહંતિ સર્વે મુલ્કસ્થાનમવર્ણમિત્યાદિવત્= જેમ સર્વ અક્ષરોમાં અ વર્ણ મુલ્ક્ય છે, કારણકે તેમાં સર્વ અક્ષરોનો સમાવેશ થાય છે, તેમ સર્વ (નવ) અંકોમાં ૫ નો અંક મધ્યસ્થ છે, તેમાં સર્વ અંક મળે છે.
૨ પંચકાત્ પૂર્વાકઃ ૪ તેન મેલને નવ=સ્પષ્ટાર્થઃ—

વાણ૫૬૬ યોગતેશ્વૈકા-દશતત્સંમુખેનવ ॥

મધ્ય૧૦નવધિકં ચાગ્રૌ । પ્રાચ્યાંવસ્વધિકંતતઃ ॥ ૩૨ ॥

અર્થ:-તથા પાંચ અને છ મઢીને ૧૧ નો અંક જેમ (૧૬ માંના ૬ વા ૫ ની નીચે) સન્મુખ રહ્યો છે, તેમ [૧૪ ના] ૪ અને ૫ મઢીને બનેલો ૯ નો અંક પણ ૧૪ ની ઉપર ૧૯ ના રૂપમાં સન્મુખ રહ્યો છે, અને વિદિશિમાંથી ૧૧ ની પણ સન્મુખ રહ્યો છે ॥ તથા મધ્યગત ૧૦ થી ૯ અધિક એવો ૧૯ નો અંક અગ્નિકોણમાં આવ્યો છે, ત્યારે એજ ૧૦ થી ૮ અધિક ૧૮ નો અંક પૂર્વ દિશામાં આવ્યો છે તે યોગ્યજ છે ॥ ૩૨ ॥

પાઠાંતરે વાણરૂપ । વસુદિગ્દિગ્દીર્ગીતીરણાત્ ॥

સ્યુઃપંચદશતદ્વાણ-રૂપાભ્યામિહ રામશ્ચગાઃ ॥ ૩૩ ॥

અર્થ:-પાઠાન્તરથી (અન્ય ગ્રંથના પાઠમાં) વાણ રૂપા વસુ દિગ્ દિગ્ એ પ્રમાણે કહેવાથી તે વાણ=૫ રૂપ=૧ મઢીને ૧૫ થાય છે તે ત્રીજા કોઠામાં સ્થપાય છે. ॥ ૩૩ ॥ (અર્હિ ૧૯ વાઢા ત્રીજા કોઠામાંજ ૧૫-૧૯ એ બે લેવાય છે.)

વસુયુક્તાદિશસ્તેષ્ટા-દશદ્વિતીય કોશગાઃ ॥

દિશોમધ્યગતાઐવં । સિદ્ધં વિંશતિયંત્રકં ॥ ૩૪ ॥

અર્થ:-અને વસુ ૮ સહિત દિશા=૧૦ એટલે ૧૮ નો અંક ત્રીજા કોઠામાં સ્થપાય છે. અને દિશા=૧૦ નો અંક તો મધ્યમાં હોય છેજ, એ રીતે પણ વિંશતિયંત્ર સિદ્ધ થાય છે ॥ ૩૪ ॥

સ્વેચરાભાસ્કરાદ્યાયે । ઈશદિષુદિશાસ્વમી ॥

મૃવિશ્વાદ્યાસ્તથૈવાંકા-ન્યસનીયાયથાગમ્ ॥ ૩૫ ॥

અર્થ:-તથા ઈશાન કોણ વિગેરે દિશાઓમાં અનુક્રમે સૂર્ય વિગેરે પ્રહો સ્થાપવા, અને અનુક્રમે [મૃ વિશ્વ=] ૧૩ વિગેરે અંકો પણ આગમને અનુસારે સ્થાપવા. ॥ ૩૫ ॥

अत्रैवमंका एकाद्या । यावदेकोनविंशतिः ॥

एक वेश्मनि सावर्ण्यात् । चितायां पंचषट्कयोः ॥ ३६ ॥

अर्थः—अे प्रमाणे अे विंशति यंत्रमां १ थी मांडीने १९ सुधीना अंक यथा योग्य । १०-११-१२ इत्यादि रीते आवे, परन्तु १-२-३ इत्यादि रीते नहिं. अे रीते] आवे. कारणके अेक कोठामां ५ अने ६ नो अंक सहश होवाथी अेक अेकठो आवे छे (अर्थात् १५-१६ अे बे अंक अेकज कोठामां आवे छे.) ॥ ३६ ॥

पुनःपुनश्चंद्रपदा-दमृतांशोःप्रधानता ॥

पद्मावत्या.साधनेषु । चक्रेश्वर्यारवेरिव ॥ ३७ ॥

अर्थः—पुनः पुनः चंद्र=१ नो शब्द [पद्मावती काव्यमां] आववाथी पद्मावतीना विंशति यंत्रमां चंद्रनी प्रधानता छे, जेम चक्रेश्वरी देवीना यंत्रमां सूर्यनी प्रधानता छे तेनी पेठे. ॥ ३७ ॥

ततःपंचदशांकस्यां—तर्भावः क्रियतेबुधैः ॥

कलावाचि षोडशांके । सर्वत्र पंचकाश्रयात् ॥ ३८ ॥

अर्थः—ते कारणथी विद्वानो कलावाचक ('कला' शब्दथी) १६ ना अंकमां सर्वत्र ५ ना अंकनो आश्रय होवाथी १५ ना अंकनो अंतर्भाव करे छे [अर्थात् १६ अने १५ अे बे चंद्रनी कला अने तिथिवाचक होवाथी सहश गणीने गणितमां तुल्य गणे छे.] ॥ ३८ ॥

यथैकादशतः पंच—धिकत्वे षोडशोपरि ॥

चतुर्दशोपरितथा । युक्तैवैकोन विंशतिः ॥ ३९ ॥

अर्थः—जेम सातमां कोठाना*११ ना अंकथी चोथा कोठानो १६ नो अंक

❀ एकादशादिषु १-२-३-४-५ पंच षट्कयोरेकत्वात् ७-८-९-१० इति. ततः ११-१२-१३-१४-१५-१६-१७-१८-१९ इत्येकसर्वांकाः अर्थात् ११ थी १९ सुधीनानव अंक ते १ सहित सवे अंक गणाय.

પાંચ અધિક છે, અને ઉપર આવેલો છે, તેમ ત્રીજા કોઠાનો ૧૯ નો અંકપણ છઠ્ઠા કોઠાના ૧૪ ના અંકથી પાંચ અધિક હોઈ ને ઉપર આવ્યો છે તે યુક્તજ છે. ॥ ૩૯ ॥

યંત્રેસ્યાદ્વિંશતેઃ સૈકે । ચત્વારિંશત્સુ સંગ્રહાત્ ॥

एकोनविंशतौतत्र । केवलं नवकं ग्रहः ॥ ४० ॥

અર્થ:-વઢી સર્વ કોઠામાં ૧ સહિત હોવાથી એ વિંશતિ યંત્રમાં ૪૦ નો સંગ્રહ [સર્વ બાજુથી ૪૦ ની ગણત્રી] થવાથી એજ વિંશતિ યંત્ર ૪૦ નો યંત્રપણ ગણાય. પરંતુ તફાવત એજ કે એમાં ૧૯ ના સ્થાને કેવલ ૯ નો અંક ગણત્રીમાં લેવો પરંતુ ૧ નો અંક ન ગણવો ॥ ૪૦ ॥

एकोनविंशतिःपूर्णा । संख्येयाकोण योजने ॥

नान्यथासंगतियंत्रे । वैषम्यात्त्रिविभाजने ॥ ४१ ॥

અર્થ:-પરન્તુ સ્ખળાથી સ્ખળાની [વિદિશિની] પંક્તિ ગણતાં એ ૧૯ નો અંક સંપૂર્ણ ગણવો. નહિતર ત્રણ વિભાગમાં વિષમતા આવવાથી યંત્રને વિષે યંત્ર પદ્ધતિ—ગણિતરીતિ મઢતી આવે નહિં. ॥ ૪૧ ॥

सैक त्रिंशत्सु खेटां ૧૬-શ્રત્વારિંશત્ત્વ વિંશતેઃ ॥

यंत्रे तदस्य द्विगुण । फलदानस्य सूचनम् ॥ ४२ ॥

અર્થ:-૧ ના અંક સહિત ૩, એટલે ૧૩ એક સહિત વસુ=૮ એટલે ૧૮ અને એક સહિત સ્વેટ ૯=એટલે ૧૧ માંથી ૯ એ ત્રણ મઢીને એ વિંશતિ યંત્રમાં ૪૦ થાય છે. તેથી એ યંત્ર દ્વિગુણ ફલ આપે એવી સૂચના વાઢી છે. કારણકે ૪૦ તે વીસથી દ્વિગુણ છે, માટે ફલ દ્વિગુણ છે. ॥ ૪૨ ॥

૧ ત્રણે મઢીને ૪૦ ની ગણત્રી ન થવાથી અહિં ત્રણ વિભાગની વિષમતા જાણવી.

अत्रकेचिदुचुर्न भुविश्वेत्यादिकाव्ये यंत्रन्यासः किन्तु भु इत्येकाक्षरोमंत्रः विश्वेति त्रयोदशाक्षरः ईक्षण इति द्व्यक्षर इत्यादि अक्षरगणनया मंत्र भेदान् व्याख्याति तदल्पं यंत्राधिकारात् तथा १-१३-२-११-१२-१- इति पुनरेकाक्षर मंत्र गणनापत्तेश्च यदि विश्व शब्देन त्रयंतदापि १-३-२ ११-१२-१ तथैव यदि संख्या शब्देन एक संख्या पदेन १९ तदा तावत्संख्याक्षर मंत्रस्य दोषः प्रतीतः एवं षण् नव वसू नित्यत्र नवाक्षरे प्रोक्ते पुनः खेचर पदेन तदुक्तिर्ज्ञेया आशा पदेन दिक् पदेन च पौनरुक्त्यं । तथा भू विश्व १३ ईक्षण चंद्र १२ चंद्र पृथिवी ११ युग्मैक २ इत्यत्रापि तद् भावनीयमीति अत्रापि विंशति २० योजना तत्र प्रथमं निरेकत्वे योजना ३-८-९ ॥ ६-१०-४ ॥ ११-२-७ ॥ ३-६-११ ॥ ८-१०-२ ॥ ९-४-७ ॥ ३-१०-७ ॥ ९-१०-१ ॥ इत्यष्टधा योजना.

अत्र एकादशस्थाने कोणगत्यां एक गणनं 'एक एकु एक' इति लोके एकेन गुणने तदेव इति शास्त्रे संख्यायां अविवक्षातः अविवक्षापि एकस्य वस्तुस्वरूपात् स्वात्मलाभे परानपेक्षणात् 'लहु संखिजं दुच्चिय' इति सिद्धान्त वचनात् चैके

भू विश्वेत्यादि यंत्रे । विंशतिर्गति मेलने ॥

गतीनां विंशति ज्ञेया । गुरुणामुपदेशतः ॥ ४३ ॥

३-८-९ । १-१८-१ । ३ एकोना अष्ट ७-१-९ यद्वा कोशद्वयेन विंशतिः १३-७ एवं २० ततः १-१९ एकोन करण ज्ञापकं बाण षण् नव सूत्रं बाणोनाः षट् तदा एक एव । एव भेकाधिकत्वेपि सैक निरेक विधे ज्योतिःशास्त्रादौ प्रसिद्धेः नवस्थाने पंचकं भावने १३-१-१-५ । १-१८-१ । १-३-१-१५ अत्रांक व्यस्त करणे ज्ञापकं 'बाणरूप वसुदिक् दिगितिपाठः अथ बाण षण् नव इति पाठात् पंचक स्थाने षट् भावने १३-१-६ । १-३-१ ८-१-६ । ३-१-१६ एव मुपरितनं पंक्तौ विंशति योजना एकादशधा ऐश्वर्ये तृतीये कोशे १५ रक्षायां १६ विद्यार्थे १९ अग्निकोणे लेखनं १६-०-४ । ६-१०-४ । ६-०-१४ । इति मध्यपंक्तौ तिस्रो योजना ११-२-७ । १-१२-७ । १-२-१७ । इत्यधः पंक्तौ त्रेधा योजना एवमायतरीत्या ९ योजना शेष माधिकं तत्रांक वैरूप्यात् १३-६-१ । ३-१६-१ । ३-६-११ । इति प्रथम पंक्तौ

વિંશતિત્રયં ૧૮-૦-૨ । ૮-૧૦-૨ । ૮-૦-૧૨ । इति मध्य पंक्तौ विंशतित्रयं
 ૧-૪-૭ એકાધિક ૪ તદા ૫ તદધઃ એકોન ૭ તદા ૬ એવં ૧-૫-૬ । તતઃ
 એકોન ૪ તદા ૩ એકાધિકાઃ સપ્ત ૭ તદા ૮ એવં ૧-૩-૮ અથ નવ ૯ સ્થાને
 પંચભાવને ૧૫-૪-૧ । ૫-૧૪-૧ । ૧-૧-૧-૧૭ । अत्रैक कोप्याधिकः १५-१९
 इति द्वेधा एकस्मिन् कोशे स्थापनात् पंचकस्थाने षट्कभावेन १६-३-१ एकोन
 ૬ તદા ૫-૧૪-૧ એકાધિકાઃ ૬ તદા ૭ પુનઃ એકાધિકથં ૪ તદા ૫ પુનઃ
 એકાધિકાઃ સપ્ત ૭ તદા ૮ એવં ૭-૫-૮ । इति तृतीय पंक्तौ उद्भत्वे
 વિંશતિત્રયં ૩-૧૦-૭ । कोणे ૧-૧૦-૧ द्वितीय कोणे अत्रापि ११ स्थाने
 એકગણને સમાધિઃ પ્રાગ્વત્ મૂલમેકં એવ તત્ર મધ્યસ્થ દશાનુરોધા-
 દેકાદશ ભાવાત્ એવં ૯ યોજના આયતત્વે ૯ યોજના ઉદ્ભત્વે ગતિદ્વયં
 કોણયોઃ એવં સર્વા વિંશતિવારં વિશતયઃ અત્ર ૧૩-૭ એવં ૨૦ હ્યં યોજના
 અદોલન સિંહાસન યંત્રાદિષુ મધ્ય પંક્તૌ કોશદ્વય મીલનાત્તાવદંક
 સાધનાત્ તદનુસારેણ તથા ૧-૩-૧-૧૫ इत्यादि योजना कोश चतुरंक
 મીલનાત્ જાયતે સા કમલાકાર વિંશતિ યંત્રે કોશચતુષ્ટય મેલનાનુસારા
 દ્વેધા શેષા યોજના અપિ સૂત્રસ્ય ગંભીરાર્થત્વાત્ યંત્રેષુ ગતીનાં વૈચિત્ર્યા-
 ચાવગમ્યાઃ ‘ भू विश्व १३ क्षण चंद्र १६ चंद्र पृथिवी ११ युग्मै क १२
 સંખ્યાક્રમાત્ ચન્દ્રાંભોનિધિ ૧૭-૧૪ वाण् षण् नव १५-१६-१९ वसू न ८
 ૧૮ दिक् १० खेचरादिषु ॥

અર્થઃ-અહિં કેટલાક એમ કહે છે કે—ભૂ વિશ્વ इत्यादि પદોવાળા પ્રથમ
 કહેવાયલા વિંશતિ યંત્ર સંબંધી પદ્યાવતી કાવ્યમાં યન્ત્રન્યાસ એટલે
 અંક સૂચના વા અંકસ્થાપના કહી નથી, પરંતુ ભૂ એ એકાક્ષરી મંત્ર છે,
 અને વિશ્વ એ પદથી ૧૩ અક્ષરવાળો મંત્ર, અને હ્રક્ષણ* એ પદથી બે
 અક્ષરવાળો મંત્ર [હ્રક્ષણ એટલે નેત્ર અર્થ હોવાથી બે અક્ષરવાળો મંત્ર]
 છે, इत्यादि રીતે અક્ષરોની ગણત્રી વડે મંત્રના ભેદોની વ્યાખ્યા કરી છે,
 પણ તે અહિં અલ્પ એટલે ગૌણ છે, કારણકે અહિં તો યંત્રનો અધિકાર
 ચાલે છે.

❀ કાવ્યમા ક્ષણ એટલે ૬ ના અર્થ વાળો શબ્દ કહ્યો છે, અને અહિં હ્રક્ષણ શબ્દ તેના
 અર્થવાળો કહ્યો તે પદ્યાનો શબ્દ વિશ્વ છે તેનો વડલે વિશ્વે હોય તો તેમ થાય.

તથા ૧-૧૩-૨ । ૧૧-૧૨-૧ એ પ્રમાણે પુનઃ એકાક્ષર મંત્ર ગણનાની પ્રાપ્તિ હોવાથી જો વિશ્વ શબ્દથી ૩ વિચારીએ તો પણ ૧-૩-૨ । ૧૧-૧૨-૧ થાય અને તે પ્રમાણે 'સંખ્યા' એ શબ્દ વહે એક શબ્દ સહિત ૧૯^૧ થાય, ત્યારે તો તેટલી સંખ્યાવાળા અક્ષરોનો એટલે ૧૯ અક્ષરોનો મન્ત્ર [વિંશતિ મંત્ર] દોષ વાળોજ સમજાય છે, અને એ પ્રમાણે તો પણ નવ વસ્તુની=૬-૯-૮ એ પદોમાં નવ અક્ષર કહ્યા છે, અને પુનઃ સ્વેચ્છરાશાદિષુ એ પદોમાં સ્વેચ્છર એ પદવહે પણ ૯ અક્ષર કહ્યા છે, તેથી દ્વિરુક્તિ કથન દોષ જાણવો, અને આશા એટલે ૧૦ તેમજ દિક્ એટલે પણ ૧૦ એ પણ દ્વિરુક્તિ - પુનરુક્તિ દોષ પ્રાપ્ત થાય છે.

તથા ભૂ વિશ્વ=૧૩ ર્દક્ષણ ચંદ્ર=૧૨ ચંદ્ર પૃથિવી=૧૧ અને યુગ્મૈક=૧૨ એ પદોથી એમાં પણ વિંશતિની એજ ભાવના વિચારવી (એટલે સદોષ છે વિચારવી) હતિ તર્ક વિચાર સમાપ્ત:

હવે દ્વિગુણ ગણત્રીવાળા વિંશતિ યંત્રના ગતિભેદ કહેવાય છે.
અત્રાપિ વિંશતિ ૨૦ યોજના—તત્ર પ્રથમં નિરેકત્ત્વે યોજના

અર્થ:-અહિં [૪૦ ની ગણત્રીવાળા] વિંશતિ યંત્રમાં ૨૦ ની યોજના આપ્રમાણે—ત્યાં પ્રથમ ૧ ના અંક રહિત ૩ આદિ અંકોથી ૨૦ ની ગણત્રી થાય છે તે આ પ્રમાણે—

પહેલી તીર્છી પંક્તિમાં [૧૩-૧૮-૧૯ માં] ૩-૮-૯ એટલે ૨૦ ॥
બીજી તીર્છી પંક્તિમાં [૧૬-૧૦-૧૪ માં] ૬-૧૦-૪ એટલે ૨૦ ॥
ત્રીજી તીર્છી પંક્તિમાં [૧૧-૧૨-૧૭ માં] ૧૧-૨-૭ એટલે ૨૦ ॥

૧ ભૂ=૧ વિશ્વ=૧૩ ર્દક્ષણ=૨ ચંદ્રચંદ્ર=૧૧ પૃથ્વીયુગ્મ=૧૨ એક=૧ [અથવા એક=૧

અને સંખ્યા=૯=૧૯)

^૧ એક=૧ સંખ્યા-૯ એટલે ૧૯

૪૦	૪૦	૪૦	૪૦	૪૦
૪૦	૧૩	૧૮	૧૯	૪૦
૪૦	૧૬	૧૦	૧૪	૪૦
૪૦	૧૧	૧૨	૧૭	૪૦
૪૦	૪૦	૪૦	૪૦	૪૦

૦ હતિ દ્વિગુણાંક
વિંશતિયંત્રે ૪૦

પુનઃ એ પ્રમાણે અઘઃપંક્તિમાં [એટલે ૧૩-૧૬-૧૧] ૩-૬-૧૧ એટલે ૨૦ ॥ ૮-૧૦-૨ એટલે ૨૦ ॥ ૯-૪-૭ એટલે ૨૦ ॥ પુનઃ બેવિદિશિ પંક્તિઓમાં ૩-૧૦-૭ એટલે ૨૦ ॥ ૯-૧૦-૧=૨૦ ॥ એ પ્રમાણે આઠ પ્રકારે એકના અંક રહિત * ગણત્રી કરી

અહિં વિદિશાની પંક્તિમાં ૧૧ ના સ્થાને જે બે એકઢા છે તેનો ગુણાકાર કરતાં ' એક એકે એક ' એ પ્રમાણે લોકમાં એક વડે [કોઈપણ રકમને] ગુણવાથી જવાબ તેનો તેજ આવે છે, માટે શાસ્ત્રમાં ૧ ના અંકને સંખ્યાની વિવક્ષા નથી એટલે ૧ ને સંખ્યામાં ગણ્યો નથી, કારણકે એક છે તે પોતે વસ્તુ સ્વરૂપ એટલે સ્વાભાવિક છે, કારણ કે સ્વાત્મલાભમાં (એટલે એકના જ્ઞાનમાં) પરની [બીજી] વસ્તુની અપેક્ષા નથી હોતી. તે કારણથી સિદ્ધાન્તનું પળ વચન છે કે ' લઘુ સાંખિજ્ઞં દુચ્ચિય ' લઘુ સંખ્યાત [એટલે ઓછામાં ઓછી સંખ્યા] નિશ્ચય થેજ છે.

॥ ભૂ વિશ્વાદિ વિંશતિ યંત્રની ૨૦ ગતિ. ॥

અર્થ:-હવે ભૂ વિશ્વ ઇત્યાદિ પદોવાળા પદ્માવતી યંત્રની વીંશતી ગણત્રી ૨૦ રીતે થાય છે, તે વીંસ ગતિઓ શ્રીગુરુના ઉપદેશથી આ પ્રમાણે જાણવી. ॥ ૪૩ ॥

અર્થ:- અહિં ૧૩-૧૮-૧૯ એ પહેલી પંક્તિમાં ૧૧ રીતિ આ પ્રમાણે—
૩-૮-૯ એટલે ૨૦—એ ત્રણ અંકથી

૧-૮-૧ " ૨૦—

૩-૭-૧-૯ " ૨૦—એ ચાર અંકથી (અહિં ૧ ન્યૂન ૮ એટલે ૭ છે.)

૧૩-૧૭ " ૨૦—એમાં ૧ ન્યૂન કરવાની રીતિ થાણ ષણ નવ એ

૧-૧૯ " ૨૦—સૂત્રથી થાણ=૫ ન્યૂન ૬ એટલે ૧૪ એ પ્રમાણે

એકાધિકપણામાં પળ એજ સૂત્ર જાણવું અને એ ૧ ઉમેરવાની તથા ૧ બાદ કરવાની વિધી જ્યોતિષ શાસ્ત્રાદિકમાં પ્રસિદ્ધ છે.

* અહિં ૧૦ અને ૧૧ ના અંકનો એકઢો પ્રશ્ન નથી પણ સ્વાભાવિક છે માટે તે ગણત્રીમાં લીધો છે. અને ૧૨-૧૩ ઇત્યાદિમાંના એકઢો પ્રશ્ન હોવાથી તે ગણત્રીમાં લીધા નથી, કારણકે ૨ થી ૧૧ સુધીના સ્વાભાવિક અંક ગણવા.

हवे नवण स्थाने [१९ ने बदले] ५ नो [१५ नो] अंक विचारतां १३-१-१-५ अटले २० ॥ १-१८-१ अटले २० ॥ १-३-१-१५ अटले २० थाय छे. अहिं अंकोने छटा पाहवानी रीतिने जणावनार बाणरूप वसु दिग् दिग् अज पाठ [पद्मावती काव्यमां कह्यो छे ते] जाणवो. हवे बाण षण नव अ पाठथी पांचना स्थाने ६ विचारीअ तो १३-१-६ अटले २० तथा १-३-१-८-१-६ अटले २० तथा ३-१-१६ अटले २० अ प्रमाणे उपरनी पहली २० नी योजना अगिआर प्रकारे थई. अने काव्यमां कहेला अश्वर्य रक्षण लक्ष्मी अने भारती अे चार मांथी अग्निखूणामां त्रीजा कोठामां १५ नो अंक अश्वर्य माटे १६ नो अंक रक्षा माटे अने १९ नो अंक विद्यानो माटे स्थापवो.

अर्थ:-मध्य पंक्ति १६-१०-१४ मां २० नी गतिओ आ प्रमाणे—१६-०-४ अटले २० ॥ ६-१०-४ अटले २० ॥ ६-०-१४ अटले २० अे त्रण रीति मध्य पंक्तिमां थई.

तथा ११-१२-१७ अे निचेनी पंक्तिमां ११-२-७ अटले २० ॥ १-१२-७ अटले २० ॥ १-२-१७ अटले २० ॥ अे प्रमाणे नीचेनी अे पंक्तिमां षण त्रण योजना दर्शावी. अे प्रमाणे आयत गति [तीर्छा दीर्घ पंक्तिनी पद्धतिअे] नव गति अे २० नी योजना दर्शावी, अने शेष [आठ] रीतिओ अंकना विषमपणाथी अधिक जाणवी.

(हवे उर्ध्व गतिअे २० नी योजना विचारतां) पहली १३-१६-११ नी पंक्तिमां १३-६-१ अटले २० ॥ ३-१६-१ अटले २० ॥ ३-६-११ अटले २० ॥ अे प्रमाणे पहली उर्ध्व पंक्तिमां त्रण गतिअे २० थाय छे.

बीजी १८-१०-१२ नी उर्ध्व पंक्तिमां १८-०-२ अटले २० ॥ ८-१०-२ अटले २० ॥ ८-०-१२ अटले २० ॥ अे रीते मध्य पंक्तिमां त्रण रीति थई.

त्रीजी १९-१४-१७ नी उर्ध्व पंक्तिमां ९-४-७ अटले २० ॥ तथा १४ मांना ४ ने अेक अधिक गणतां ५ गणीअे अने तेनी नीचे १७ ना ७ ने १ न्यून करी ६ गणीअे तो ९-५-६ अटले २० थाय. त्यारबाद अे चारने अेक न्यून करी ३ गणीअे अने अे सातने अेक अधिक करी ८ गणीअे त्यारे ९-३-८ अटले २० थाय. बळी ओगणीसना नवने स्थाने

૫ વિચારી એ તો ૧૫-૪-૧ એટલે ૨૦ થાય ॥ ૫-૧૪-૧ એટલે ૨૦ ॥ થાય. અને ૧-૧-૧-૧૭ એટલે પણ ૨૦ થાય, એમાં ત્રણ એકઠાને થયેલે ચાર એકઠા ગણવાથી એક એકઠો અધિક ગણ્યો તેનું કારણકે ઓગણીસના કોઠામાં ૧૯ અને ૧૫ એ બન્ને અંક સ્થાપના થાય છે તે કારણથી એ એકજ કોઠાના થે એકઠા ગણ્યા. થઈ ઓગણીસના કોઠામાં ૧૯ અને ૧૫ની અંકસ્થાપના કરાય છે તે પંદરમાં ૫ ને અંકને ૬ સદૃશ્ય ગણીએ ત્યારે ૧૬ નો પણ અંક આવે તેથી ૧૬-૩-૧ એટલે ૨૦ [અહિં ચૌદમાંના ચાર ને એક ન્યૂન કરી ત્રણ ગણેલા છે] પુનઃ એ ૬ ને એક ન્યૂન કરી ૫ ગણીએ તો ૫-૧૪-૧ એટલે ૨૦ થાય. તથા એ છ ને એક અધિક કરી ૭ ગણીએ [સત્તરમાંના] સાતને એક અધિક કરી ૮ ગણીએ ત્યારે ૭-૫-૮ એટલે ૨૦ થાય એ પ્રમાણે ત્રીજી ઉર્ધ્વ પંક્તિમાં ત્રણ રીતે [અને ન્યૂનાધિક પદ્ધતિ સહિત ૯ રીતે] વીસની યોજના દર્શાવી.

વિદિશિપંક્તિમાં ૩-૧૦-૭ એટલે ૨૦, અને વીજી વિદિશિમાં ૯-૧૦-૧ એટલે ૨૦ થાય છે. અહિં પણ ૧૧ ના સ્થાને ૧ ગણવાના કારણનું સમ્પ્રધાન પૂર્વે કહેલી રીતે વિચારવું. એમાં મૂળ અંક ૧ જ છે તે ૧ માં મધ્ય કોઠામાં રહેલા ૧૦ ના અનુરોધથી [અનુસરણથી] ૧૧ થયેલા છે.

એ પ્રમાણે એ વિંશતિ યંત્રમાં નવ યોજના (નવગતિ) આયતગતિ-વાળી, નવ યોજના ઉર્ધ્વગતિવાળી અને બે યોજના વિદિશિગતિવાળી થવાથી વીસ રીતે ૨૦-૨૦ થાય છે ॥ इति विंशति गति भेदाः ॥

એમાં ૧૩-૭ એટલે ૨૦ એ યોજના ગતિ અદોલાન સિંહાસન યંત્રાદિ મધ્ય પંક્તિમાં થે કોઠાના અંક મેલવવાથી તેટલો અંક [૨૦ નો અંક] સિદ્ધ થાય છે, અને તે અનુસારે તેવી રીતે ૧-૩-૧-૧૫ इत्यादि યોજનાઓ કોઠાના [ત્રણ કોઠાના] ચાર અંક મેલવવાથી થાય છે, અને તે કમલાકૃતિવાળા વિંશતિ યંત્રમાં ચાર કોઠાના ચાર અંક મેલવવાથી અનુસ્વારે શેષ યોજનાઓ પણ જાણવી. કારણકે સૂત્ર [મૂ વિશ્વ ક્ષણ इत्यादि पदवाचुं काव्य] ગંભીર અર્થવાચું હોવાથી અને યંત્રોની ગતિઓ

૧ અદોલન અને સિંહાસન એ યંત્રના ભેદ વિશેષ સંભવે છે.

વિચિત્ર હોવાથી એ પ્રમાણે શેષ યોજનાઓ (૨૦ યોજનાઓથી ઉપરાન્તની યોજનાઓ) જાણવી [પરન્તુ ગણત્રીમાં ૨૦ યોજનાઓનું જ ગ્રહણ કરાય છે.]

एतत्काव्यनिबद्ध शुद्धचरणा-यंत्रं स्फुटं विंशतेः ।

સંસૂત્ર્યાર્જિતપુણ્યતો વિજયતાં શ્રીતીર્થકૃચ્છાશનં ॥ ૪૪ ॥

અર્થ:-મૂવિશ્વ=૧૩, ક્ષણચંદ્ર=૧૬ ચંદ્રપૃથ્વી=૧૧ યુગ્મૈક=૧૨ એ સંસૂત્ર્યાના ક્રમથી તથા ચંદ્રાંમોનિધિ=૧૭ અથવા ૧૪ વાળ=૧૫ ષળ=૧૬ નવ=૧૯ વસુ=૧૮ એ ચાર અંકમાં ચંદ્ર પદની અનુવૃત્તિ હોવાથી ૧ નો અંકયુક્ત કરાય છે.] દિક્=૧૦ તથા ' સ્વેચરાશાદિષુ ' એ પદ અનેક અર્થવાલું પૂર્વે કહેવાઈ ગયું છે તેથી અહિં એનો અર્થ કહ્યો નથી.] એ પદોવાળા પૂર્વે કહેવાઈ ગયેલા કાવ્યમાં રચાયેલા શુદ્ધ ચાર ચરણોથી ૨૦ નો યંત્ર જે રીતે પ્રગટ થાય છે તે રીતે ૨૦ નો યંત્ર પ્રગટ દર્શાવીને ઉપાર્જન કરેલા પુણ્યથી શ્રીતીર્થકર ભગવંતનું શાસન વિજયવંત વર્તો. ॥ ૪૪ ॥

तद्वाणरूप वसुदिक् । दिक् पाठोपिसमार्थितः ॥

વાળ ષળ મુનિ વસ્વાશે-ત્યેવ પાઠો વિસાધ્યતાં ॥ ૪૫ ॥

ઘઠી તે પાઠમાંથી વાળ=૫ રૂપ=૧ વસુ=૮ અને દિક્=૧૦ એ પાઠ પળ સમર્થિત કર્યો [પ્રગટ કર્યો] તથા વાળ ષળ=૬ મુનિ=૭ વસુ=૮ અને આશા ૪ એ પાઠ પળ સિદ્ધ કર્યો તે જાણવો. ॥ ૪૫ ॥

वाण इक् श्रुतयो दिग् दिग् । एवं पाठोपि चिंत्यताम् ॥

દગ દર્શનાનિ ષડ્ ધાતુઃ । શ્રુતયોષ્ટેતિભાવનાત્ ॥ ૪૬ ॥

તથા વાળ=૫ દિક્=૬ શ્રુતિ=૮ દિગ્ દિગ્=૧૦-૧૦ એ પાઠ પળ વિચારવો. એમાં દિક્ એટલે દર્શન ૬ છે, અથવા છ ધાતુ છે, તેમજ શ્રુતિઓ ૮ છે એ ભાવનાથી અહિં દિક્ અને શ્રુતિ શબ્દ જાણવા. ॥ ૪૬ ॥

ગતિ વૈચિત્ર્યમન્યત્ર । યંત્રે પંચદશાત્મકે ॥

દૃશ્યતે લોક બોધાય । તદિહાપિ નિદર્શ્યત ॥ ૪૭ ॥

અર્થ:-ચઢી બીજા પ્રકારના પંદરીયા યંત્રમાં ગતિને જે વિચિત્રતા દેખાય છે તે વિચિત્રગતિ અહિં પણ લોકમાં જ્ઞાન થવાને અર્થે દર્શાવાય છે ॥૪૭॥

‘ અત્રષડ્ દ્વિસપ્તયંત્રે કોણગતિઃ ૭-૩-૫ દ્વિતીય કોણગતૌ ૬-૩ મેલને નવ વ્યાવૃત્ત્ય પુનઃ ષડ્ ગણને ૧૫ ભવંતિ દ્વિતીયે ૪-૧૦-૧ અસ્મિન્ યંત્રે સિંહાસનાદિ યંત્રવત્ મધ્ય પંક્તિકોશ દ્વયાદપિ પંચદશ પૂરણાત્ યંત્રાણાં ગતિ વૈચિત્ર્યદર્શનાદેવ વિંશતિયંત્રં શ્રદ્ધેય મિતિ ભાવઃ એકત્ર કોણ ગતૌ ન્યુનાધિકત્વે પ્યદોષાત્

અર્થ:-અહિં ૬-૨-૭ એ અંક સ્થાપનાવાળા પંદરીયા યંત્રમાં વિદિશાગતિ ૭-૩-૫ એટલે ૧૫ અને બીજી વિદિશાગતિમાં ૬-૩ એટલે ૯, અને પુનઃ પાછાવાળીને ૬ ગણતાં [૬-૩-૬ એટલે] ૧૫ થાય છે. ચઢી બીજા

પ્રકારના પંદરીયા યંત્રમાં ૪-૧૦-૧ એટલે ૧૫ એ પંદરીયા યંત્રમાં સિંહાસનાદિ યંત્રની પેઠે મધ્ય-પંક્તિમાં [એટલે બીજી ઉર્ધ્વ

૬	૨	૭
૪	૩	૮
૫	૧૦	

૧૫

૪	૧૦	૧
૨	૫	૮
૯	૬	૬

૧૫

પંક્તિમાં] બે કોઠાના અંકથી [૧૦-૫ થી] પણ ૧૫ નો અંક પૂર્ણ થાય છે, તેથી એપ્રમાણે યંત્રોની ગતિ વિચિત્ર દેખીને ૨૦ નો યંત્ર પણ વિચિત્ર ગતિવાળો હોય એવી શ્રદ્ધા કરવી. એ તાત્પર્ય

૮	૧	૬
૩	૫	૭
૪	૯	૨

૧૫

૪	૩	૮
૯	૫	૧
૨	૭	૬

૧૫

૪	૯	૨
૩	૫	૭
૮	૧૦	૬

૧૫

૮	૧	૬
૩	૫	૭
૪	૯	૨

૧૫

૮	૩	૪
૧	૫	૯
૬	૭	૨

૧૫

छे. [अर्थात् जेम १५ ना यंत्रो विचित्रगति बाळा दर्शाव्या तेम २० ना यंत्रो पण विचित्र गतिबाळा होय अेम जाणवुं] जेथी अेक विदिशिग-
तिमां अंक न्यून होय (१९ वा १६ ना बदले जेम १५ होय) अथवा
अधिक होय [१५ ना बदला १६ होय अथवा १९ होय] तो पण तेमां
कोई प्रकारे दोष नथी अेम जाणवुं.

चंद्रांभोनिधिवाणाः षण्-मुनयो वसवो दिशः ॥

एवं पाठेपिसूत्रार्थः । साधनीयोनया दिशा ॥ ४८ ॥

अर्थः-तथा चंद्र=१ अंभोनिधि=४ [वा ७] बाण ५ षण्=६ मुनि=७
वसु=८ दिक्=९ अेवा पाठथी पण सूत्रनो अर्थ [पद्मा काव्यनो अर्थ]
आ रीतिअे सिद्ध करवो [ते कहेवाय छे] ॥ ४८ ॥

भू विश्व १३ क्षण चंद्र १६ चंद्र पृथिवी ११ युग्मैक १२ इति इश १ उदग्
२ वायु ३ वरुण ४ स्थान चतुष्टये अंकैः पुरिते संख्या क्रमादिति ११-१२-
१३-१६ इत्यंकक्रमात् शेषाः १४-१७-१८-१९ एतेका यथायोगं स्थानेषु
धार्याः तत्रापि बाणषण् इति संज्ञया ११ तत्संमुखे १९ पुनः १२ संमुख
कोशे १८ पुनः १३ संमुखकोशे १७ पुनः १६ संमुखा १४ इत्युत्क्रमादंक
न्यासः अत्रपंचदशांकः पंचकषट्कयोः सावर्ण्यात्षोडशांकैर्भाव्यः एवं
अष्टषुस्थानेषु पूरितेषु मध्य दिशोदशइत्यतोयंसूत्रार्थः संपन्नः चंद्रेनयुक्ताः
अंभः जलकूप १ नदी २ तटाक ३ आकाश ४ स्थानभेदाच्चतुर्धा यद्वा
अंभः शब्देन जलं तस्यस्थानं समुद्राश्चत्वारः निधयो नव बाण ५ षट्मुनय
सप्त वसवोष्ट तान्मध्ये दशखेचरा गृहास्तेषां इशानादिदिक्षु इमान्मंत्रान्
रहस्यानि ध्यायामीति ' मंत्ररहस्य वार्तायाभित्यमरः ' नतु मंत्रान् पाठ-
रूपाक्षर मंत्रान् इतिअब्रध्यानाधिकारेण यंत्र लक्षणरूपध्यानाव लंबनात्
पदस्थध्यानात् रूपध्यानस्याधिक्यात् एतेन ' चंद्रांभोनिधि बाणषण्मुनि
वसून् ' इतिपाठसिद्धिः एवंअन्यत्रापि भावनीयं

अर्थः-भू विश्व=१३, क्षणचंद्र=१६, चंद्रपृथ्वी ११, युग्मैक=१२ अे चार
अंकस्थानोने अनुक्रमे ईशानकोण-उत्तरदिशा-वायव्यकोण=अने पश्चिम
दिशा अे चार दिशांना कोठामां स्थापवा. संख्याना क्रमथी अे अंक-

સ્થાનો ૧૧-૧૨-૧૩-૧૬ થાય છે. જેથી એ ક્રમથી રોષ રહેલાં અંકસ્થાનો ૧૪-૧૭-૧૮-૧૯ એ અંકસ્થાનોને યથાયોગ્ય કોઠાઓમાં સ્થાપવા. “ બાળવણ્ ” એ સંજ્ઞાવડે [૬+૬=] ૧૧ સ્થાપવા, અને તેની સન્મુખ

૧૯ નો અંક સ્થાપવો, [અર્થાત્ વિદિશિપંક્તિમાં સન્મુખ સ્થાપવો]. પુનઃ જ્યાં ૧૨ સ્થાપ્યા છે તેની સન્મુખ ૧૮ સ્થાપવા, જ્યાં ૧૩ સ્થાપ્યા છે, તેની સન્મુખ કોઠામાં ૧૭ સ્થાપવા. પુનઃ જ્યાં ૧૬ સ્થાપ્યા છે, તેની સન્મુખ કોઠામાં ૧૪ સ્થાપવા, એ પ્રમાણે

૧૩	૧૮	૧૬
		૧૫
૧૬	૧૦	૧૪
૧૧	૧૨	૧૭

૨૦

અનુક્રમે અંક સ્થાપના જાણવી. એમાં ૧૬ નો અંક તે પાંચ અને છની સદશતા ગણવાથી ૧૬ ના અંકમાં અંતર્ગત જાણવો. એ પ્રમાણે આઠ કોઠા પૂર્ણ થયાબાદ મધ્યકોઠામાં દિશા=૧૦ સ્થાપવા, તે કારણથી સૂત્રાર્થ એ પ્રાપ્ત થયો કે ચંદ્રાંભોનિધિ=ચન્દ્ર એટલે ૧ સહિત અંભ=જલ તે કૂવા-નદી-તલાવ-અને આકાશના ભેદથી ૪-૫ કારનું છે. અથવા અંભ એટલે જલ, તેનું સ્થાન જે સમુદ્ર તે ૪ છે (અર્થાત્ સમુદ્ર સંજ્ઞાથી ૪ નો અંક ગણાય છે), ત્યારબાદ નિધિ એટલે ૯, બાળ એટલે ૫, અથવા ૬, મુનિ એટલે ૭, વસુ એટલે ૮ તે સર્વ અંકોની મધ્યે દશ [૧૦] તથા સ્વેચર એટલે ગૃહો તે ઓને ઈશાનાદિ દિશાઓમાં સ્થાપવા. એપ્રમાણે એ મંત્રાન્=રહસ્યોને ધ્યાયામિ=હું ધ્યાન કરું છું. “ મંત્ર ” એ શબ્દનો અર્થ રહસ્યવાર્તામાં [ગોપ્યવાતોમાં] પ્રવર્તે છે એમ અમરકોશમાં કહ્યું છે. પરંતુ અહિં મંત્ર એટલે પાઠરૂપ અક્ષરવાળા મંત્ર નહિ, એ પ્રમાણે અહિં ધ્યાનનો અધિકાર હોવાથી મંત્રણા લક્ષણવાળા રૂપધ્યાનનું આલંબન છે, કારણકે પદસ્થધ્યાનથી પણ રૂપધ્યાન [રૂપસ્થધ્યાન] અધિક છે, એ વ્યાખ્યાથી “ ચંદ્રાંભોનિધિ બાળવણ્ મુનિવસૂન્ ” એ પાઠની સિદ્ધિ થઈ એ પ્રમાણે અન્યત્ર [રોષ સર્વ પ્રકારના વિંશતિયંત્રોમાં] પણ એ પાઠના મંત્ર એટલે રહસ્યો યથાયોગ્ય વિચારવાં.

તપોગચ્છેશસૂરીશ । વિજયપ્રભસેવકઃ ॥

કૃપાવિજયધીરાણાં । શિષ્યોર્હચ્છાસનશ્રિયે ॥ ૪૯ ॥

जैन सायन्स जगतसुंदरी पयोगमाला.

जस महत्तर कौनथे ? जैनोमें उनकी कितनी प्रतिष्ठा थी ? वह कितने उच्च कोटीके पुरुषथे ?

उस भाग्यशाली पुरुषको कौन नहीं पहिचानताथा ? आज उस महात्मा की कीर्तीको जैन समाजके बालगोपाल सब परिचित है. अब उनके विषयमे मैं क्या लिखुं.

अगर जो उनकी आश्चर्यकारक बातें देखनी होतो उनका बनाया हुआ **जगतसुंदरी पयोगमाला** नामके ग्रंथको दृष्टीगोचर करे.

इसी ग्रंथमे प्रत्येक वस्तुओंका वर्णन दीया है केवल वस्तुके संयोगसे अनेक चमत्कारो देख सकते हो आप इस ग्रंथको एकवक्त जरूर पढ़े ओर पढ़ावे एसी आपसे नम्र प्रार्थना है.

तीसरीआवृत्ति मुल किमत रुपिया १० व भेट किमत ५ रु० एक शेठकी तर्फसे

मणिओंका उत्पत्तिस्थान.

मानतुंग शास्त्र [कर्ता:—मानतुंग सूरि]

आजतक जनताकों मणिकी उत्पत्ति ओर उसकी उपयोगिताकी बिल्कुल खबर नहीं परंतु हमारे इस ग्रंथने साराही भेद बता दिया और जनताकों होशियार करा दिया. आपको इस ग्रंथसे मणिकी उत्पत्ति ओर उसकी उपयोगिताका ज्ञान होगा. मणीद्वारा अदृश्य नाहो मन बांछित स्थानपे पहुंचना, वशिकरण, महाविषधरका विष क्षण भरमें हटा देना वगैरे बहोतसे कार्य सिद्ध हो सकते हैं. स्तारे मणी महाशुद्ध तीर्थ के एक गुप्त स्थानपर मिलते हैं. जिसका वर्णन ग्रंथकारने स्वयं ग्रंथमे दिया है. दुर्भाग्यकी बात है कां उसकी उपयोगिता न मालूम होनेसे उसका जो उपयोग लिया जाय व न लेते हुये, उसको ऐसेही फेंक देनेमें आते हैं. परंतु अगर आप इस ग्रंथको अपने पास रखेंगे तो आपको इस ग्रंथद्वारा बहुतही फायदा होगा. इस ग्रंथके द्वारा बहुतोंने मणि प्राप्त करके फायदा उठाया है आपभी लाभ उठावें.

मुल कीमत रुपीया ३ भेट कीमत रुपीया १॥

नोट:—मणिओंके नाम ' हनुमान मणी, निलकंठ मणी, हंसमणी इत्यादि बहुत मणी ओके जात और नाम आपको इसी ग्रंथसे मालूम होगा.

आत्मज्ञानका खजाना.

प्रियविज्ञ पाठकवृन्द—

आपको वह जानकर हर्ष होगा कि, आपने जैन समाजमें आज तक गीता जैसे ग्रंथका अवश्यही अभाव था. सौभाग्यकी बात है कि जिसकी पूर्ति आप महानुभावोंके समक्ष यह “अर्हद्गीता” ग्रंथकी चतुर्थ आवृत्ति के साथ प्रकाशित हो रही है.

वैष्णव धर्ममें भगवद्गीताको कितना मान है. अर्हद्गीता भी मानव समुदायके लिये वैष्णव भगवद्गीतासे कहीं अधिक उपयोगी सिद्ध हो सकती है. यदि विज्ञ पाठकोने इसे आपनाया तो क्योंकि यह अर्हद्गीता जिस अध्यात्मज्ञानरूपी सुधा रससे ओतप्रोत है. वह अद्वितीय है.

श्रीगौतमस्वामी प्रथमही प्रश्न कहते हैं कि भगवान योगियोंका ओर गृहस्थोंका मन बशमें हो जाता है. तो क्या कोई इसकी विधि है उत्तरमें विश्व वंदनीय प्रभु महावीर भगवान विधि बतलाने हुये क्या कहते हैं यह ग्रंथकी आदिमें आपके दृष्टीगोचर होगा.

विशेषमें आपको इस ग्रंथकी प्रशंसा लेखणीद्वारा क्या करूं. पाठक आप इसको खर्चदत्त एक वक्त इसका जरूर मनन करें. मूल कीमत रु. ७ भेंट कीमत रु. २

प्यारे भाईयों ? क्या ? आपको आकाशकी सैर करनी है ?

तो फिर आप क्यों विचार करते हों. श्रीमहावीर ग्रंथमालासे आकाशगमनी औषधी कल्प मंगावो ताकी आपकी मनकी मुराद पूरी होगी. अगर आपको वशीकरण चाहिये तो इसी कल्पके साथ गोपीचक्र नामका कल्प दिया है. इस कल्पके द्वारा पत्थर हृदयभीमोम हो जाता है. ओरईसीमें लिखी हुई औषधीओसे जलस्थंभन अग्नि स्थंभन आदि कार्य सिद्ध होते हैं. यह मंग सुश्रावक नागार्जुन का बनाया हुआ है तब इसके बारेमें विशेष क्या लिखे.

मूल कीमत रुपैया १५ व भेंट कीमत रुपैया ७॥

मिटनेका ठिकाना:—एस्. के. कोटेचा, धुलीया.

अर्थ:-श्रीतपागच्छना अधिपति आचार्य श्री विजयप्रभसूरिना सेवक श्री कृपाविजय धैर्यगुणवाळा तेमनो हुं शिष्य ते श्री अहेत् शासननी शोभा अथवा लक्ष्मी माटे थाओ. ॥ ४९ ॥

श्रीमेघविजयप्राप्तो-पाध्यायपदविश्रुतः ॥

भू विश्वेत्यादि काव्यस्य । व्याख्यानं चकृवानिदम् ॥५०॥

अर्थ:-प्राप्त थयेला उपाध्याय पदवडे विश्वत-प्रसिद्ध अेवो हुं श्रीमेघ-विजय उपाध्याय तेणे आ “ भू विश्व ” इत्यादि पदवाळा पद्मावती विंशतियंत्रना काव्यनी विशेषव्याख्या करी ॥ ५० ॥

इति श्री पद्मावतीस्तवन मध्यस्थ भू विश्वेत्यादिकाव्यस्य
विवरणं समाप्तम्.

परिशिष्ट नं. १

४	२	९
१०	५	०
१	८	६

१५

६	०	९
८	५	२
१	१०	४

१५

२	१०	३
६	५	४
७	०	८

१५

३	१०	२
४	५	६
८	०	७

१५

१	१०	४
८	५	२
६	०	९

१५

१	८	६
१०	५	०
४	२	९

१५

८	०	७
३	५	६
४	१०	२

१५

७	०	८
६	५	४
२	१०	३

१५

६	८	१
०	५	१०
९	२	४

१५

४	१०	१
२	५	८
९	०	६

१५

२	६	७
१०	५	०
३	४	८

१५

७	६	२
०	५	१०
८	४	३

१५

९	२	४
०	५	१०
६	८	१

१५

९	०	६
२	५	८
४	१०	१

१५

८	४	३
०	५	१०
७	६	२

१५

३	४	८
१०	५	०
२	६	७

१५

६	७	२
१	५	९
८	३	४

१५

६	१	८
७	५	३
२	९	४

१५

२	७	६
९	५	१
४	३	८

१५

२	९	४
७	५	३
६	१	८

१५

१०	१	७
३	६	९
५	११	२

१८

११	२	८
४	७	१०
६	१२	३

२१

१६	२	१२
६	१०	१४
८	१८	४

३०

१४	७	१२
९	११	१३
१०	१५	८

३३

१	६	३	८
७	४	५	२
८	३	६	१
२	५	४	७

१८

१	७	३	८
७	४	६	२
९	३	६	१
२	५	४	८

१९

१	७	४	८
७	५	६	२
९	३	६	२
३	५	४	८

२०

१	८	४	८
७	५	७	२
१०	३	६	२
३	५	४	९

२१

१	८	५	८
७	६	७	२
१०	३	६	३
४	५	४	९

२२

१	९	५	८
७	६	८	२
११	३	६	३
४	५	४	१०

२३

१	९	६	८
७	७	८	२
११	३	६	४
५	५	४	१०

२४

१	१०	६	८
७	७	९	२
११	३	६	४
५	५	४	११

२५

१	१०	७	८
७	८	९	२
११	३	६	५
६	५	४	११

२६

१	११	७	८
७	८	१०	२
१३	३	६	५
६	५	४	१२

२७

१	११	८	८
७	९	१०	२
१३	३	६	६
७	५	४	१२

२८

१	१२	८	८
७	९	११	२
१४	३	६	६
७	५	४	१३

२९

१	१२	९	८
७	१०	११	२
१४	३	६	७
८	५	४	१३

३०

१	१३	९	८
७	१०	१२	२
१५	३	६	७
८	५	४	१३

३१

१	१३	१०	८
७	११	१२	२
१५	३	६	८
९	५	४	१४

३२

१	१४	१०	८
७	११	१३	२
१६	३	६	८
९	५	४	१५

३३

१५	८	१३
१०	१२	१४
११	१६	९

३६

१९	५	१५
९	१३	१७
११	२१	७

३९

१२	३	९
५	८	११
७	१३	४

४४

१३	४	१०
६	९	१२
८	१४	५

४७

१२	४	१६
८	१४	२०
१२	२४	६

४२

२८	१	१६
३	१५	२०
१८	२९	२

४५

२५	४	१९
१०	१६	२२
१३	२८	७

४८

२६	५	२३
११	१७	२०
१४	२९	८

५१

३०	२	२२
१०	१८	२६
१४	३४	६

५४

३६	१	२०
३	१९	३५
१८	३७	२

५७

३२	४	२४
१२	२०	२८
१६	३६	८

६०

१	१०	१६	७
१५	८	२	९
६	१३	११	१४
१२	३	५	१४

३४

१	१४	११	८
७	१२	१३	२
१६	३	६	९
१०	५	४	१५

३४

१	८	११	१४
१०	१५	४	५
१६	९	६	३
७	२	१३	१२

३४

१	१०	८	१५
१६	७	९	२
११	४	१४	५
६	१३	३	१२

३४

१	८	१४	११
११	१५	५	४
७	२	१२	१३
१६	९	३	६

३४

१	१०	१५	८
१६	७	२	९
६	१३	१२	३
११	४	५	१४

३४

१	१०	१६	७
१५	८	२	९
४	११	१३	६
१४	५	३	१२

३४

१	१२	१३	८
७	१४	११	२
१६	५	४	९
१०	३	६	१५

३४

१	८	१०	१५
११	१४	४	९
१६	९	७	२
६	३	१३	१२

३४

१	१०	८	१५
१६	७	९	२
१३	६	१२	३
४	११	५	१४

३४

१	८	१५	१०
११	१४	५	४
६	३	१२	१३
१६	९	२	७

३४

१	१०	१५	८
१६	७	२	९
४	११	१४	५
१३	६	३	१२

३४

१	११	१६	६
१४	८	३	९
७	१३	१०	४
१२	२	५	१५

३४

१	१२	१३	८
६	१५	१०	३
१६	५	४	९
११	२	७	१४

३४

१	८	११	१४
१३	१२	७	२
१६	९	६	३
४	५	१०	१५

३४

१	११	८	१४
१६	६	९	३
१०	४	१५	५
७	१३	२	१२

३४

१	८	१२	१३
१०	१५	३	६
७	२	१४	११
१६	९	५	४

३४

१	११	१४	८
१६	६	३	९
७	१३	१२	२
१०	४	५	१५

३४

१	११	१६	६
१४	८	३	९
४	१०	१३	७
१५	५	२	१२

३४

१	१५	१०	८
६	१२	१३	३
१६	२	७	९
११	५	४	१४

३४

१	८	१३	१२
११	१४	७	२
१६	९	४	५
६	३	१०	१५

३४

१	११	८	१४
१६	६	९	३
१३	७	१२	२
४	१०	५	१५

३४

१	८	१४	१०
१३	१२	३	६
४	५	१४	११
१६	९	२	७

३४

१	११	१४	८
१६	६	३	९
४	१०	१५	५
१३	७	२	१२

३४

१	१३	१६	४
१२	८	५	९
६	१०	११	७
१५	३	२	१४

३४

१	१२	१३	८
७	१४	११	२
१६	५	४	९
१०	३	६	१५

३४

१	८	१०	१५
१३	१२	६	३
१६	९	७	२
४	५	११	१४

३४

१	१३	८	१२
१६	४	९	५
११	७	१४	२
६	१०	३	१५

३४

१	८	१२	१३
११	१४	२	७
६	३	१५	१०
१६	९	५	४

३४

१	१३	१२	८
१६	४	५	९
७	११	१४	२
१०	६	३	१५

३४

१	१३	१६	४
१२	८	५	९
७	११	१०	६
१४	३	२	१५

३४

१	१४	११	८
७	१२	१३	२
१६	३	६	९
१०	५	४	१५

३४

१	१३	८	१२
१६	४	९	५
१०	६	१५	३
७	११	२	१४

३४

१	८	१३	१२
१०	१५	१६	३
१६	९	४	५
७	२	११	१४

३४

१	८	१४	११
१३	१२	२	७
४	५	१५	१०
१६	९	३	६

३४

१	१३	१२	८
१६	४	५	९
६	१०	१५	३
११	७	२	१४

३४

१	१५	६	१२
१०	८	१३	३
१६	२	११	५
७	९	४	१४

३४

१	७	१६	१०
१४	१२	३	५
११	१३	६	४
८	२	९	१५

३४

१	१०	१६	७
८	१५	९	२
११	४	६	१३
१४	५	३	१२

३४

१	१६	११	६
१०	७	४	१३
८	९	१४	३
१५	२	५	१२

३४

१	१०	७	१६
८	१५	२	९
१४	५	१२	३
११	४	१३	६

३४

१	१६	६	११
१०	७	१३	४
१५	२	१२	५
८	९	३	१४

३४

१	१५	४	१४
१०	८	११	५
१६	२	१३	३
७	९	६	१२

३४

१	७	१६	१०
१२	१४	५	३
१३	११	४	६
८	२	९	१५

३४

१	११	१६	६
८	१४	९	३
१०	४	७	१३
१५	५	२	१२

३४

१	१६	१३	४
१०	७	६	११
८	९	१२	५
१५	२	३	१४

३४

१	११	६	१६
८	१४	३	९
१५	५	१२	२
१०	४	१३	७

३४

१	१६	४	१३
१०	७	११	६
१५	२	१४	३
८	९	५	१२

३४

१	१४	७	१२
११	८	१३	२
१६	३	१०	५
३	९	४	१५

३४

१	६	१६	११
१२	१५	५	२
१३	१०	४	७
८	३	९	१४

३४

१	१३	१६	४
८	१२	९	५
११	७	६	१०
१४	२	३	१५

३४

१	१६	१०	७
११	६	४	१३
८	९	१५	२
१४	३	५	१२

३४

१	१०	७	१६
८	१५	२	९
१२	३	१४	५
१३	६	११	४

३४

१	१६	७	१०
११	६	१३	४
१४	३	१२	५
८	९	२	१५

३४

१	१४	४	१५
११	८	१०	५
१६	३	१३	२
६	९	७	१२

३४

१	६	१६	११
१५	१२	२	५
१०	१३	७	४
८	३	९	१४

३४

१	११	१६	६
८	१४	९	३
१३	७	४	१०
१२	२	५	१५

३४

१	१६	१३	४
११	६	७	१०
८	९	१२	५
१४	३	२	१५

३४

१	१३	४	१६
८	१२	५	९
१५	३	१४	२
१०	६	११	७

३४

१	१६	४	१३
११	६	१०	७
१४	३	१५	२
८	९	५	१२

३४

१	१२	६	१५
१३	८	१०	३
१६	५	११	२
४	९	७	१४

३४

१	७	१६	१०
१२	१४	५	३
१३	११	४	६
८	२	९	१५

३४

१	१३	१६	४
८	१२	९	५
१०	६	७	११
१५	३	२	१४

३४

१	१६	११	६
१३	४	७	१०
८	९	१४	३
१२	५	२	१५

३४

१	११	६	१६
८	१४	३	९
१२	२	१५	५
१३	७	१०	४

३४

१	१६	७	१०
१३	४	११	६
१२	५	१४	३
८	९	२	१५

३४

१	१२	७	१४
१३	८	११	२
१६	५	१०	३
४	९	६	१५

३४

१	७	१६	१०
१४	१२	३	५
११	१३	६	४
८	२	९	१५

३४

१	१०	१६	७
८	१५	९	२
१३	६	४	११
१२	३	५	१४

३४

१	१६	१०	७
१३	४	६	११
८	९	१५	२
१२	५	३	१४

३४

१	१३	४	१६
८	१२	५	९
१४	२	१५	३
११	७	१०	६

३४

१	१६	६	११
१३	४	१०	७
१२	५	१५	२
८	९	३	१४

३४

१	१४	१२	७
११	८	२	१३
६	९	१५	४
१६	३	५	१०

३४

१	१०	१५	८
७	१६	९	२
१२	३	६	१३
१४	५	४	११

३४

१	८	१५	१०
१४	११	४	५
१२	१३	६	३
७	२	९	१६

३४

१	८	१०	१५
१४	११	५	४
७	२	१६	९
१२	१३	३	६

३४

१	१४	११	८
१२	७	२	१३
६	९	१६	३
१५	४	५	१०

३४

१	१२	१४	७
१३	८	२	११
४	९	१५	६
१६	५	३	१०

३४

१	१०	१५	८
७	१६	९	२
१४	५	४	११
१२	३	६	१३

३४

१	८	१४	११
१५	१०	४	५
१२	१३	७	२
६	३	९	१६

३४

१	१२	८	१३
१४	७	११	२
१५	६	१०	३
४	९	५	१६

३४

१	८	११	१४
१५	१०	५	४
६	३	१६	९
१२	१३	२	७

३४

१	१२	१३	८
१४	७	२	११
४	९	१६	५
१५	६	३	१०

३४

१	१५	१२	६
१०	८	३	१३
७	९	१४	४
१६	२	५	११

३४

१	११	१४	८
६	१६	९	३
१५	५	४	१०
१२	२	७	१३

३४

१	८	११	१३
१४	११	७	२
१५	१०	६	३
४	५	९	१६

३४

१	१५	८	१०
१२	६	१३	३
१४	४	११	५
७	९	२	१६

३४

१	८	१०	१५
१२	१३	३	६
७	२	१६	९
१४	११	५	४

३४

१	१५	१०	८
१२	६	३	१३
७	९	१६	२
१४	४	५	११

३४

१	१२	१५	६
१३	८	३	१०
४	९	१४	७
१६	५	२	११

३४

१	११	१४	८
६	१६	९	३
१२	२	७	१३
१५	५	४	१०

३४

१	८	१४	११
१२	१३	७	२
१५	१०	४	५
६	३	९	१६

३४

१	१२	८	१३
१५	६	१०	३
१४	७	११	२
४	९	५	१६

३४

१	८	१३	१२
१५	१०	३	६
४	५	१६	९
१४	११	२	७

३४

१	१२	१३	८
१५	६	३	१०
४	९	१६	५
१४	७	२	११

३४

१	१४	१५	४
११	८	५	१०
६	९	१२	७
१६	३	२	१३

३४

१	१०	१५	८
७	१६	९	२
१४	५	४	११
१२	३	६	१३

३४

१	८	१२	१३
१५	१०	६	३
१४	११	७	२
४	५	९	१६

३४

१	१४	८	११
१५	४	१०	५
१२	७	१३	२
६	९	३	१६

३४

१	८	११	१४
१२	१३	२	७
६	३	१६	९
१५	१०	५	४

३४

१	१५	१०	८
१४	४	५	११
७	९	१६	२
१२	६	३	१३

३४

१	१५	१४	४
१०	८	५	११
७	९	१२	६
१६	३	२	१३

३४

१	१०	१५	८
७	१६	९	२
१२	३	६	१३
१४	५	४	११

३४

१	८	१५	१०
१२	१३	६	३
१४	११	४	५
७	२	९	१६

३४

१	१५	८	१०
१४	४	११	५
१२	६	१३	३
७	९	२	१६

३४

१	८	१३	१२
१४	११	२	७
४	५	१६	९
१५	१०	३	६

३४

१	१४	११	८
१५	४	५	१०
६	९	१६	३
१२	७	२	१३

३४

१	११	६	१६
१४	८	९	३
१२	२	१५	५
७	१३	४	१०

३४

१	७	१२	१४
१०	१६	३	५
१५	९	६	४
८	२	१३	११

३४

१	१४	१२	७
८	११	१३	२
१५	४	६	९
१०	५	३	१६

३४

१	१२	१५	६
१४	७	४	९
८	१३	१०	३
११	२	५	१६

३४

१	१४	७	१२
८	११	२	१३
१०	५	१६	३
१५	४	९	६

३४

१	१२	६	१५
१४	७	९	४
११	२	१६	५
८	१३	३	१०

३४

१	१३	४	१६
१२	८	९	५
१४	२	१५	३
७	११	६	१०

३४

१	७	१४	१२
१०	१६	५	३
१५	९	४	६
८	२	११	१३

३४

१	१५	१२	६
८	१०	१३	३
१४	४	७	९
११	५	२	१६

३४

१	१४	१५	४
१२	७	६	९
८	११	१०	५
१३	२	३	१६

३४

१	१५	६	१२
८	१०	३	१३
११	५	१६	२
१४	४	९	७

३४

१	१४	४	१५
१६	७	९	६
१३	२	१६	३
६	११	५	१०

३४

१	१०	७	१६
१५	८	९	२
१२	३	१४	५
६	१३	४	११

३४

१	६	१५	१२
११	१६	५	२
१४	९	४	७
८	३	१०	१३

३४

१	१४	१५	४
८	११	१०	५
१२	७	६	९
१३	२	३	१६

३४

१	१२	१४	७
१५	६	४	९
८	१३	११	५
१०	३	५	१६

३४

१	१२	७	१४
८	१३	२	११
१०	३	१६	५
१५	६	९	४

३४

१	१२	७	१४
१५	६	९	४
१०	३	१६	५
८	१३	२	११

३४

१	१३	४	१६
१२	८	९	५
१५	३	१४	२
६	१०	७	११

३४

१	६	१२	१५
११	१६	२	५
१४	९	७	४
८	३	१३	१०

३४

१	१२	१५	६
८	१३	१०	३
१४	७	४	९
११	२	५	१६

३४

१	१५	१४	४
१२	६	७	९
८	१०	११	५
१३	३	२	१६

३४

१	१५	४	१४
८	१०	५	११
१३	३	१६	२
१२	६	९	७

३४

१	१५	४	१४
१२	६	९	७
१३	३	१६	२
८	१०	५	११

३४

१	११	६	१६
१४	८	९	३
१५	५	१२	२
४	१०	७	१३

३४

१	७	१४	१२
१०	१६	५	३
१५	९	४	६
८	२	११	१३

३४

१	१५	१४	४
८	१०	११	५
१२	६	७	९
१३	३	२	१६

३४

१	१५	१२	६
१४	४	७	९
८	१०	१३	३
११	५	२	१६

३४

१	१२	६	१५
८	१३	३	१०
११	२	१६	५
१४	७	९	४

३४

१	१४	७	१२
१५	४	९	६
१०	५	१६	३
८	११	२	१३

३४

१	१०	७	१६
१५	८	९	३
१४	५	१२	२
४	११	६	१३

३४

१	७	१२	१४
१०	१६	५	३
१५	९	४	६
८	२	११	१३

३४

१	१२	१४	७
८	१३	११	२
१५	६	४	९
१०	३	५	१६

३४

१	१४	१२	७
१५	४	६	९
८	११	१३	२
१०	५	३	१६

३४

१	१४	४	१५
८	११	५	१०
१३	२	१६	३
१२	७	९	६

३४

१	१५	६	१२
१४	४	९	७
११	५	१६	२
८	१०	३	१३

३४

५८	४०	५९
४४	५०	५६
४८	६०	४२

१५०

५२	४०	५८
५६	५०	४४
४२	६०	४८

१५०

४८	६०	४२
४४	५०	५६
५८	४०	५२

१५०

४२	६०	४८
५६	५०	४४
५२	४०	५८

१५०

५२	५६	४२
४०	५०	६०
५८	४४	४८

१५०

४२	५६	५२
६०	५०	४०
४८	४४	५८

१५०

५८	४४	४८
४०	५०	६०
५२	५६	४२

१५०

४८	४४	५८
६०	५०	४०
४२	५६	५२

१५०

६८	३०	५२
३४	५०	६६
४८	७०	३२

१५०

३२	६६	५२
७०	५०	३०
४८	३४	६८

१५०

५२	३०	६८
६६	५०	३४
३२	७०	४८

१५०

५२	६६	३२
३०	५०	७०
६८	३४	४८

१५०

३२	७०	४८
६६	५०	३४
५२	३०	६८

१५०

६८	३४	४८
३०	५०	७०
५२	६६	३२

१५०

४८	७०	३२
३४	५०	६६
६८	३०	५२

१५०

४८	३४	६८
७०	५०	३०
३२	६६	५२

१५०

७८	२०	५२
२४	५०	७६
४८	८०	२२

१५०

५२	२०	७८
७६	५०	२४
२२	८०	४८

१५०

२२	८०	४८
७६	५०	२४
५२	२०	७८

१५०

४८	८०	२२
२४	५०	७६
७८	२०	५२

१५०

२२	७६	५२
८०	५०	२०
४८	२४	७८

१५०

५२	७६	२२
२०	५०	८०
७८	२४	४८

१५०

४८	२४	७८
८०	५०	२०
२२	७६	५२

१५०

७८	२४	४८
२०	५०	८०
५२	७६	२२

१५०

८८	१०	५२
१४	५०	८६
४८	९०	१२

१५०

१२	८६	५२
९०	५०	१०
४८	१४	८८

१५०

५२	१०	८८
८६	५०	१४
१२	९०	४८

१५०

५२	८६	१२
१०	५०	९०
८८	१४	४८

१५०

१२	९०	४८
८६	५०	१४
५२	१०	८८

१५०

४८	१४	८८
९०	५०	१०
१२	८६	५२

१५०

४८	९०	१२
१४	५०	८६
८८	१०	५२

१५०

८८	१४	४८
१०	५०	९०
५२	८६	१२

१५०

९८	०	५२
४	५०	९६
४८	१००	२

१५०

२	९६	५२
१००	५०	०
४८	४	९८

१५०

५२	०	९८
९६	५०	४
२	१००	४८

१५०

५२	९६	२
०	५०	१००
९८	४	४८

१५०

२	१००	४८
९६	५०	४
५२	०	९८

१५०

९८	४	४८
०	५०	१००
५२	९६	२

१५०

४८	१००	२
४	५०	९६
९८	०	५२

१५०

४८	४	९८
१००	५०	०
२	९६	५२

१५०

५०	४०	५३
४६	५०	५४
४०	६०	४३

१५०

४३	५४	५३
६०	५०	४०
४०	४६	५०

१५०

५३	४०	५०
५४	५०	४६
४३	६०	४०

१५०

५३	५४	४३
४०	५०	६०
५०	४६	४०

१५०

४३	६०	४०
५४	५०	४६
५३	४०	५०

१५०

५०	४६	४०
४०	५०	६०
५३	५४	४३

१५०

४०	६०	४३
४६	५०	५४
५०	४०	५३

१५०

४०	४६	५०
६०	५०	४०
४३	५४	५३

१५०

५६	४०	५४
४८	५०	५२
४६	६०	४४

१५०

४४	५२	५४
६०	५०	४०
४६	४८	५६

१५०

५४	४०	५६
५२	५०	४८
४४	६०	४६

१५०

५४	५२	४४
४०	५०	६०
५६	४८	४६

१५०

४४	६०	४६
५२	५०	४८
५४	४०	५६

१५०

५६	४८	४६
४०	५०	६०
५४	५२	४४

१५०

४६	६०	४४
४८	५०	५२
५६	४०	५

१५०

४६	४८	५६
६०	५०	४०
४४	५२	५४

१५०

६५	३०	५५
४०	५०	६०
४५	७०	३५

१५०

३५	६०	५५
७०	५०	३०
४५	४०	६५

१५०

५५	३०	६५
६०	५०	४०
३५	७०	४५

१५०

५५	४०	३५
३०	५०	७०
६५	६०	४५

१५०

३५	७०	४५
६०	५०	४०
५५	३०	६५

१५०

६५	६०	४५
३०	५०	७०
५५	४०	३५

१५०

४५	७०	३५
४०	५०	६०
६५	३०	५५

१५०

४५	६०	६५
७०	५०	३०
३५	४०	५५

१५०

४०	२०	९०
१००	५०	०
१०	८०	६०

१५०

६०	०	९०
८०	५०	२०
१०	१००	४०

१५०

१०	१००	४०
८०	५०	२०
६०	०	९०

१५०

१०	८०	६०
१००	५०	०
४०	२०	९०

१५०

६०	८०	१०
०	५०	१००
९०	९०	४०

१५०

४०	१००	१०
२०	५०	८०
९०	०	६०

१५०

९०	२०	४०
०	५०	१००
६०	८०	१०

१५०

९०	०	६०
२०	५०	८०
१०	१००	१०

१५०

देहसो यंत्रोका भेद दोसो होता है उसका नमूना दाखल ७२ यंत्र दिया है.

बाकी सब गुरुमुखसे समज लेना.

परिशिष्ट नं. २

॥ अथ श्रीमहावीर जिनस्तोत्रं प्रारभ्यते ॥

(मूलकर्ता-श्रीपादलिप्तसूरिः. टीकाकार-श्रीपुण्यसागरवाचकः)

प्रणतसुरनरालिवातपादारविंदं ।

विदितसकललोकालोकसद्ज्ञेयवृंदम् ॥

साविनयमथ नत्वा वधेमानं जिनेशं ।

किमपि विरचयेऽहं तत्स्तवस्यार्थलेशम् ॥ १ ॥

पूर्वं तावत् श्रीपादलिप्तसूरयोऽनेकयोगसिद्धा महान्तः प्रभावकपुरुषा
आसन्, तदन्वये सकलज्ञानविज्ञानविज्ञाः श्रीपुण्यतिलकसूरयो विह-
रन्तोऽवन्तीपुर्यां समेताः. तत्र च श्रीविधिपक्षगच्छाधिराजसरस्वतीलब्ध
प्रसादश्रीमन्महेंद्रसिंहसूरयः संति, तेषां महिमानं सकलनागरिकजन
निकरवदनकमलालंकारायमानं श्रुत्वा विद्यामदध्मातचित्ताः श्रीपुण्यतिलक
सूरयो वादलिप्तया श्रीगुरुसमीपमागताः तैरुक्तं च भो मया सह वादो
विधेयः. तदा श्रीगुरुभिरुक्तं? किं वृथायासेन वादेन? प्रयोजनमनुद्दिश्य
मंदधियोऽपि न प्रवर्तते. तदा श्रीपुण्यतिलकसूरिभिरुक्तं किं वृथायासः?
यो यं जयति स तं शिष्यीकरोतीत्यावयोः संधा, तदा गुरुभिरंगीकृतं,
प्रारब्धश्च वादः, श्रीगुरुभिर्मुहूर्तादेव ते जिताः. ततः श्रीपुण्यतिलक-
सूरयः स्वं धन्यं मन्यमानाः श्रीगुरुन् प्रणम्य संस्तूय च शिष्या जाताः.
श्रीगुरुभिरपि तेषां महत्त्वरक्षणार्थं दीक्षां दत्वा शाखाचार्यत्वे स्थापिताः.
तत्पूर्वजानां च श्रीपादलिप्तसूरिणां विरचितमिदं वीरजिनस्तोत्रं सप्रभावं
बहुयोगसिद्धिसंपन्नं दृष्ट्वा श्रीसप्तस्मरणमहास्तोत्रेषु तृतीयमहास्तोत्रं
स्थापितं, महत्त्वं चास्य स्तोत्रस्यानेकयोगसिद्धिमहत्त्वेन समहिमत्त्वेन च
ज्ञेयं, श्रीउपसर्गहरस्तोत्रवत्, तदन्वये चाद्यापि नवीनशिष्यस्य दीक्षां
दत्वा प्रथममिदं स्तोत्रं पाठयन्तीति. अस्य प्रथमगाथा—

मूलम्—जयई नवनलिणकुवलय-वियसियसयवत्तपत्तलदलच्छो ॥
वीरोगइंदमयगल-सुललिअगइविक्रमो भयवं ॥ १ ॥

व्याख्या-वीरो जयतीत्यन्वयः विशेषेण ईरयति गच्छति कर्मशत्रुजयाय सन्मुखतया, कंपयति वा कर्मशत्रूनि विरिः, ईरगतिकंपनयो पचाद्यच् कर्मशत्रुसमूहे जेतृत्वादर्शितपराक्रमत्वेन वीरयते इति वा वीरः. वीर-विकांतौ, पचाद्यच् पदैकदेशे पदसमुदायोपचारात् श्रीमहावीरश्चतुर्विंश-तितमो जिनो जयति उत्कर्षं प्राप्नोति, जि जयेऽकर्मकोऽयं धातुः, पंच-मारकपर्यंतं यावद्विद्यमानशासनत्वेन वर्तमाने लट्. मंगलार्थं च प्रथमं जयतीति पदप्रयोगः, नमस्कारश्चाक्षितः, यथा जयतीति त्रेयकषायकर्मपरीष-होपसर्गादिशत्रुगणपराजयात्सर्वानप्यतिशेते उत्कर्षं प्राप्नोति, इत्थं सर्वा-तिशायी च भगवान् प्रेक्षावतामेवश्यं प्रणामाहं, ततो जयतीति. किमुक्तं-भवति ? तंप्रति प्रणतोऽस्मीत्यर्थः, किंविशिष्टो वीरः ? नवनलिनकुवलय-विकसितशतपत्रपत्तलदलाक्षः, नवं नवीनं, यत्रलिनं सूर्यविकासिकमलं, पुनः कुवलयं चंद्रविकासिकमलं, पुनः विकसितं च तत्शतपत्रं, शत-शब्दोऽत्र बहुत्वोपलक्षकस्तेन सहस्रपत्रादेरपि परिग्रहः. अथ समासः-नलिनं च कुवलयं च नलिनकुवलये, नवे च ते नलिन कुवलये च नवनलिनकुवलये, विकसितं तत्शतपत्रं च विकसितशतपत्रं, नवनलिन-कुवलये च विकसितशतपत्रं च नवनलिनकुवलयविकसितशतपत्राणि, तेषां पत्तलं तीक्ष्णं यदलं पत्रं तद्वदक्षिणी नेत्रे यस्य स नवनलिनकुवलय-विकसितशतपत्रपत्तलदक्षः. बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्थांगात्त्वजिती षच्, पत्तलशब्दोऽत्र तीक्ष्णवाचकः. यदुक्तं देशीनाममालायां श्रीहेमसूरिभिः-‘पत्तलपडुवइआ तह । पत्तसमिद्धं च तिख्वामि ॥’ तथा च तद्वृत्तिः-पत्तलं पडुवइयं पत्तसमिद्धं एतं त्रयोऽपि तीक्ष्णार्थाः, पत्तलं पत्रबहुलमिति तु पत्रलशब्दभवमिति. भगवच्चक्षुषोरहोरात्रविकासित्वादुभयोः सूर्य-विकासिचंद्रविकासिकमलयोरुपमानत्वमुक्तं. पुनः किंविशिष्टो वीरः ? प्राकृतत्वाद्विशेषणस्य परनिपातत्वान्मदकलगजेंद्रसुललितविक्रमः, मदेन कलो मनोहरो मदकलो मदोत्कट इत्यर्थः, मदोत्कटो मदकल इति श्रीहेमसूरिः. एवंविधो यो गजेंद्रः सकलगजलक्षणोपेतत्वेन गजेषु इंदति परमैश्वर्यं भजतीति गजेंद्रः सकलगजश्रेष्ठः, तद्वत् सुअतिशयेन ललिता मनोहरा या गतिस्तया विशिष्टं कामति गच्छतीति मदकलगजेंद्रसुललित-गतिविक्रमः. पुनः किंविशिष्टो वीरः ? भगवान्, भगो ज्ञानार्थः, स नित्यप्रसन्नानिती भगवान्. भगोऽकेज्ञान माहात्म्य-यशोवैराग्यमुक्तिषु ॥

रूपबुद्धिप्रयत्नेछा—श्रीधनैश्वर्ययोनिषु ॥ १ ॥ इति श्रीहेमसूरिः. तत्रार्क-
योनिवर्जं द्वादशभगवद्भक्त्युक्त इत्यर्थः. ॥१॥ अथ श्रीवीरं कविराशिषति-

मूलम्—अज्जवि वहई सुतीत्थं । अखंडियं जस्स भरहवासंमि ॥

सो वद्धमाणसामी । तेलुक्कदिवायरो जयउ ॥ २ ॥

व्याख्या—स वर्धमानस्वामी श्रीवीरजिनो जयतु सर्वोत्कर्षेण प्रवर्ततां.
किंविशिष्टो वर्धमानस्वामी ? त्रैलोक्यदिवाकरः, त्रय एव लोकास्त्रैलोक्यं,
चतुर्वर्णानां स्वार्थं व्यञ्ज्वाच्य इति व्यञ्ज् स्वर्गमर्त्यपातालरूपं, तत्र
दिवाकर इव दिवाकरः सूर्यः केवलज्ञानेन तस्य प्रकाशकत्वात्, त्रैलोक्य-
दिवाकरः. स कः ? यस्य वर्धमानस्वामिनः सुतीर्थं तीर्यते संसारार्णवोऽने-
निति तीर्थं चतुर्विधः संघः. सकलशुभगुणोपेतत्वेन शोभनं तीर्थं सुतीर्थं
अद्यापि दुःषमकालेऽपि अखंडितमविच्छिन्नं परतीर्थ्यादिखंडनारहितं भरत-
वर्षं भरतक्षेत्रे वहति, धातुनामनेकार्थत्वात्प्रवर्तत इत्यर्थः. अथाभिधेयं वक्ति-

मूलम्—गाहाजुअलेण जिणं । मयमोहविवाजियं जियाणंगं ॥

थोसामि तिसंघाएण । तिण्णसंगं महावीरं ॥ ३ ॥

व्याख्या—अहं पादलिप्तसूरिर्महावीरं जिनं त्रिसंघातेन, त्रयाणां मनो-
वाक्कायानां संघातः समुदायस्त्रिसंघातस्तेन त्रिकरणशुद्ध्या स्तोष्यामि
स्तुतिगोचरं करिष्यामित्यर्थः. केन ? गाथायुगलेन, विपुलाचपलाद्यार्या-
लक्षणलक्षिता प्राकृते बहुलं गाथेत्यभिधीयते, तयोर्युगलं युग्मं तेन.
किंविशिष्टं जिनं ? मदमोहविवर्जितं, आनंदसंमोहयोः संगमोत्था मत्तता
मदः, मदोमुन्मोहसंभेद इति श्रीहेमसूरिः. स च जात्याद्यष्टप्रकारो
मोहो मौल्यमज्ञानमिति यावत्, मदश्च मोहश्च मदमोहौ, ताभ्यां विवर्जितो
रहितस्तं, पुनः किंविशिष्टं जिनं ? जितानंगं, जितः स्ववशीकृतोऽनंगः
कामो येन. 'जियकसाय' मित्याधुनिकः पाठः, तत्र जिताः कषायाः
क्रोधाद्या येन तं, पुनः किंविशिष्टं जिनं ? तीर्णसंगं, तीर्णः पारं प्राप्तः
संगः संसारानुबन्ध्यभिष्वंगो बाह्यांतरभेदभिन्नो येन तं, तत्र बाह्यः
पुत्रकलत्रादिरूपः, आंतरश्च कर्मपुद्गलरूपः, तीर्णसंसारसमुद्रमित्यर्थः,
तिसंघातं तं निसंगमित्याधुनिकः पाठः, तत्र तमिती प्रसिद्धं, महावीरं

जिनमिती योज्यं प्रसिद्धानुभूतार्थं तच्छब्दो यच्छब्दोपादानं नापेक्षते, तिसंज्ञागमिति तिस्रः संध्याः समाहृता इति त्रिसंध्यं, गोस्त्रियोरिति ह्रस्वत्वं त्रिसंध्यं तूपवैणवमिति श्रीहेमसूरयः, त्रिसंध्यमेव त्रिसंध्यकं, स्वार्थे कन्, क्रियाविशेषणमिदं दीर्घत्वं प्राकृतलज्जणात्, निस्संगमिति, निर्गतः संगानिस्संगस्तमित्यक्षरार्थः, अथास्यां गाथायां रूपसिद्धिसुवर्ण-सिद्ध्यादयो भूयस्यः सिद्धय उक्ताः संति, परं किंचिद्दिग्दर्शनमात्रमुच्यते-

‘गाहाजुअलेणात्ति’ गा इति गगनं अभ्रकं अभ्रकं मेघाख्यं स्वच्छपत्रं गिरिजामलमिति हेमसूरयः, दीर्घत्वं च बहुत्वख्यापकं, बहुत्वं च शुभ्रादिगुणोपेतत्वेन प्राधान्यख्यापकं, तेन सिताभ्रकं न तु कृष्णमित्यर्थः. हा इति हरितालं, दीर्घत्वं पूर्ववत्, जुअलमिति तारं, एतैस्त्रिभिर्युक्तं जिनं पारदं, कथंभूतं? ‘मयमोहविवर्जितं जियाणंगं’ मलशिखिविष-दोषत्रयापेतं, ‘थोसामित्ति’ स्तंभयिष्यामि, केन कृत्वा? त्रिसंघातेन सिताभ्रकतालतारत्रयाणां योगेन, तथौषधसमवायेन जारणस्वदनविधिं करोमि. पुनः कीदृशं जिनं? तीर्णसंगं, मृतसप्तगुणसंगोत्तीर्णं महावीर-मिति रूप्यं, इत्यक्षरयोजनामात्रमुक्तं, विशेषान्नायस्तु सद्गुरोरवसेयः॥३॥ अथ प्रतिज्ञातमेव गाथाद्वयमाह—

मूलम्—सुकुमालधीरसोमा । रत्तकिसणपंडुरा सिरिनिकेया ॥

सीयं कुसगहभीरू । जलथलनहमंडणा तिन्नि ॥ ४ ॥

न चयंति वीरलीलं । हाउं जइसुरहिमत्तपडिपुण्णा ॥

पंकयगइदचंदा । लोयणचंकमियमुहाणं ॥ ५ ॥ युग्मं ॥

व्याख्या—तवेत्यध्याहार्यं. हे वीर ! पंकजगजेंद्रचंद्राः ‘तिन्नत्ति’ एते त्रयस्तव लोचनचंक्रमितमुखानां लीलां हातुं न चयंतीत्यन्वयः. पंकजं कमलं, गजेंद्रो द्विपश्रेष्ठः, चंद्रश्चंद्रमाः, एषां द्वंद्वः, पंकजगजेंद्रचंद्रास्ते तव संबंधि लोचने नेत्रे, चंक्रमितं गगनं, मुखं च वदनं, एषां द्वंद्वः लोचनचंक्रमितमुखानि तेषां. ननु द्वंद्वश्च प्राणितूर्यसेनांगानामित्येकवदेव स्यात्तत्कथं बहुत्वं? सत्यं, अधिकरणेतावत्त्वे चेति, एते त्रयः, एतेषां त्रयाणामित्येवंरूपे द्रव्यपरिमाणवगमे नैकवद्भावः, यथा दशदंतोष्ट्रा इति. लीलांबिलासं, हातुं अंतर्भावितण्यर्थत्वात्त्याजितुं न चयंति न शक्नुवन्ति,

प्राकृतसूत्रेण शक्तौ शक्तौ इत्यस्य धातोः चय इत्यादेशः, न समर्था भवन्तीत्यर्थः. ते कीदृशाः ? यदि सुरभिमत्तप्रतिपूर्णाः, यदीति संभावनायां, सुरभि घ्राणतर्पणं पंकजं, मत्तो गर्जितो हस्ती. प्रतिपूर्णः षोडशकलावांश्चंद्रः, एषां द्वंद्वः, अहं संभावयामि, यद्येते पंकजादित्रयः सुरभिमत्तप्रतिपूर्णा भवन्ति, तथापि भवतो लोचनचंक्रमितमुखानां लीलां हातुं न शक्नुवन्तीत्यर्थः, तव लोचनं पंकजादप्यधिकसुंदरं, तव गमनं गजेंद्रगमनादप्यधिकतरं सुंदरं, तव मुखं सपूर्णचंद्रादप्यधिकसुंदरमित्यर्थः, एवं सर्वत्र विशेष्यविशेषणशब्दा यथासंख्यं योज्याः, पुनः कीदृशास्त्रयः ? सुकुमारधीरसौम्याः, सुकुमारं कोमलं पंकजं, धीरो धैर्यवान् गजः, 'धीरो ज्ञे धैर्यसंयुते इति श्रीहेमसूरिः, सौम्यः कमनीयश्चंद्रः, ततो द्वंद्वः पुनः कीदृशास्त्रयः ? रक्तकृष्णपांडुराः, रक्तं कमलं, कृष्णो गजः, पांडुरः श्वेतश्चंद्रः, एषां द्वंद्वः, पुनः कीदृशाः ! श्रीनिकेताः, श्रियः लक्ष्म्याः शोभाया वा निकेताः, निकेतति वसत्येष्विति निकेता गृहाणि, कितनिवासे, निपूर्वः, अधिकरणे घञ, श्रीनिवासस्थानानीत्यर्थः. पुनः कीदृशाः ? शीतांकुशग्रहभीरवः शीतं हिमं, अंकुशः सृणिः, ग्रहो राहुरुपरागो वा. ततो द्वंद्वः तेभ्यो भीरवो भीताः, पुनः कीदृशा ? जलस्थलनभोमंडनाः. जलं पानीयं, स्थलं स्वभावोन्नतभूमिः, रुद्ध्या भूमिमात्रं वा, नभो व्योम, ततो द्वंद्वः, तेषां मंडनाः, अलंकरिष्णव स्यादित्यनेकार्थसंग्रहः. एवंविधा अपि पंकजगजेंद्रचंद्रास्त्रयस्तव लोचनचंक्रमणमुखानां शोभां न प्राप्नुवन्तीति तात्पर्यार्थः. अस्मिन् गाथाद्वये पादलेपजलज्वलनशस्त्रादिस्तंभनगगनगमनाऽदृष्टीकरणदयोऽनेके आप्लायाः संति, ते तु सद्गुरुगम्या इति ॥ ४ ॥ ५ ॥ अथोपसंहारमाह—

मूलम्—एवं वीरजिणिंदो । अच्छरगणसंघसंथुउ भयवं ॥

पालित्तयमयमहिउ । दिसउ खयं सव्वदुरियाणं ॥ ६ ॥

व्याख्या—वीरजिनेंद्रः श्रीवर्धमानस्वामी, ममेत्यध्याहार्यं, मम सर्वदुरितानां सकलपातकानां क्षयं नाशं दिशतु, धातूनामनेकार्थत्वात्करोत्वित्यर्थः. किंविशिष्टो वीरजिनेंद्रः ? अप्सरोगणसंघसंस्तुतः, अप्सरसां सुरवधूनां गणः समुदायः, तस्य संघैः समूहैः संस्तुतः स्तुतिविषयीकृतः

यद्वा अप्सरोगणः सुरवधूसमूहः, संयश्चतुर्विधस्ताभ्यां संस्तुतः. यद्वा
 अप्सरस उपलक्षणत्वात्समग्रदेवदेव्यः, गणः, साधुसमुदायः, सोऽस्त्येषां,
 अर्शआदिभ्यश्च. गणाः गणधरा इंद्रभूत्यादयः, संघः श्रमणदिश्चतु-
 र्विधः, तैः संस्तुतः. पुनः कीदृशो वीरजिनैन्द्रः ? भगवान्, ज्ञानादि-
 गुणयुक्तः, प्रथमगाथायामुक्तविशेषणत्वात्पुनरुक्तिदोषो नाशङ्कनीयः
 उक्तं च—सज्ञायज्ञाण तवो-सहेसु उवएसथुइपयाणेसु ॥ संतगुणकित्त-
 णासु य । न हुंति पुणरुत्तदोसाउ ॥ १ ॥ पुनः किंविशिषो वीरजिनैन्द्रः ?
 एवं पूर्वोक्तप्रकारेण पादलिप्तकमतिमहितः, लिप्तौ पादौ यस्य स पादलिप्तः,
 वाहिताग्न्यादिष्विति निष्ठांतस्य परनिपातः, स्वार्थे कनि, पादलिप्तकः
 प्राकृते तु कगचजतदपयवांप्रायोलुगिति सूत्रेण दकारलोपेऽकारस्य सव-
 र्णदीर्घे पालित्तय इति भवति, तस्य या मतिर्बुद्धिस्तया महितः स्तुति-
 रूपपूजया पूजितः, अर्थात् कासद्रहगच्छीयपादलिप्तसूरिकृतमेतत्स्तोत्र-
 मित्यर्थः ॥ ६ ॥ विधिपक्षगणाधीशाः । सूरयो भूरिसद्गुणाः ॥ श्रीअमर-
 सागराख्या । विचरन्ति महीतले ॥ १ ॥ तत्पक्षयोतकाः श्रीम-ह्यासागर-
 वाचकाः ॥ सच्चारित्रगुणोपेता । ज्ञानविज्ञानपेशलाः ॥ २ ॥ तेषां प्रसाद-
 मासाद्य । पुण्यसागरवाचकैः ॥ महावीरस्तवस्येयं । टीका विरचिता शुभा
 ॥ ३ ॥ नंदाग्निमुनिभूसंख्ये । वर्षे मास्याश्विने सित ॥ दशभ्यां रविवारे
 च । बुरहानपुरे पुरे ॥ ४ ॥ इति श्रीमहावीरस्तवस्यावचूरिः संपूर्णा
 ॥ श्रीरस्तु ॥

गाहा जुअल स्तुतिः आम्रायः

पादलिप्तसूरी विरचित स्वोपज्ञस्तोत्राम्रायः

गाहा जूअलेणजिणं । मयमोह विवज्जिअं जिअ कसायं ॥

थोसामि तिसंघाएणं । तिण्णसंग महावीरं ॥ १ ॥

आम्नाय गा० गाऽभ्रकं ॥ हाहारितालो ॥ जूअलेणतार मुच्यते ॥ जिनं
 पारदं कथं भूतं मयमोह विवर्जितं जिआणंगमल शिखिविषं दोषत्रय-

वर्जितं थोसामिति स्तंभयामिकेन कृत्वा त्रिसंवातेन सिताऽभ्रक हरि-
तालकंतरत्रयाणां योगेन तथौषध समवायेन जारणा स्वेदन विधिं
विधास्यामि । कथंभूतं जिनं तीर्णसंगं मृतसप्तगुणवंगोत्तीर्ण । एतावता-
भेते दर्शिता अधुनापीतविधिमाह महावीरंमहे ममक्षाकं हा हारकंवी
कृष्णाऽभ्रकरसमित्यर्थः शेषा औषध्या समाना ॥ १ ॥

सुकुमाल धीरसोम । रत्तकसिपंडुरानिकेया ॥

सीअंकुस गहभीरु । जलथलमंडणातिणिण ॥ २ ॥

आम्नाय ॥ सुकु. नाइणिधार नाइ सोमासोमवल्ली त्रयं रत्तरत्त
दुग्धिका बहुफल कचनिका ' पांडुरी देवदाल ' सिशुंगवेरकं पंचकरि
लघुरिंगणी लांगलिका कुसग्रह अहिस्वरबीजानि भीरुसंकोइणि ' लज्जलु
जलमंडिका ' जलच ताद्रशी नभमंडपिका थल अंगवती ॥ २ ॥

नचयंतिवीरलीलं । हाउंजे सुरहिमत पडिपुण्णा ॥

पंकयगईगचंदा । लोअणंचंकाम्मिअंमुहाणं ॥ ३ ॥

आम्नाय इदानी रोचनक्रमेण उद्धात विधिमाहा पंकयगगनं । गयंदं
मत्तनागं चंदतारं हेमं वा त्रयमपि रोचनमित्यर्थः तथाक्रामणं । तथादू-
षादनमित्यर्थः ॥ ३ ॥

एवंवीरजिणिंदो । अच्छर गणसंघसंथुओभयवं ॥

पालित्तयमइमहिओ । दिसउ खयं सव्वदुरिआणं ॥ ४ ॥

आम्नायः यदुक्तं तारहितारु सुवर्णदस्स सुवणिसूओ रेव नहू वज्झई अग्निं
कामणु वेदुग्घाड एडनाई दवि करणहोई सराइ एवं कृत्वा जिणिंदो
अच्छरगण इति अम्ल वर्गः वरगणइति क्षारवर्गः गणःसंघइति समुदा-
येन एभिः संथुओ संस्तुत्य स्तंभितेत्यर्थः भगवान् सेंद्र पुज्योभवति
कमकूद् भवति । पालियमयमहिओ महितः परिकर्षितः दिशतु क्षयं
सर्वं दुरितानामित्यर्थः असणे इअ नतलो ननिम्मलो हो इ सदणा रहिओ
सारण रहिओ पसरं अकामिओ नेअ कमइ लोहेस्तु ॥ ४ ॥ स्तोत्रार्थः

॥ इति श्रीपालित्तयकृत स्तोत्रः हेमकल्प स्वोपज्ञावचूरी समाप्तो ॥

संवत् १९६३ परसे नकल किया.

परिशिष्ट नंबर ३

—: उग्रवीर कल्प :—

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

उग्रवीरं महाविष्णुं । ज्वलंतं सर्वतोमुखम् ।

१७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२

नृसिंहं भीषणंभद्रं । मृत्युं मृत्युं नमाम्यहम् ॥ १ ॥

१ शिर	९ द. भुजा	१७ द. जंघ	२५ गुदा
२ ललाट	१० बा. भुजा	१८ बा. जंघ	२६ इंद्रिय
३ द. नेत्र	११ द. पार्श्व	१९ द. जानु	२७ पृष्ठ
४ बा. नेत्र	१२ बा. पार्श्व	२० बा. जानु	२८ गला
५ द. कर्ण	१३ उदर	२१ द. टांग	२९ गर्दन
६ बा. कर्ण	१४ नाभि	२२ बा. टांग	३० दंत
७ द. स्कंध	१५ द. कटि	२३ द. पग	३१ जिह्वा
८ बा. स्कंध	१६ बा. कटि	२४ बा. पग	३२ दाढ

इस मंत्रका जप १२५००० सवालाख कम अधिक नहीं जपना प्रथम सूर्य ग्रहणके दिन जपना जितना जपा जावे उतना जाप करे फिर सवालक्ष पुरा करे बीचमे नागा [अंतर] न करे नहि तो मंत्र चला जायगा पुरा करे सिद्ध हुया. जबतक सवालक्ष न होवे तबतक लोहकी खीली मंत्रके अक्षरके उपर ३२ अक्षरका एक नंबर निकालकर खीली ठोकदे दरद नाश कार्य काले दरदवालेंको २१ बार पढ़कर पानी देवे दरद नाश हो जायगा. प्रयोगमे सदा जाप करना सवालक्ष पुरा न होय तबतक. १००० हजार जाप वशीकरणमें मंत्रनाम मंत्र संपूट करना सम्मोहन [सामने] करना नाम-मंत्रनाम, लक्ष्मीप्राप्ति श्रीमंत्र श्री,

उच्चाटन	नामनाममंत्र	राजवश्ये	ह्रीं मंत्र ह्रीं
विद्वेषण	मंत्र मंत्रनाम	शत्रुदमन	ह्रीं मंत्र ह्रीं
आकर्षण	मंत्रनाम मंत्रनाममंत्र	भूतोत्साधन	ॐ मंत्र ॐ
स्तंभण	नाममंत्रनाममंत्र	बाधानिवारण	क्षौं मंत्र क्षौं

जब मंत्रका जाप प्रारंभ करने बैठे पहिलें ईस मंत्रको पढकर फिर मंत्र सुरु करें इसमें विधि लिखीहैं वेसे करलेवे आसन बिछाकर हाथमुह धोकर स्नानकर धोती सफेद धारणकरे अस्यमंत्रस्य ब्रह्माऋषी गायत्री छंदः महानृसिंहो देवता क्षौं बीजं श्रीशक्तिः ह्रीं कीलकं नृसिंह-प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः

क्षौं अंगुष्ठाभ्यांनमः

क्षूं मध्यमाभ्यांनमः

क्षौं कनिष्ठाभ्यांनमः

क्षौं हृदयाय नमः

क्षूं शिखावौषट्

क्षौं नेत्राय वौषट्

क्षौं तर्जनीभ्यांनमः

क्षौं अनामिकाभ्यांनमः

क्षः करतलपृष्ठाभ्यांनमः

क्षौं शिरसे स्वाहा ।

क्षैं कवचाय हूं

क्षः अस्त्राय फट् ध्यानं

रक्त वर्णं महाकायं सहस्रादित्यवर्चसम् ।

अष्ट बाहुं शस्त्रधरं सिंहाननं हरिं भजे ॥

लं पृथ्वीतत्त्वं गंधं समर्पयामि नमः हं आकाशतत्त्वं पुष्पं यं वायुतत्त्वं धूपं रं अग्नितत्त्वं दीपं वं जलतत्त्वं नैवेद्यं

फिर मंत्र ३२ अक्षरका उग्रवीरका जपना प्रारंभ करदेना चाहिए ।

मंघ (चंदनलाल) पुष्प (लालकनेर) धूप (गूगल) दीप (तिलका-तेल) नैवेद्य (गुडगोह)

किसी जगापर मंत्र प्रारंभ करना होवे तब तीन मंत्रपढकर फिर मंत्र पढना दिग् बंधनं ॐ सहस्रारे हूं फुट् तीनवार पढकर अपने चारोतर्फ अक्षत या सफेद सरसों छाडके, स्थानशुद्धि ॐ पवित्र वज्रमूर्ति ॐ फट् तीन बार पढके चारोतर्फ जल छांटना, आसन शुद्धि ॐ आसू रेखे वज्ररेखे हूं फट् बामे हातसे पकडकर आसनपर १० बारपडे अनुभूतं.

दादाजी श्री जिनदत्त सूरेश्वर आम्राय

—बावन तोला पावरती. हेम कल्प—

हरताल मारण वि. प्रथम हरताल सोधन वि. । हरताल बगदादी पत्र परैसा दो भार आणिजे, कली चुनो असिल सेर ८ आणीजे, कोरा कुंडा माहि चुनो राखिजे, हरताल बासनारा कपडा रा तेरा पुड मांहि बांधी

गठडी कीजे चुनाका कुंडामांहि गठडी हरतालकी मेलीजे उपर दररांज पाणी सिंचीजे. चुनो पाणीसुं नीलो राखीजे, इम मास २ सिंचीजे आपरी किसीकी छाया उपर पडन न दीजे. एकांत राखीजे, किनही रो पग केरो राखीजे नहीं. मास दो पीछे काढीजे, पिछे दीन ३ घीकुआर रा रसमें खरल कीजे. दिन ३ काला भांगरा रा रसमें खरल कीजे, दिन ३ अर्क दुधमें खरल कीजे, दिन ३ धोहर कांटाली रा रसमें खरल कीजे. सर्व दीन १२ खरल कीजे पछे टिकडी बांधीजे, पछे सेर पांच पिपली राख हांडीमे घाल बिचमे टिकडी मेल पचाईजे अग्नी प्रहर ३२ दिजे, आपरी छाया उपर पडन न दीजे अग्नी शीतल होय, तब काढीजे. सफेद बर्फ होय. असल हरताल निपजे. निसंदेह बात छे. इस्ट देवतारी पुजा कीजे, पछे हरताल परीक्षा:-बावन तोलाने पाव रती बावन तोला तांबो गालने पाव रती मांहे मेलीजे, कंचन होवे सही सत्य छई. पिछे खानेकी परीक्षा नामर्दनुं दिजे, तीन दिन तीन चावल दिजे सेर ३५ दुध तोलने खीर कर उपर पाईजे. अस्त्री २१ बरोबर सुवाणीजे पण अस्त्री हार छुटे, पण आप घापे नहीं, खलास मोडो हुवई मीसरी पईसा ११ भार उपर खवाडीजे तरा सितल हुवे. अनाज सेर ७ पको खाय, नामर्द होय सो पको मर्द हुवई. अस्त्री बिना बालाने दीजे नहीं, दीजे तो इंद्रो मांही संचीन उठे लोही पडे. । निपट मर्दमी हुवे तिनने चावल एक दीजे महाकामी होवे. । कोढवालेको चावल तीन दीजे, उपर रोटी चिणारी खिलावे कोढ जावे खाटो खारो न खावे. । घोला चाठा बालाने चावल तीन दीजे, उपर चावल मुंगारी खीचडी चाठा सफेद जाय. । पांडुरोग वालेको चावल तीन दीजे चावल साठी जीमाईजे. पांडुरोग जाय । पेट भार वालाको चावल तीन दीजे उपर थुली गहुंरी दीजे, दुध न दीजे. पतासा दीजे पेट भार जाय. झोलो लागो होय तिनने चार दिन चार दीजे उपर उडदारी ने चावलारी खीचडी दीजे. सीतांग झोलो सर्व समाध हुवे । अस्त्री सुहागनको नहीं दीजे, जो रोगरे वास्ते देवे तो रोग जावे. पिण तिनने संतान हुवे नहीं तिनसु अस्त्री ने नहीं दीजे । उनने काम घणो व्यापे । जीणने मिरगी बालाने दिजे दीन तीन नागरबेलके पत्रने दिजे मिरगी जाय. खारा खाटो टालीजे गहुरो लपटोने दुध दीजे मिरगी खयन बालाने दोरती चार दिन दिजे उपर चिणारी रोटी लुखी खीलाईजे

खयनारा डलका पडे निसंदेह । गुघतावालानें रती १ दिन तीन दीजे उपर
अलुणी रोटी गंवारी खवाडी जे गुघतो जाय. रति ३ दिजे तो कीडी
नगरो जाय एवं रोग ३५ जाय. रोग छत्तीसमारो ओखदलागे नहीं
जिणरे रोग हुवे तिणरे रोग पेला गमायने पछे उन आदमीने चावल तीन
दिन तीन भले दिजे खीचडी सेर ५ री कराईने खवाडीजे दुध सेर ३५
पाईजे खुदाघनी हुवे महाकामी हुवे अस्त्री घणी जोईजे इंद्री जाडी घणी
हुवे, सोले अंगुल लांबी होवे निसंदेह बात सही छे. रोगी वालाने रोग
पहली गमाईने पछे बली दीजे नामर्द हुवे सो महाकामी हुवे अस्त्री
१०८ सोधापे नहि सवातीनरामुदूर एक हाथसे उठावे महा बलवान
हुवे निसंदेह बात छे सही सत्यजाणवो १९०९ रा बरसे साके १७७४
प्रवर्तमाने आसाड कृष्ण दले ११ तिथौ अरक बारे लिखी पं
हुकमविजये घेनावसनगरे प्रमाण विजयजी दत्त आमनाय छै.

जगतसेठके पुस्तकके उपरसे चंद्रकल्प.

श्रीचंद्र मूर्त्तयेनमः । ॐ ऐं श्रीं क्लीं क्रौं कौं कलंकरहिताय

सर्वजन वल्लभाय क्षीरवर्णाय ॐ न्हीं श्रीचंद्रमूर्त्तये नमः मूलमंत्र

विधि:—अथ विधान पहिलीचंद्रमाकी मुरति रुपेकी घडाईये. वाहन
सुसला सोबी रुपेका घडाईये हाथमे चंद्रमाके एकमै संख एक मै कलम
एक मै फुलमाल एकमे झारी सुसला उपरि असवार पूरण मासी सोमवार
आवैतदिए मंत्रका जाप सुरुकीजै तदिपहिली गुरुकी पूजाकीजै तदि
पीछे गुरुकी आग्या लेकर कै मंत्र लक्षसवा जपीजैमास ६ मै श्वेतवस्त्र
पहिरवौ श्वेतमुक्ताफलकी मालासे आपकीजै स्वेत भोजनकीजै दूधभात
भोजनकरीयै तदिपहिली अपने हाथसुं सुसाकिताई दूधभात खिलाईये
पीछे आप भोजन करीयै. ईसतरै मास ६ करीयै. पुरब समून्व होय
करिकै जापकरीयै सत्य बोलीयै निद्रा कमकरीयै ब्रह्मचर्य रखीयै जमीन
मै सोईये तदि एक दिवसै चंद्रमाका दर्शन होय जिस कार्यका बर मागीए
होई राज्यद्वारमेंजय होई सर्वजन वल्लभहोय सर्वस्त्री वल्लभहोय.

॥ इति विधान संपूर्ण ॥

१ जाप करवावालाने जीवित शशलो पासे राखनो पूजाने वखते दुधभात खवरावनो.

हमारी ग्रंथमालाकी प्रकाशित पुस्तकें छपी हुई तयार है.

- (१) अर्हद्गीता-भगवद्गीता-या तत्त्वगीता तृतीयावृत्ति छपके तैयार है.
- (२) मानतुङ्ग शास्त्र [मानतुङ्ग सुरीकृत, गुजराती, हिंदी संस्कृत टीका-साथ] तृतीयावृत्ति छपके तैयार है.
- (३) विद्यारत्न महानिधि [यंत्र भाषांतर सहित दश पूर्वधर भद्रगुप्ताचार्य कृत] तृतीयावृत्ति छपके तैयार है.
- (४) चंदप्पह चरिय [मूलमागधी टीका और संस्कृत छाया सहि यमकवद्ध कर्ता जिनेश्वर सरी] तृतीयावृत्ति छपके तैयार है.
- (५) आकाशगामिनी औषधी कल्प पादलेप शक्ति और गोपीचक्र कल्प [सरळ भाषांतर सहित] त. छपके तैयार है.
- (६) अर्हचूडामणीसार [मूलमागधी टीकासहित चौध पूर्वधर भद्रगुप्त स्वामिकृत] त. छपके तैयार है.
- (७) सिद्ध बीशाकल्प-कर्ता श्रीमहामहोपाध्याय मेघविजयकृत पद्मावत देवीका बतायाहुवा भाषांतरसहित ४५० यंत्र फोटोसहित और परिशिष्ट सहित १ गाहायुत्रल टीका और से.पञ्च आम्राय २-३ कर्ता पादलिप्त सरी, उग्रवीर कल्प कर्ता पूर्वाचार्य अनुभूत, ४ दादाजी श्रीजिनदत्त सरीश्वर आम्राय बावन तोला पावरती हेमकल्प, जगत शंठजी महतावरायजीका अनुभव सिद्ध चंद्रकल्प ६ बंधाराके साथ तृतीयावृत्ति छपके तैयार है.
- (८) न्यायविशारद श्रीमद् यशोविजयजीका अनुभूत नवगाथाका उप-हरस्तोत्र यंत्रके साथ विधिसहित द्वितीयावृत्ति छपके तैयार है.
- (९) जगत्सुंदरी पयोगमाला [जैन सायन्स] कर्ता मुनि जसमहत्तर त. छपके तैयार है.
- (१०) युक्तिप्रकाश मूल टीकाके भाषांतरके साथ द्वितीयावृत्ति छपके तैयार है.

मिलनेका ठिकानः—

एस्. के. कोटेचा,

आमारोड-धुलिया, प. खानदेश.